

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ΄

Πέμπτη 17 Μαρτίου 2011 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Τυρνάβου Λάρισας και το Γυμνάσιο Πολυκάστρου Κιλκίς, σελ. 7730,7734

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7738,7744

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: “Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών”, σελ. 7723

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Πολιτισμού και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: “Ρύθμιση της αγοράς παιγνίων”, σελ. 7742

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ.7744
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ.7744
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ.7738
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ.7738,7744
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ.7738

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ.7748
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ.7735,7750
ΒΟΥΡΟΣ Ι. , σελ.7740,7741
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ.7731,7749
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ.7723
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ.7746,7747
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η. , σελ.7742
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ.7749
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ.7742
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ.7725
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. , σελ.7745,7747,7751,7752
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ.7745,7746
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ.7738
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ.7724
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ.7729,7751
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. , σελ.7731
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. , σελ.7744,7745
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ.7725,7733,7734
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ.7732,7733
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ.7748
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ.7734,7735,7736,7738
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ.7727,7728
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ.7726
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ.7733,7739
ΡΟΥΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ.7730,7738
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ.7728

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Πέμπτη 17 Μαρτίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 17 Μαρτίου 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών».

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, με τις διαδοχικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης δομείται σταδιακά ένα νέο φορολογικό σύστημα, που το έχει ανάγκη ο τόπος. Όπως δεσμεύτηκε η Κυβέρνηση, εντός του έτους θα ολοκληρωθεί αυτό το σύστημα. Και πρέπει να ολοκληρωθεί, όπως είπα και χθες επί της αρχής, κύριε Υπουργέ, το ταχύτερο, για να εμπεδωθεί η αντίληψη ότι έχουμε ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον. Αυτό έχει σημασία, γιατί η χώρα είναι σε μια φάση που χρειάζονται επενδύσεις, για να ξεφύγει από την ύφεση και να ξαναπεράσει στην τροχιά ανάπτυξης.

Ιδιαίτερα τώρα με τις ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου ενισχύεται η αποτελεσματικότητα του φορολογικού μας συστήματος. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή φάση και υπ' αυτήν την έννοια οι νέοι μηχανισμοί και θεσμοί που δημιουργούνται είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής χρειάζεται πια να είναι στόχος κοινός όλων μας. Και γι' αυτό πιστεύω ότι και τα κόμματα, ανεξάρτητα από τις διαφορές, θα πρέπει να συμπορευτούμε προς αυτήν την κατεύθυνση και να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Πιστεύω δε, ότι και με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο θα πρέπει να βγει ένα μήνυμα απ' αυτό το Βήμα της Βουλής προς την κοινωνία, μήνυμα για μηδενική ανοχή στο φαινόμενο της φοροδιαφυγής που μαστιάζει την οικονομία μας.

Έρχομαι τώρα ιδιαίτερα στα άρθρα. Πρώτα στο επίπεδο του σχεδιασμού. Με το άρθρο 1 θεσμοθετείται Εθνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Καταπολέμησης της Φοροδιαφυγής. Είναι ένα νέο αποτελεσματικό εργαλείο –πιστεύω– στο μέτρο που προβλέπει στοχευμένες δράσεις, συγκεκριμένα μέτρα και μετρήσιμους στό-

χους. Είναι, επίσης, θετικό ότι θα παρακολουθείται η εφαρμογή του από εκτελεστική διυπουργική επιτροπή.

Κύριε Υπουργέ, έχω προτείνει να μετέχει στην επιτροπή αυτή και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης της Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου. Θεωρώ, επίσης, σημαντικό ότι η κατάρτιση αυτού του προγράμματος δεν είναι απλώς μια ρύθμιση, η οποία παραπέμπεται στις ελληνικές καλές πρακτικές, αλλά για την πρώτη κατάρτιση και έγκριση προβλέπεται συγκεκριμένη προθεσμία, το τέλος του Απριλίου. Αυτό στο επίπεδο σχεδιασμού και σε σχέση με το άρθρο 1.

Σε σχέση με τα άρθρα 2 και 3, που αναφέρονται στο επίπεδο της ποινικής καταστολής. Δημιουργείται ένα νέο ποινικό οπλοστάσιο. Είχα την ευκαιρία στη συζήτηση επί της αρχής, μαζί με τα θετικά, κύριε Υπουργέ –και αναφέρομαι ως θετικά στις ρυθμίσεις για τον εισαγγελέα του οικονομικού εγκλήματος και για την ενίσχυση της ποινικής καταστολής– να επισημάνω ταυτόχρονα και τον κίνδυνο από υπερβολική δόση ποινικοποίησης, που εισάγεται σε ορισμένες περιπτώσεις.

Πραγματικά, ουδείς μπορεί να αρνηθεί ότι έχουμε ένα επιεικές σύστημα ποινών, ίσως το πιο επιεικές στην Ευρώπη. Και προπάντων ότι με διάφορα τερτίπια κατ' ουσίαν υπάρχει ατιμωρησία. Ασφαλώς η ατιμωρησία δεν εμπεδώνει φορολογική συνείδηση και ουσιαστικά μπορεί να επιτρέψει και τη ροπή στην ασοδοσία.

Από την άλλη, όμως, είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω τις επιφυλάξεις μου για το κατά πόσο βαριές ποινές μπορούν να λειτούργησουν αποτρεπτικά. Κατ' αρχάς, γιατί συνήθως δεν επιβάλλονται εύκολα τόσο βαριές ποινές.

Όμως, και επί της ουσίας αν ήταν έτσι, κύριε Υπουργέ, τότε η θανατική ποινή θα είχε καταργήσει την εγκληματικότητα. Δεν συνέβη ποθενά και ποτέ αυτό.

Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αρχή της αναλογικότητας σε σχέση με την κοινωνική απαξία που δημιουργεί το αδίκημα θα πρέπει να διέπει τις ποινές. Επαναλαμβάνω αυτό που είπα και χθες, ότι, παραδείγματος χάριν, το καταλαβαίνω για το ΦΠΑ. Είναι φοροκλοπή. Γι' αυτό θα ήταν δεκτό. Όχι, όμως, και για περιπτώσεις με μικρή κοινωνική απαξία, για περιπτώσεις επί παραδείγματι παραλείψεων στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

Έρχομαι στο τρίτο επίπεδο. Μετά το επίπεδο σχεδιασμού της ποινικής καταστολής αναφέρομαι και στο επίπεδο του διοικητικού μηχανισμού.

Δημιουργείται με το άρθρο 4 το Σώμα των Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων. Για μένα είναι ένα νέο όπλο, για την καλύτερη απόδοση του φορολογικού συστήματος και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Γιατί θα πρέπει να ξερούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι ένα αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα, πρώτα απ'

όλα ότι μπορεί και πρέπει να βασίζεται σε ένα σύγχρονο και αποδοτικό φορολογικό μηχανισμό.

Επαναλαμβάνω κάτι που είπα και στην επιτροπή και στη συζήτηση επί της αρχής, κύριε Υπουργέ. Θα μπορούσαμε να είμαστε πιο ανοιχτοί, πιο τολμηροί στη στελέχωση αυτού του Σώματος. Θα έπρεπε, δηλαδή, και θα μπορούσε, κατά τη δική μου άποψη, να είναι ευρύτερη η βάση στελέχωσης και όχι να στελεχώνεται μόνο από τη στενή δεξαμενή της επετηρίδας του Υπουργείου Οικονομικών. Κάτι που θα μας επέτρεπε περισσότερες δυνατότητες αξιοκρατικών επιλογών, αλλά και θα απέτρεπε, ταυτόχρονα, καχυποψίες για τυχόν συγκοινωνούντα δοχεία που δημιουργούνται ανάμεσα στις υπηρεσίες του Υπουργείου των Οικονομικών. Είναι το γνωστό «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

Εγώ νομίζω ότι πρέπει να σκεφτείτε αυτήν την αλλαγή και μπορεί να την κάνουμε αργότερα. Να το δείτε. Να δούμε και πώς θα δουλέψει το νέο Σώμα. Το θεωρώ ένα ανοιχτό ζήτημα. Θα πρέπει να διευρύνουμε τη βάση των επιλογών και γενικότερα στη Δημόσια Διοίκηση. Ήθελα εδώ να αναφερθώ σ' αυτό, αλλά δεν έχω πολύ χρόνο. Μιλάμε όλοι για τη Δημόσια Διοίκηση και τα προβλήματα της. Η Δημόσια Διοίκηση θα μείνει αυτή που είναι, αν δεν αρχίσουμε να διευρύνουμε τη βάση των επιλογών, για να μπορεί να υπάρχει ευρύτερο πεδίο αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας.

Προχωρώ, όμως, γιατί δεν έχω πολύ χρόνο και βλέπω ότι πλησιάζει το τέλος του χρόνου που δικαιούμαι. Η δημιουργία με το άρθρο 5 αυτοτελούς Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Οικονομικών οπωσδήποτε μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην καταστολή των κρουσμάτων διαφθοράς.

Στην επιτροπή αναπτύχθηκε ένας προβληματισμός πάνω σ' αυτό: Πρώτον, αν θα έπρεπε να είναι μια νέα χωριστή υπηρεσία αυτή των Εσωτερικών Υποθέσεων, από τη γνωστή υπάρχουσα υπηρεσία που είναι, νομίζω, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Δεύτερον, τι γίνεται με τις αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης. Όσον αφορά το δεύτερο, προβλέπεται με προεδρικό διάταγμα ο ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης, μετά τη δημιουργία της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων, οπότε δεν δημιουργείται θέμα. Όσο δε αφορά το πρώτο, πιστεύω ότι η υφή και το ειδικό βάρος του ρόλου του εφοριακού θα δικαιολογούσε, όπως και γίνεται, μία ανεξάρτητη υπηρεσία.

Σε σχέση με το άρθρο 9 που επιτρέπει και επιβάλλει ουσιαστικά τη δημοσιότητα των στοιχείων των οφειλετών ληξιπρόθεσμων οφειλών, ασφαλώς με τις διασφαλίσεις για την αποφυγή αδικιών και με τις προϋποθέσεις που επισημαίνονται από τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής, το θέμα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το άρθρο 10 –και μ' αυτό τελειώνω, κυρία Πρόεδρε– η διάταξη αυτή, όπως ξέρουμε, είναι από επαναφορά. Είχε αποσυρθεί παλαιότερα μετά από αίτημα της επιτροπής, τότε που συνεζητείτο το σχετικό νομοσχέδιο. Τώρα είναι βελτιωμένη και σωστή. Γι' αυτό, όπως είπα στην επιτροπή, όπου είχαν εκφράσει επιφυλακτικότητα, ίσως και άρνηση ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης, δεν κατανοούσα αυτήν τη στάση. Η Κυβέρνηση έτεινε ευήκοον ους. Αυτό τους είχαμε ζητήσει όταν είχαν φέρει την αρχική διάταξη. Σήμερα έρχεται βελτιωμένη η διάταξη.

Εδώ πρόκειται ουσιαστικά όχι για παραγραφή ληξιπρόθεσμων οφειλών –να το τονίσουμε αυτό, γιατί μεταφέρθηκε και στην κοινή γνώμη μια τέτοια λανθασμένη άποψη– αλλά για διάκριση μεταξύ των χρεών σε εισπράξιμα και ανεπίδεκτα εισπραξής. Η διαφορά είναι σημαντική. Το θέλουμε αυτό για να έχουμε σωστή δημοσιονομική αποτύπωση, αλλά και ταυτόχρονα θέλουμε να υπάρχει και το εχέγγυο αν προκύψουν νέα στοιχεία για ένα χρέος θεωρείται μη εισπράξιμο, και βγουν δηλαδή στοιχεία ότι έχει ο οφειλέτης δυνατότητες να το πληρώσει, τότε να μπορεί πραγματικά να το διεκδικήσει το δημόσιο. Έτσι διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον.

Πιστεύω γι' αυτό ότι η διάταξη αυτή θα πρέπει να τύχει πέρα της ευρύτερης αποδοχής. Αλλά όπως προείπα –και μ' αυτό τε-

λειώνω, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας– και η όλη προσπάθεια καταπολέμησης της φοροδιαφυγής που επιχειρείται από την Κυβέρνηση, θα πρέπει να θεωρηθεί υπόθεση όλων μας, ένας συλλογικός στόχος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητώντας χθες επί της αρχής, εμείς από την πλευρά μας ως Δημοκρατική Αριστερά υποστηρίξαμε τις θέσεις μας και γιατί καταψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο, όπως και έγινε σήμερα στην ονομαστική ψηφοφορία. Ασφαλώς υπάρχουν και θετικά στοιχεία στο νομοσχέδιο.

Η βάση είναι ότι θέλουμε να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και είναι σωστό και κανένας δεν θα έχει αντίρρηση. Το ερώτημα είναι αυτό το νομοσχέδιο δίνει τα όπλα στην πολιτεία για να πατάξει αποτελεσματικά τη φοροδιαφυγή; Επιβάλλει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, ώστε να πληρώνουν αυτοί που έχουν τις μεγάλες απολαβές και που συνήθως διαφεύγουν μέχρι τώρα και αντίστοιχα, να ελαφρυνθούν τα χαμηλότερα εισοδήματα; Έχουμε πάρα πολλές επιφυλάξεις.

Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι. Κύριε Υπουργέ, έχετε υπ' όψιν σας αυτό που λέει η ΟΚΕ ανάμεσα στα άλλα, στην έκθεσή της ότι η θεμελιώδης αρχή της έκπτωσης από το φορολογητέο εισόδημα όλων των δαπανών, πραγματικών και τεκμαρτών, απόκτησης του φορολογητέου εισοδήματος θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει, σύμφωνα με τα διεθνή κρατούντα. Αλλά εσείς υπολογίζετε τις δαπάνες, αυτές που είναι αναγκαίες για να επιβιώσει ένας άνθρωπος σήμερα. Καθιερώσατε αυτές τις 12.000 για τις αποδείξεις. Δεν ξέρω πόσο θα ισχύσουν. Αλλά κάποιος που έχει περισσότερα εισοδήματα και που έχει και αντίστοιχες δαπάνες, αυτές τις αντίστοιχες δαπάνες τις υπολογίζετε; Δεν τις υπολογίζετε. Κι αν θέλετε, είναι συνεπές το κράτος, είναι συνεπής η πολιτεία προς τις υποχρεώσεις της;

Κύριε Υπουργέ, σας επαναλαμβάνω αυτό που είπα και χθες απ' αυτό το Βήμα. Στο αεροδρόμιο του Ελληνικού το 1995 φτιάχτηκε ένας επιχειρησιακός φορέας, που ανάμεσα στα άλλα είχε αναλάβει την υποχρέωση το 10% αυτών των αξιοποιησίων στοιχείων του αεροδρομίου –εμείς είμαστε υπέρ του να γίνει πάρκο, όπως ήταν και οι διακηρύξεις τότε, όταν το αεροδρόμιο μεταφέρθηκε στα Μεσόγεια, στα Σπάτα– να το διαθέσει για να μπορεί να απαλλάξει ή να βοηθήσει, τέλος πάντων, από την όπως και να το κάνουμε μεγάλη επιβάρυνση του περιβάλλοντος την περιοχή των Μεσογείων και ειδικότερα την πόλη και τα περίεργα Σπάτων. Αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν περιλαμβάνεται πουθενά.

Τώρα αυτός ο επιχειρησιακός φορέας καταργείται και φτιάχτηκε ένας άλλος φορέας, ο οποίος δεν αναλαμβάνει καμιά υποχρέωση. Όταν το κράτος δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, απαιτείται από τους πολίτες να τις τηρούν στο ακέραιο. Δυστυχώς, δίνουν έτσι το κακό παράδειγμα. Είμαστε πολύ επιφυλακτικοί αν θα μπορέσει λοιπόν και αυτό το νομοσχέδιο να αλλάξει τα πράγματα.

Στο άρθρο 2, ως προς τον εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, έχουμε επίσης τις επιφυλάξεις μας για τις αρμοδιότητές του. Κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο η καταστολή. Είναι κι άλλα πράγματα που πρέπει να γίνουν κι άλλοι μηχανισμοί που πρέπει να στηθούν και προπαντός να περάσει στους πολίτες η συνείδηση, η πεποίθηση ότι αυτό που γίνεται είναι δίκαιο, είναι σωστό και αυτά που θα καταβληθούν με τη φορολογία θα πιάσουν τόπο και δεν θα διασπαθιστούν, όπως τόσες και τόσες φορές έχει γίνει και το ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά. Έχει απασχολήσει τη Βουλή το θέμα και εδώ με τις διάφορες εξεταστικές επιτροπές, χωρίς βέβαια, κανένα αποτέλεσμα, γιατί έχει κατοχυρωθεί η παραγραφή, σύμφωνα με το Σύνταγμα και με ψήφο των δύο μεγάλων κομμάτων.

Το άρθρο 3, μέτρα για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στην άμεση και έμμεση φορολογία, το καταψηφίζουμε. Γιατί στις συνθήκες που βιώνουμε η ποινική δίωξη των επιχειρηματιών που

αδυνατούν να πληρώσουν τα φορολογικά τους χρέη, δεν μας βρίσκει σύμφωνους έτσι όπως πάει να γίνει. Υπάρχουν άνθρωποι που κυριολεκτικά έχουν γονατίσει από την οικονομική κρίση και δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα.

Τώρα, λοιπόν, αν τους πιάσουμε στο λαιμό, κυριολεκτικά θα τους γονατίσουμε, όπως πάει να γίνει και με αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο. Ασφαλώς και θα πρέπει όλοι να επιβαρύνονται φορολογικώς ανάλογα με τα εισοδήματά τους και στους συνεπείς, επίσης, να αναγνωρίζεται η συνέπειά τους και αντίστοιχα να αμείβεται. Δυστυχώς, όμως, συμβαίνει το αντίθετο. Εδώ οι ασυνεπείς είναι αυτοί που επιβραβεύονται και αυτοί που καμαρώνουν και θεωρούν κορόϊδα τους άλλους.

Η ποινικοποίηση, λοιπόν, από μόνη της ως τιμωρία και οι υψηλές ποινές ποτέ δεν έφεραν το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Το είπε προηγουμένως και ο κ. Γεϊτονας. Αν ήταν η θανατική ποινή να έχει εξαλείψει την εγκληματικότητα, δεν θα υπήρχε έγκλημα. Δυστυχώς δεν γίνεται κάτι τέτοιο.

Πρέπει να υπάρχει διάκριση μεταξύ καλόπιστων οφειλετών, που βρίσκονται σε πραγματική και αντικειμενική αδυναμία καταβολής του ΦΠΑ και των φοροφυγάδων που σκοπίμως υπεξαιρούν χρήματα του δημοσίου.

Από την άλλη, ξέρουμε ότι υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να πληρώσει ο άλλος ΦΠΑ χωρίς να τον έχει εισπράξει ή χωρίς να έχει πληρωθεί και για τις υπηρεσίες που έχει προσφέρει. Κι αν δεν τον πληρώσει, τότε κινδυνεύει να βρεθεί στη φυλακή. Αυτά είναι από τα ανήκουστα, που μόνο σ' αυτόν τον τόπο μπορούν να συμβαίνουν.

Όταν το δημόσιο καθυστερεί να πληρώσει τις οφειλές του, τότε ποιος πάει στη φυλακή; Προβλέπεται κάτι γι' αυτήν την περίπτωση; Κύριε Υπουργέ, θα πάτε εσείς στη φυλακή αν είναι ασυνεπές το δημόσιο; Μακάρι να δούμε κάτι τέτοιο, τουλάχιστον έτσι θα πειστεί ο ελληνικός λαός ότι κάτι αλλάζει σ' αυτόν τον τόπο.

Άρθρο 4 «σύσταση θέσεων ελεγκτών βεβαίωσης και αναγκαστικής εισπράξης των εσόδων του κράτους». Και μόνο που καθορίζει ειδικό επίδομα επίτευξης στόχων, για το οποίο αντιτίθεται και ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών, που λέει ότι μπορεί να αποτελέσει ένα ακόμη βήμα διαβολής του κλάδου τους, μας κάνει να είμαστε επιφυλακτικοί και ασφαλώς θα το καταψηφίσουμε.

Τα άρθρα 5, 6 και 7, που αφορούν την αντιμετώπιση της διαφθοράς, την πειθαρχική δίωξη, την ανανέωση του προσωπικού του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και την ενίσχυση της διεθνούς διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της άμεσης φορολογίας, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Είμαστε, όμως, επιφυλακτικοί στο πώς θα λειτουργήσουν αυτά.

Κύριε Υπουργέ, ξέρουμε πολύ καλά ότι η διαφθορά έχει διαποτίσει όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, όλους τους μηχανισμούς και όλους τους φορείς. Και οι εφορίες δεν είναι απαλλαγμένες από αυτό. Μάλιστα, σε διάφορα στοιχεία που υπάρχουν, αναφέρεται ότι οι εφορίες είναι στην πρώτη γραμμή. Πρέπει να δούμε εδώ τι συμβαίνει. Θα μπορέσουμε αυτό να το αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά; Μακάρι.

Όσον αφορά το άρθρο 8 «βελτίωση αποτελεσματικότητας του συστήματος ελέγχων», ο προβλεπόμενος έλεγχος από το γραφείο του ΣΔΟΕ για τη μη υποβολή δήλωσης ΦΠΑ υποκρύπτει πρόθεση της πολιτείας να θεσπίσει τεκμαρτό τρόπο προσδιορισμού των φορολογητέων εκροών στη φορολογία του ΦΠΑ. Αυτό δεν μπορούμε να το αποδεχούμε.

Όσον αφορά το άρθρο 10 «διάκριση ληξιπρόθεσμων χρεών σε εισπράξιμα και ανεπίδεκτα εισπράξεως», είναι κάτι το οποίο και εμείς έχουμε ζητήσει. Έχουμε όμως επιφυλάξεις, γιατί κανένας δεν μας έχει διαβεβαιώσει ότι δεν θα γίνουν και εδώ παρατυπίες, ότι πολίτες που εμφανίζονται φτωχοί, χωρίς περιουσιακά στοιχεία, μπορεί να υπαχθούν σ' αυτήν τη ρύθμιση χαριστικά. Πώς θα ελέγξετε, ώστε να αποφευχθεί κάτι τέτοιο;

Στο άρθρο 12 «κατοικία και αλλαγή κατοικίας», πρέπει ανάμεσα στα άλλα να δούμε και πώς λειτουργούν αυτές οι offshore εταιρείες που χρησιμοποιούνται από πολλούς, πάρα πολλούς αετονύχηδες και μεγαλόσχημους, για να μπορούν να κυκλοφορούν τα κεφάλαιά τους και τις απολαβές τους στο εξωτερικό. Έχουν βρει έτσι την κότα που γεννάει τα χρυσά αυγά! Μακάρι και εδώ

τα πράγματα να αλλάξουν, αν και είμαστε πάρα πολύ επιφυλακτικοί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από μια παρατήρηση. Εξελλίσσεται ομαλά η συζήτηση και θα τελειώσουμε και γρήγορα απ' ό,τι φαίνεται. Μάλλον η απεργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης έχει επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο συζητάμε και γίνονται και οι παρεμβάσεις. Δεν ξέρω αν κάνω λάθος. Να το μετρήσουμε και στην επόμενη απεργία.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Εμείς που είμαστε εδώ, δεν επηρεαζόμαστε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, βέβαια. Εμείς είμαστε απόδειξη υπέρ του αντιθέτου, κυρία συνάδελφε.

Θα ξεκινήσω από κάτι, το οποίο έχει ειπωθεί κατά κόρον. Όλοι θέλουμε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα. Θα κάνω συγκεκριμένες προτάσεις, εφόσον έχουμε και άλλη συνεδρίαση την ερχόμενη Τρίτη, όπου επιφυλάσσεται και άλλη ονομαστική ψηφοφορία.

Δεν θα καταθέσω σχετικά για τα Πρακτικά -δεν χρειάζεται- γιατί είναι γνωστές οι προτάσεις στην πολιτική ηγεσία. Θέλω, όμως, να τις επαναλάβω από το Βήμα της Βουλής, γιατί κύριε Υπουργέ, πρέπει να πάρουμε και κάποιες απαντήσεις.

Η πρώτη πρόταση αφορά την τροπολογία που έχει καταθέσει το Υπουργείο Εσωτερικών. Πρέπει να υπάρξει τροπολογία στην τροπολογία και να συμπεριληφθεί και ο Β' βαθμός σε ό,τι αφορά τα προς αποπληρωμή έργα.

Η δεύτερη πρόταση -την είχα υποβάλει και ως εισηγητής της Πλειοψηφίας για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων- έχει σχέση με την απάλειψη της πρόβλεψης του άρθρου 9 παράγραφος 16 του ν. 2753/1999 -και πρέπει να προσθέσουμε άρθρο σύμφωνα με την οποία εργοληπτικές επιχειρήσεις μπορεί να διωχθούν ποινικά για έργα, για τα οποία δεν έχουν πληρωθεί. Μιας και πάμε στον συμψηφισμό, σχεδόν καθ' ολοκληρία στο στενό δημόσιο τομέα -συνολικά όμως στο δημόσιο- νομίζω ότι πρέπει να δούμε και τέτοιου τύπου ρυθμίσεις, που βοηθούν την πραγματική οικονομία. Έχει κατατεθεί ολοκληρωμένη η πρόταση από το Δεκέμβριο και νομίζω ότι έχουμε ελάχιστες μέρες να τη δούμε.

Η τρίτη πρότασή μου αφορά σε μια μικρή τροποποίηση στη διαδικασία περαίωσης, που αφορά τις ενώσεις γεωργικών συνεταιρισμών. Δεν προτείνω κάποια χαριστική ρύθμιση γι' αυτόν τον πολύπαθο χώρο. Υπάρχει, όμως, μια πραγματικότητα. Ένα μεγάλο μέρος της δραστηριότητας για κάποιες από τις ενώσεις και για το σύνολο αυτών, αφορά αποκλειστικά τη διακίνηση λιπασμάτων και σπόρων. Έχουν υπαχθεί σε ό,τι αφορά το συντελεστή για την περαίωση, στις καθαρά εμπορικές επιχειρήσεις. Η καθαρά εμπορική δραστηριότητα του συνεταιρισμού καλώς εντάσσεται στη διαδικασία. Η άλλη, όμως, δραστηριότητα που δεν έχει σχέση με τη διαδικασία αυτή και είναι μια διαδικασία που ασκείται με πολύ χαμηλό εμπορικό κέρδος, δεν μπορεί να υπολογίζεται με μεικτό κέρδος 20% και 25%. Έχει κατατεθεί και αυτή η πρόταση στο Υπουργείο Οικονομικών και νομίζω ότι ως την Τρίτη έχουμε χρόνο να τη δούμε.

Τέλος, όσον αφορά τη γούνα, υπάρχει πρόταση που σας έφερε ο Συνδεδεμένος Γουνοποιών της Σιάτιστας. Και εσείς, κύριε Υπουργέ, δεχτήκατε αντιπροσωπεία τους και γνωρίζετε το θέμα προσωπικά. Το αίτημά τους δεν φορά φοροαπαλλαγή ή οτιδήποτε άλλο, αλλά τη διαδικασία αλλαγής στην κατηγορία του ΦΠΑ για τη γούνα εκείνη που κατασκευάζεται από κομμάτια, όπως είναι η ελληνική τεχντροπία που υπάρχει στη Σιάτιστα και στην Καστοριά. Είναι δυο περιοχές που βρίσκονται σε εργώδη διαδικασία για να ανακάμψουν, γιατί υπάρχουν κάποια άλλα δεδομένα. Νομίζω ότι πρέπει να δούμε κι αυτό το ζήτημα.

Όλοι ζητάμε να υπάρξει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, αλλά ελάχιστες προτάσεις ακούμε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και τους συναδέλφους. Αντίθετα, πολλή κουβέντα γίνεται για

τις ποινές. Θέλω να σημειώσω ως μέλος της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου ότι και προχθές, στις δύο συζητήσεις που είχαμε για το νομοσχέδιο που αφορά την Επιτροπή Ανταγωνισμού, ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση είχαμε ακριβώς την αντίστροφη κριτική, ότι χαμηλώνουμε τις ποινές. Εδώ έχουμε υψηλούς τόνους –πάμε και σε δεύτερη ονομαστική ψηφοφορία την Τρίτη- για το θέμα των ποινών αποκλειστικά. Ας επιλέξουν επιτέλους τι θέλουν. Υπάρχει μια αντιφατική στάση.

Το ζήτημα των ποινών πρέπει να το προσεγγίσουμε στο Κοινοβούλιο ποινικά. Εμείς δεν είμαστε ούτε δικαστές ούτε τεχνοκράτες. Είμαστε αντιπρόσωποι των Ελλήνων πολιτών και είμαστε πολιτικοί.

Εγώ, λοιπόν, πιστεύω ότι το ζήτημα των ποινών πρέπει να το αξιολογήσουμε σε σχέση με το γενικότερο κοινωνικό κλίμα και την καθολική απαίτηση κάποιοι να τιμωρηθούν, ακριβώς γιατί έχει οδηγηθεί εδώ η χώρα.

Εγώ, μολοντί δεν είμαι ιδιαίτερα επιρρεπής σε μια γενική και αόριστη συναίνεση, πιστεύω ότι συναίνεση πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον στα θέματα που μας αφορούν όλους. Πιστεύει κάποιος συνάδελφος στην Αίθουσα, σε οποιαδήποτε πτέρυγα και αν ανήκει, ότι αυτή η καθολική απαίτηση των πολιτών, που υπάρχει κίνδυνος να μετατραπεί σε οργή, δεν αφορά όλο το πολιτικό σύστημα, αλλά αφορά ένα μέρος, τους προηγούμενους ή αυτούς που σήμερα κυβερνούν, εμάς δηλαδή; Νομίζω πλανόμαστε πλάνη οικτρά όσοι έχουμε τέτοιου είδους προσεγγίσεις πως θα σταματήσει κάπου μια τέτοια οργή.

Καλύτερα είναι να εξηγήσουμε στους Έλληνες πολίτες όλοι μαζί, γιατί όλους μαζί μάς αφορά, μια απλή αλήθεια, ότι ναι μεν θα εξαντλήσουμε όλα τα μέσα και τα περιθώρια που έχουμε για να τιμωρηθούν κάποιιοι, αλλά από την άλλη, πολύ πιο χρήσιμο και ωφέλιμο για τη χώρα θα ήταν να καταργήσουμε το καθεστώς ατιμωρησίας από εδώ και πέρα. Αυτό είναι ωφέλιμο για τη χώρα.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, αν δεν ξεκινήσουμε από το ζήτημα της φοροδιαφυγής αυστηροποιώντας το καθεστώς, από πού θα ξεκινήσουμε; Ιδιαίτερα αναρωτιέμαι για την Αριστερά και στις τρεις εκφράσεις της στη Βουλή, που είναι ένας χώρος με τον οποίο έχω ιδιαίτερη σχέση και τον τιμώ ιδιαίτερα, που πιστεύω ότι πρέπει να ξανακοιτάξει το ζήτημα της στάσης της ειδικά σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και σε κάθε φορολογικό νομοσχέδιο.

Εάν θέλουμε το δημοσιονομικό πρόβλημα στη χώρα και η αντιμετώπισή του, ακριβέστερα, να μετατοπιστεί από τις πλάτες των υπαλλήλων και των μισθωτών, θα πρέπει να δούμε τι γίνεται με τη φοροδιαφυγή, όπως θα πρέπει να δούμε και τι γίνεται και με την κλεπτοκρατία στο χώρο της υγείας και των εξοπλισμών και αν θέλουμε να μην πηγαίνουν μονίμως βάρη για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας στις πλάτες των μισθωτών.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι προτείνω την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουκουλόπουλο.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο κ. Ηλίας Πολατίδης, Βουλευτής Νομού Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ορίστε, κύριε Πολατίδη.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητούμε, λοιπόν, τα άρθρα του νομοσχεδίου, το οποίο δεν μας έχει πείσει για την αποτελεσματικότητά του και αυτό φαίνεται και από την ενότητα που συζητούμε.

Άρθρο 1, δημιουργία του συμβουλίου. Είναι άχρηστη γραφειοκρατική διαδικασία, άνευ λόγου και αιτίας και βέβαια δεν καταργείται το προηγούμενο συμβούλιο του κ. Αλογοσκούφη, που είχε γίνει επί Νέας Δημοκρατίας, το Εθνικό Συμβούλιο για την Καταπολέμηση της Φοροδιαφυγής. Κάνετε και εσείς ένα ακόμα συμβούλιο. Δεν καταλαβαίνω πραγματικά το λόγο για τον οποίον πρέπει να υπάρξει αυτή η ρύθμιση. Αν χρειάζεται να συνεννοηθούν οι Υπουργοί και οι Γενικοί Γραμματείς, βρίσκονται και τελειώνει το θέμα.

Άρθρο 2, εισαγγελέας. Δοκιμάστηκε ο εισαγγελέας και υπάρχει ένας οικονομικός εισαγγελέας. Τι ακριβώς δεν μπορούσε να

γίνει μέχρι στιγμής με τους υπάρχοντες εισαγγελείς και θα γίνει τώρα με το συγκεκριμένο; Ούτε από την εισηγητική έκθεση, αλλά ούτε και από τη συζήτηση, από τα πρακτικά της επιτροπής, φαίνεται ότι υπάρχει ένας ξεκάθαρος ρόλος γι' αυτόν εδώ τον εισαγγελέα.

Άρθρο 3, που έχει συγκεντρώσει και τις περισσότερες κριτικές και από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας. Θα δούμε βέβαια τι θα ψηφίσουν στην ονομαστική ψηφοφορία, που θα καταθέσουμε για το παρόν άρθρο. Πιστεύετε πραγματικά ότι είναι δυνατόν με τη φυλάκιση ο κόσμος, ο οποίος είναι απελπισμένος, να εξαναγκασθεί να πληρώσει; Ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος!

Είναι απλό, κύριε Υπουργέ. Εσείς βέβαια συνομιλείτε αυτήν τη στιγμή.

Το πρόβλημα είναι ότι η φυλάκιση δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματα. Πόσες φορές θα το εφαρμόσετε και σε ποιους; Απ' ό,τι βλέπουμε έχει κλειστά τα αυτιά η Κυβέρνηση και υπάρχει μόνο για τους κυβερνητικούς Βουλευτές. Την ίδια βέβαια κριτική έχουν κάνει και οι κυβερνητικοί Βουλευτές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για εσάς λέει ο Βουλευτής, κύριε Υπουργέ. Τον ακούτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη. Ακούει ο Υπουργός.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Η απελπισία είναι κακός σύμβουλος και οι άνθρωποι αυτοί δεν θα πληρώσουν γιατί δεν έχουν να πληρώσουν. Τα πράγματα είναι απλά και δυστυχώς δεν θέλετε να το κατανοήσετε.

Στην Ελλάδα, στην οποία έχει σχετικοποιηθεί τόσο πολύ η έννοια της φυλάκισης, βλέπουμε διάφορους Αλβανούς κακοποιούς, που πέταξαν και χειροβομβίδες μέσα στον κόσμο και σκότωσαν, δεν ξέρω αν ήταν έξω με άδεια, αφού ήταν μέσα για ένοπλες ληστείες. Αυτοί, λοιπόν, οι άνθρωποι φεύγουν και έρχεστε στη θέση τους να βάλετε αυτούς τους φουκαράδες χωρίς την παραμικρή υπόνοια ευνοϊκής μεταχείρισης.

Άρθρο 5, αντιμετώπιση της διαφθοράς. Είχαμε πριν από λίγο καιρό ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, το οποίο δημιουργούσε μια αρχή καταπολέμησης της διαφθοράς στην Αστυνομία και των περιστατικών αυθαιρεσίας. Σύμφωνα, όμως, με αυτά που λέει η Διεθνής Διαφάνεια, η Αστυνομία δεν είναι στις πρώτες θέσεις της διαφθοράς. Ποιοι είναι στις πρώτες θέσεις της διαφθοράς; Πρώτον, η υγεία, το φακελάκι στο χώρο της υγείας. Πέρυσι ήταν οι πολεοδομίες, οι οποίες έχουν υποχωρήσει φέτος στην τρίτη θέση και φυσικά οι εφορίες, που από την τρίτη θέση πέρυσι με τη δικιά σας Κυβέρνηση, έχουν πάει στη δεύτερη θέση.

Τι κάνετε, λοιπόν, σε αυτήν την περίπτωση; Πόσοι επίορκοι εφοριακοί, από τότε που έχει η Κυβέρνησή σας, του ΠΑΣΟΚ, την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, έχουν τιμωρηθεί; Από τις 4 Οκτωβρίου έχει τιμωρηθεί κανείς; Κανείς δεν έχει τιμωρηθεί. Αντιθέτως, είδαμε εξωφρενικά περιστατικά, όπως αυτό με τον Χιλιανό μαχαίροβγάλη στην Αστυνομία, ο οποίος επειδή έκανε την οποιαδήποτε καταγγελία, σπείψατε εκεί να βάλετε τον αστυνομικό στη φυλακή.

Αυτό που λένε οι πολίτες είναι ότι η διαφθορά είναι στις εφορίες, και τώρα η συζήτηση για το εάν είναι πολύ ή λίγη, δεν είναι ποσοτική. Το λένε ξεκάθαρα οι πολίτες, που έρχονται σε σχέση με τις εφορίες. Υπάρχει τεράστια διαφθορά.

Όταν, όμως, ερχόμαστε στην ουσιαστική διαφθορά, είστε ακριβοί και εύκολοι στην καταδίκη των αστυνομικών και καλά κάνετε από μια άποψη, αλλά όταν έχετε να κάνετε την πραγματική δουλειά στην εφορία, εκεί σταματάτε. Γιατί καλώς ή κακώς αυτό το χρονικό διάστημα που μάθαμε για διευθυντές εφοριών και διευθυντές τελωνείων με δεκάδες εκατομμυρίων στις τράπεζες που δεν τα έχετε κατασχέσει, την ίδια ώρα δεν είδαμε αντίστοιχη διαφθορά στην Αστυνομία, εκεί, όμως, για λόγους ιδεοληπτικούς δικούς σας.

Σας έκανα χθες την πρόταση αυτούς όλους, που έχουν βρεθεί με τα εκατομμύρια στην άκρη, τους εφοριακούς και τους τελωνειακούς, που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ούτε από τους μισθούς ούτε από οπουδήποτε αλλού, θα τα κατασχέσετε αυτά τα εκατομμύρια για το λογαριασμό απόσβεσης του δημοσίου χρέους; Υπάρχει η φήμη ότι κι ένας Υπουργός της προηγούμε-

νης κυβερνήσεως έχει βρεθεί με κάποιες δεκάδες εκατομμυρίων στο λογαριασμό του. Αυτά θα τα κατασχεύετε;

Μη χύνουμε μόνο κροκοδείλια δάκρυα για το πολιτικό σύστημα, που δεν ξέρω τι ακριβώς είναι αυτό το πολιτικό σύστημα. Δεν γεννήθηκε κανείς μας που να ανήκει σε αυτό το πολιτικό σύστημα. Κάποιους επέλεξαν οι πολίτες αναλόγως με τις ιδεολογικές ή προσωπικές τους προτιμήσεις. Θα κάνει η Κυβέρνηση αυτά τα απλά, ούτως ώστε αυτό που λέγεται ελληνικός κοινοβουλευτισμός να αποκτήσει κάποια στοιχειώδη αξιοπιστία; Το περιμένουμε.

Για το θέμα της δημοσιοποίησης των δεδομένων, εάν είναι σωστή η δημοσιοποίηση όσων έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές, και καταλαβαίνω ότι αυτός είναι ένας τρόπος για να δυσκολέψετε και να κάνετε πιο απεχθές το να φοροδιαφεύγει κάποιος, πραγματικά αυτό μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά. Πράγματι αυτός που θα δει το όνομά του να φιγουράρει με ένα ποσό δίπλα, ότι ο τάδε έχει βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές και δεν τις πληρώνει, είναι ένα πρόβλημα και αυτό θα λειτουργήσει αποτρεπτικά.

Γιατί, όμως, δεν το κάνετε για τους παιδοφίλους; Γιατί δεν το κάνετε για τους εμπόρους ναρκωτικών; Είναι, δηλαδή, σοβαρότερο το να χρωστάει κάποιος από το να έχει γεμίσει την πιάτσα με ναρκωτικά, να έχει καταστρέψει ζωές; Είναι λιγότερο σοβαρό έγκλημα αυτό από το να χρωστάει στο δημόσιο;

Και κλείνω με το θέμα το σημερινό του συμφηφισμού. Είναι σωστό, σας το είχαμε προτείνει, το είπαμε και χθες άλλωστε. Αλλά βάζετε τόσες πολλές δικλίδες, μέσω των οποίων οι ευθυνόφοβοι είτε οι έχοντες άλλα στο μυαλό τους διευθυντές των ΔΟΥ μπορούν να μην κάνουν το συμφηφισμό. Και διαβάζω συγκεκριμένα στο άρθρο 11: «Βέβαιη και εκκαθαρισμένη χρηματική απαίτηση, η οποία αποδεικνύεται με τελεσίδικη απόφαση δικαστική ή δημόσιο έγγραφο». Σας έκανα και χθες την ερώτηση, δεν απαντήσατε. Ελπίζω να δώσετε απάντηση τώρα. Οι απαιτήσεις των ιδιωτών από το δημόσιο οφείλονται σε δύο λόγους. Είτε έχουν παράσχει κάποιες υπηρεσίες είτε έχουν δώσει κάποια αγαθά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα δέκα δεύτερα, κυρία Πρόεδρε.

Το τιμολόγιο και η παραλαβή του από το δημόσιο θεωρείται βέβαιη και τελεσίδικη υποχρέωση του δημοσίου προς τον ιδιώτη; Απλά πράγματα δώστε μία ξεκάθαρη απάντηση, για να μην κρυβόμαστε, για άλλη μια φορά πίσω από το δάκτυλό μας, εσείς φυσικά ως Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο σε αυτήν την ενότητα κυρίως, για να ασχοληθώ με το άρθρο 3 του νομοσχεδίου. Και να ασχοληθώ όχι μόνο σε επίπεδο πολιτικό αλλά και σε επίπεδο νομικό. Και απευθύνομαι κυρίως στους συναδέλφους, οι οποίοι δεν είναι δικηγόροι, όπως και προφανώς στο συντάκτη του νομοσχεδίου, που σίγουρα δεν έχει νομικές γνώσεις.

Πρέπει να πάρει ένα ρεκόρ προφανώς, διότι κατάφερε να ξεπεράσει το Ποινικό Δίκαιο. Στο Ποινικό Δίκαιο υπάρχουν τα διαρκή αδικήματα -όπως πολύ καλά τα ξέρει και ο κ. Νικόλαος Τσουκάλης, που τον βλέπω εδώ πέρα, που κάναμε στο Βατοπέδι και τα στιγμιαία. Εδώ έχουμε το εφεύρημα του ημιδιαρκούς αδικήματος. Δηλαδή τι; Λέει: «Χρόνος τελέσεως του αδικήματος είναι το χρονικό διάστημα από την παρέλευση των τεσσάρων μηνών μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντιστοίχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής». Έχουμε δηλαδή ένα ημιδιαρκές έγκλημα. Ξεκινάει να είναι διαρκές και ξαφνικά μόλις συμπληρωθεί το 1/3, γίνεται στιγμιαίο.

Στο Ποινικό Δίκαιο γίνεται ένας διαχωρισμός, κύριοι συνάδελφοι, το διαρκές με το στιγμιαίο έγκλημα και η διαφοροποίηση

αυτή είναι σημαντική. Κλασικό παράδειγμα στιγμιαίου εγκλήματος αναφέρεται ότι είναι η κλοπή. Δηλαδή γίνεται μία κλοπή μία συγκεκριμένη στιγμή. Η υπεξαίρεση: υπεξαίρει ο άλλος χρήματα μία συγκεκριμένη στιγμή, άσχετα αν μετά αυτά τα διατηρεί στην κατοχή του.

Αντιθέτως, υπάρχουν τα διαρκή εγκλήματα με χαρακτηριστικό παράδειγμα την παράνομη κατακράτηση: Κρατάω κάποιον παράνομως για ένα μήνα. Όλον αυτόν το μήνα έχουμε ένα συνεχές έγκλημα, ένα διαρκές έγκλημα. Αρπαγή ανηλίκων: Έχω τον ανήλικο, κάποιος έχει κάνει την αρπαγή, τον κρατά τον ανήλικο για ένα χρονικό διάστημα. Έχει μία διάρκεια που έχουμε συνεχή προσβολή του εννόμου αγαθού. Και η κλοπή μπορεί να γίνει σε διαφορετικές φάσεις, αλλά η προσβολή του εννόμου αγαθού είναι μία στιγμή, τη στιγμή που συντελέστηκε η κλοπή. Και η υπεξαίρεση μπορεί να γίνεται με διαφορετικούς τρόπους, αλλά θεωρείται στιγμιαίο, γιατί μας ενδιαφέρει ο χρόνος, που έγινε η υπεξαίρεση.

Εδώ πέρα, λοιπόν, έχουμε μία κλασική περίπτωση στιγμιαίου εγκλήματος, διότι μας ενδιαφέρει η στιγμή που δεν αποδίδει ο υπόχρεος το φόρο στην πολιτεία, που οφείλει να τον αποδώσει. Εκείνη τη στιγμή διαπράττεται, δεν διαπράττεται διαρκώς. Διότι μ' αυτό το σκεπτικό, κύριοι συνάδελφοι, και αυτός που κλέβει θα πούμε ότι έχουμε ένα διαρκές αδικήμα, διότι το παράνομο, το κλοπιμαίο, το κρατά σπίτι του.

Και γιατί έχει σημασία αυτός ο διαχωρισμός; Έχει σημασία διότι βάσει του χαρακτηρισμού του εγκλήματος έχει ενδιαφέρον η παραγραφή, έχει ενδιαφέρον ο τόπος τέλεσης του αδικήματος και έχει ενδιαφέρον να βρούμε τυχόν συμμετόχους.

Ακούστε τώρα, κύριε Υπουργέ, γιατί ως εδώ θα πείτε ότι είναι νομικά. Τώρα πάμε στο παράλογο του πράγματος, που είναι η συγκεκριμένη διάταξη. Η παραγραφή ξεκινάει με το που θα διαπραχθεί το αδικήμα. Εάν είναι στιγμιαίο, δηλαδή από την επόμενη ώρα ξεκινάει η παραγραφή. Στο διαρκές αδικήμα η παραγραφή ξεκινάει μόλις ολοκληρωθεί.

Εδώ πέρα, λοιπόν, κάνετε το εξής ασύλληπτο. Ενώ το κάνετε διαρκές το αδικήμα, άρα έχουμε αυτόφωρο, γιατί το διαρκές αδικήμα σημαίνει ότι έχουμε το αυτόφωρο, έχει ενδιαφέρον για το αυτόφωρο, λέτε: «Χρόνος τέλεσης του αδικήματος είναι το χρονικό διάστημα από την παρέλευση των τεσσάρων μηνών, οπότε έχουμε την εγκληματική πράξη, μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντιστοίχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής».

Μα, κύριοι συνάδελφοι, αφού είναι διαρκές το αδικήμα, δεν έχει ξεκινήσει η παραγραφή του, πώς θα συμπληρωθεί το 1/3; Η παραγραφή ξεκινά με το που θα γίνει το αδικήμα. Διαρκές αδικήμα, δεν ξεκινάει η παραγραφή. Εσείς, λοιπόν, συνδέετε εδώ πέρα την ολοκλήρωση του αδικήματος με την παραγραφή του, η οποία δεν θα έχει ξεκινήσει ποτέ. Πώς θα ξεκινήσει η παραγραφή, για να το ορίσετε με το 1/3; Λάθος και νομικό και λογικό!

Το διαρκές έγκλημα, αυτή είναι η διαφορά του, ότι δεν ξεκινάει η παραγραφή. Ξεκινάει όταν ολοκληρωθεί! Και εσείς εδώ έρχεστε και λέτε: «Ξεκινάει μόλις συμπληρωθεί το 1/3 του χρόνου παραγραφής», μίας παραγραφής που επειδή είναι διαρκές το αδικήμα, δεν έχει ξεκινήσει.

Παράλογα πράγματα! Απορώ αν ο κ. Καστανίδης το έχει δει αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ο κ. Καστανίδης...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ο κ. Καστανίδης μπορεί να κάνει σε άλλα, σε πολιτικά, αλλά εγώ αναφέρομαι στο νομικό κομμάτι. Απορώ αν έχει δει αυτή τη διάταξη.

Έρχεστε μετά και τι κάνετε; Δηλαδή εδώ πέρα άμα ανοίξετε τον Ανδρουλάκη, που διδασκόμαστε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τον Χωραφά, τον περίφημο, δηλαδή θα φρίτσουν οι άνθρωποι, διότι έχουν φέρει ως κλασικά παραδείγματα στιγμιαίων αδικημάτων αυτά που εσείς τώρα με μία νομοθετική διάταξη ενός ανθρώπου, που δεν γνωρίζει νομικά, το κάνετε διαρκές.

Τι άλλο βάζετε εδώ πέρα, κύριε Υπουργέ; Βάζετε το εξής. Αναφέρομαι στην αλλαγή του άρθρου 21 του ν. 2523/97, αυτήν τη στιγμή έρχεστε και λέτε: «Έχουμε μία καταδίκη, βάσει αυτής της καταδίκης μπορεί να δοθεί αναστολή ή μετατροπή». Αναστολή όταν έχεις λευκό ποινικό μητρώο, μετατροπή όταν ενδεχομένως

δεν υπάρχει λευκό ποινικό μητρώο και κρίνουν ότι πρέπει να πληρώσεις κάποιες μέρες. Έρχεστε εδώ και τι λέτε; Καταδικάστηκε κάποιος μία φορά, του ξέφυγε, το ένα, το άλλο, δεν μπόρεσε να αποδώσει, καταδικάζεται. Έρχεται δεύτερη καταδίκη. Εκεί πέρα ούτε αναστολή ούτε μετατροπή, δηλαδή φυλακή. Δηλαδή έξι μήνες; Έξι μήνες μέσα μέχρι να γίνει η έφεση, γιατί η έφεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Αυτό δεν το έχει προβλέψει ο νομοθέτης, γι' αυτούς που φέρνουν λαθρομετανάστες. Δεν το έχει προβλέψει ο νομοθέτης, για τους εμπόρους ναρκωτικών. Δεν το έχει προβλέψει, για την απάτη. Δεν το έχει προβλέψει, για την εσχάτη προδοσία. Και έρχεται εδώ πέρα το Υπουργείο Οικονομικών να το προβλέψει γι' αυτούς οι οποίοι θα κάνουν μία ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για το ΦΠΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ...δεν θα αποδώσουν ΦΠΑ ή ενδεχομένως -εγώ θα σας έλεγα- ότι θα κάνουν και φοροδιαφυγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλαβαίνετε; Δεν πρέπει κάποια στιγμή εδώ πέρα να κάνουμε στάθμιση των αγαθών, κύριοι συνάδελφοι; Και όταν τα λέμε αυτά έρχονται και λένε: «Διαλέξτε με ποιο μέρος είστε; Με του φοροφυγά ή με της πολιτείας;»

Δηλαδή εσείς είστε με το μέρος των εμπόρων ναρκωτικών ως Κυβέρνηση όταν ήρθατε εδώ πέρα και μειώσατε το χρόνο που θα είναι μέσα; Διότι ήταν 4/5 να μένουν οι έμποροι ναρκωτικών και το κάνατε 3/5 με τους ψήφους των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Είστε υπέρ των εμπόρων ναρκωτικών; Αυτή είναι η βάση της επιχειρηματολογίας σας; Είστε υπέρ αυτών που φέρνουν λαθρομετανάστες, επειδή ήρθατε εδώ πέρα και θέλετε να κάνετε το κακούργημα πλημμέλημα;

Εδώ πέρα, λοιπόν, προσπαθώ να απευθυνθώ όχι στο πολιτικό ένστικτο, αλλά προσπαθώ να απευθυνθώ στη λογική, κύριοι συνάδελφοι, διότι όταν επιλέγουμε αυτήν τη στιγμή μία βαριά ποινικοποίηση πρέπει να κάνουμε στάθμιση των αγαθών, τα οποία υπάρχουν. Σ' αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει αυτή η στάθμιση. Και γι' αυτό καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Τσουκάλης.

Ορίστε, κύριε Τσουκάλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καταλαβαίνετε, η ενότητα αυτή θα μονοπωληθεί από την αξιολόγηση των άρθρων 2 και 3.

Αυτά τα δύο άρθρα είναι ο λόγος όπου σαν Δημοκρατική Αριστερά καταψηφίσαμε επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να ξεκινήσω, προκειμένου να εκμεταλλευτώ το χρόνο μου, με το άρθρο 2.

Η εκτίμηση της Δημοκρατικής Αριστεράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υφυπουργέ, είναι ότι με τη θέσπιση του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος διαμορφώνεται, δημιουργείται ένα πλαίσιο άκρως συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό, δυσκίνητο και αναποτελεσματικό. Ο θεσμός αυτός δέχθηκε πολύ έντονες ενστάσεις, κριτικές, ακόμα και μέσα στο πλαίσιο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Ας δούμε, όμως, τι θα κάνει ο οικονομικός εισαγγελέας. Χάριν συντομίας τον αναφέρω «οικονομικό εισαγγελέα». Αναφέρεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παράγραφο 2 του άρθρου 4. Παρακολουθείστε:

Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή ο εισαγγελέας θα ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες που περιέχονται στο ΣΔΟΕ, στα τελωνεία, στις ελίτ κι εν γένει σε όλες τις φοροελεγκτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών. Ουσιαστικά θα είναι μία αντένα, η οποία θα συγκεντρώνει όλες τις πληροφορίες. Και τι θα τις κάνει αυτές ο εισαγγελέας; Θα τις αξιολογεί, θα τις διερευνά και αφού πλέον ολοκληρώσει αυτήν τη διαδικασία, στη συνέχεια θα παραγγέλλει προκαταρκτικές εξετάσεις από τους ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους ανά περιφέρεια. Θα στέλνουν, δηλαδή, τους φακέλους είτε στον τοπικό αρμόδιο εισαγγελέα είτε στους

υπαλλήλους των αρμοδίων υπηρεσιών.

Αλήθεια, κύριε Υφυπουργέ, έχετε να μας δώσετε τα στοιχεία για το πόσες είναι αυτές οι πληροφορίες που δέχονται όλες αυτές οι υπηρεσίες ανά το πανελλήνιο καθημερινά -σημαντικές ή ασήμαντες- και σε ποιες θα δώσει προτεραιότητα ο εισαγγελέας;

Να κάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πρόχειρη εκτίμηση; Το γραφείο της υπηρεσίας αυτής που θα εδρεύει ο οικονομικός εισαγγελέας στην κυριολεξία θα πνιγεί από τις πληροφορίες, τους φακέλους, τα έγγραφα που θα καταφθάνουν από όλη την Ελλάδα. Θα πρόκειται για μία πλημμυρίδα, στην κυριολεξία, πληροφοριών όπου κανένας δεν θα μπορεί να αντεπεξέλθει στοιχειωδώς.

Δεύτερον, δικαιολογημένα ο θεσμός του οικονομικού εισαγγελέα χαρακτηρίστηκε ως ένας θεσμός -τέρας. Σύμφωνα με τη σχετική ρύθμιση δεν δεσμεύεται από κανένα φορολογικό ή άλλο απόρρητο. Χωρίς την άδεια οποιουδήποτε δικαστικού οργάνου, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε κάθε προσωπικό δεδομένο ανεξαρτήτως διαβάθμισης.

Έχετε προβλέψει, κύριε Υφυπουργέ, κάποιο αντίβαρο στην ανεξέλεγκτη εξουσία του εισαγγελέα; Όχι, δεν έχετε προβλέψει. Λέμε, όμως, το εξής: Γιατί δεν προβλέπετε, ως στοιχειώδη δικλίδα, την παρεμβολή μιας δικαστικής κρίσης ενδιάμεσης, έστω και με ταχύτατους ρυθμούς;

Ένα άλλο θέμα: Το αναφέραμε στην πρόσφατη συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κάναμε σε σχέση με την Αρχή κατά της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Ενέργειες. Όλες οι αρμοδιότητες της αρχής αυτής, κύριε Υφυπουργέ, είναι και αρμοδιότητες του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Η ειρήνηση η οποία θα επέλθει από τις παράλληλες δραστηριότητες, θα είναι απίστευτη.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμμία μα καμμία διάταξη που να οριοθετεί ακριβώς τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες.

Ας πάμε στο άρθρο 3, το κρίσιμο. Ο κ. Πλεύρης ανέφερε πάρα πολλά ενδιαφέροντα όχι μόνο νομικά αλλά με κοινωνικές προεκτάσεις. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στη χώρα είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη - κράτους, φορολογούμενου - δημοσίου σε σχέση με τις φορολογικές υποχρεώσεις των πολιτών.

Αυτήν τη στιγμή, κύριε Υφυπουργέ -ας το λέω ευθέως- με τη ρύθμιση του άρθρου 3, αντί να γεφυρώσετε αυτήν την έλλειψη εμπιστοσύνης, ουσιαστικά επιφέρετε μεγαλύτερη ρήξη σε αυτήν τη σχέση. Ουσιαστικά διαταράσσεται πλήρως αυτή η σχέση.

Θέλω να είμαι σαφέστερος. Θα κάνω αναφορά στη δήλωση που φέρεται να έκανε ο τέως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών. Ο κ. Γεωργακόπουλος, λοιπόν, φέρεται να έκανε την εξής δήλωση: Δεν θα στείλω εγώ όλο τον κόσμο φυλακή.

Αυτή η δήλωση, ανεξαρτήτως του λόγου που αποχώρησε από τη θέση αυτή, ανεξαρτήτως ποιος το είπε, έχει βάση. Και το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά, κύριε Υφυπουργέ. Για όσους από εμάς βιώνουμε την καθημερινότητα της κοινωνίας, το γνωρίζουμε πάρα, μα πάρα πολύ καλά. Και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι ακόμα και αυτές οι υπηρεσίες, οι οικονομικές, οι διεφθαρμένες, οι ελλιπείς, οι αναποτελεσματικές, αυτήν τη στιγμή λειτουργούν στο φόρτε, λειτουργούν σε πλήρη ανάπτυξη. Ουσιαστικά έχουν βγει στους δρόμους. Και σας πληροφορώ ότι στις πόλεις και στα χωριά εκτυλίσσονται δράματα. Οι ίδιοι μας λένε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να υλοποιηθεί αυτή η διάταξη, η ποινικοποίηση, χωρίς να έχουμε ακόμα και αυτοκτονίες.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο γνωρίζουμε είναι ότι τουλάχιστον το 50% όσων δεν πληρώνουν αυτήν τη στιγμή ΦΠΑ και τις υπόλοιπες οικονομικές υποχρεώσεις τους, δεν έχουν να το κάνουν. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι είναι διεθνής κανόνας, κανόνας Διεθνούς Δικαίου. Μάλιστα, η σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου είναι ότι δεν φυλακίζεται κανένας -αυτό ισχύει στην προσωπική κράτηση- εάν αποδεδειγμένα δεν έχει να πληρώσει.

Πείτε μου τι θα συμβεί στα δικαστήρια, τι θα κάνει ο δικαστής που θα κληθεί να κρίνει κάποιον πολίτη, ο οποίος αποδεδειγμένα δεν έχει να πληρώσει. Θα την εφαρμόσει τη συγκεκριμένη διάταξη, ναι ή όχι; Δηλαδή, θα τον φυλακίσει, παρά το ότι αποδε-

δειγμένα δεν θα έχει να πληρώσει;

Και κάτι που ανέφερα το πρωί: Κι εδώ δεν έχετε απαντήσει. Μέχρι τώρα προβλέπονταν κακουργηματικές ποινές για φοροδιαφυγή. Προβλέπονταν βαριές ποινές ακόμα και για την πλέον απλή φορολογική παράβαση. Πείτε μου, σας παρακαλώ, για ποιο λόγο –ποια είναι η αιτιολογία σας– φέρνετε βαρύτερες ποινές, τη στιγμή που δεν έχετε πείσει κανέναν ότι ήταν αναποτελεσματικό το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Διότι απλούστατα δεν εφαρμόστηκε ποτέ το προηγούμενο πλαίσιο. Κανένας δεν πήγε φυλακή έστω κι ένα μήνα. Ακόμα κι εκεί που προβλεπόταν κακουργηματική ποινή.

Πού είναι η αρχή της αναλογικότητας, κύριε Υφυπουργέ; Η αρχή της αναλογικότητας είναι υψίστη συνταγματική αρχή.

Χωρίς, λοιπόν, αυτές τις αξιολογήσεις δεν είναι δυνατόν να φέρνετε τέτοιες ρυθμίσεις.

Ανέφερε προηγουμένως ο κ. Πλεύρης το θέμα της παραγραφής, ένα χρονικό διάστημα πολύ μεγάλο, το οποίο μπορεί να είναι και τρία και τέσσερα χρόνια. Φανταστείτε κάποιον ο οποίος πραγματικά δεν έχει να πληρώσει και ο οποίος θέλει να αγωνιστεί, να δουλέψει για να εξοικονομήσει τα χρήματα να πληρώσει και που πιθανόν να μπορεί να το κάνει σε ένα, δύο, τρία χρόνια. Αυτός θα έχει το φόβο της καθημερινής σύλληψης. Είναι δυνατόν, λοιπόν, ο άνθρωπος αυτός να μπορεί να αποδώσει, να μπορεί να πηγαίνει στο μαγαζί του κάθε μέρα για να δουλέψει, για να εισπράξει, να εσοδεύσει, ούτως ώστε να μπορέσει να είναι συνεπής;

Είναι βέβαιο ότι ουσιαστικά τορπιλίζετε ακόμα και τη διάθεση κάποιων ανθρώπων, κάποιων πολιτών καλοπροαίρετων, οι οποίοι θέλουν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους απέναντι στην πολιτεία.

Αυτά τα δύο άρθρα εκτιμώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα πυροδοτήσουν κοινωνικές αντιδράσεις, οι οποίες δεν θα είναι πάρα πολύ εύκολο να αντιμετωπιστούν.

Θέλω να κλείσω με την περίεργη σιωπή των Ενώσεων Δικαστών και Εισαγγελέων στις συγκεκριμένες διατάξεις και ιδίως στα θέματα του ημιδιαρκούς εγκλήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσουκαλή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Μακρυπιάδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα κάποιον ομιλητή στη συζήτηση επί της αρχής από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να λέει μεταξύ των άλλων, ότι θα πρέπει να διαλύσουμε το διεφθαρμένο και αναποτελεσματικό φοροελεγκτικό και φοροεισπρακτικό μηχανισμό του Υπουργείου Οικονομικών. Εγώ εκ προοιμίου θα συμφωνήσω μαζί του.

Δεν προτείνει, όμως, τι πρέπει να κάνουμε. Εκτός εάν η πρόταση του ιδίου και του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας είναι να δώσουμε και αυτά όλα στο «θεό ιδιώτη», να δώσουμε και τη βεβαίωση και τον έλεγχο για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων στους ιδιώτες. Πρέπει να το πει καθαρά, όχι καλυμμένα. Για να ξέρουμε εάν η πολιτική της διάλυσης του κράτους και του Υπουργείου Οικονομικών το '90-'93 –γιατί τη ζήσαμε– ή αντίστοιχα και η διάλυση του κράτους, των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών του 2004-2009 θα έχει και συνέχεια αύριο εάν και όποτε η Νέα Δημοκρατία έχει ξανά την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό ήταν προσωπική άποψη του συγκεκριμένου συναδέλφου και δεν είναι της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό γιατί το είπα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το είπα, γιατί κάποιοι έχουν μάθει να διαλύουν και κάποιοι έχουμε αναλάβει την ευθύνη να χτίζουμε ξανά πάνω στα συντρίμια που έχουν αφήσει κατά περιόδους οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Με το νομοσχέδιο αυτό συγκρούμαστε με τη φοροδιαφυγή. Αναμετράμαστε με τους φοροφυγάδες. Θέλω να πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε σε αυτό. Η διαφορά μας με κάποιους είναι ότι

όλοι στα λόγια είμαστε εναντίον της φοροδιαφυγής. Χαϊδεύουμε, όμως, συγχρόνως τα αιτιά και την πλάτη των φοροφυγάδων. Προφανώς, γιατί η φοροδιαφυγή δεν ψηφίζει, οι φοροφυγάδες ψηφίζουν. Ερχόμαστε σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό να στοχεύσουμε τη φοροδιαφυγή και τους φοροφυγάδες.

Πώς επιτυγχάνεται; Επιτυγχάνεται μέσα σε μία γενικότερη φορολογική πολιτική, μέσα από ένα νέο, σύγχρονο οπλοστάσιο που είναι το νέο φορολογικό σύστημα. Οι βάσεις ενός τέτοιου φορολογικού συστήματος δικαίου και αποτελεσματικού ξεκίνησαν πριν από δέκα μήνες με το ν.3842/2010 όταν ξαναφέραμε και θεσμοθετήσαμε την εφαρμογή του «πόθεν έσχες» και των τεκμηρίων.

Ξέραμε ποιους ευνοούσε η κατάργηση. Ευνοούσε τους φοροφυγάδες, ευνοούσε τους έχοντες και κατέχοντες. Άρα, με την επαναφορά συγκεκριμένων διατάξεων, όπως είναι το «πόθεν έσχες», τα τεκμήρια, όπως είναι η επαναφορά του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας έναντι του ΕΤΑΚ που είχε καθιερώσει η Νέα Δημοκρατία, ερχόμαστε και απονέμουμε φορολογική δικαιοσύνη.

Θα μου πείτε, αρκεί αυτό; Προφανώς όχι. Θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσουμε σε αυτό που προηγουμένως περιέγραφα, δηλαδή στην ανασύσταση, στην ανασυγκρότηση του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Πώς, όμως, μπορεί να γίνει; Γενικά και αόριστα; Όχι. Θα πρέπει αυτό να είναι ενταγμένο μέσα σε ένα σχέδιο. Αυτό γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο και με το άρθρο 1. Καθιερώνεται ένα Εθνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Καταπολέμησης της Φοροδιαφυγής. Ήδη θα υπάρχει για πρώτη φορά μέχρι 30 Απριλίου 2011 η εκπόνηση αυτού του σχεδίου καταπολέμησης της φοροδιαφυγής.

Αρκεί; Όχι. Θα πρέπει να στηρίξουμε με αδιάβλητους, αντικειμενικούς θεσμούς το σύστημα αυτό; Βεβαίως. Και γι' αυτό –ένα δοκιμασμένο γεγονός με κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1997– καθιερώσαμε και επιβάλαμε τον εισαγγελέα στο Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος. Είδαμε ότι αυτό θα πρέπει να γίνει και στις υπόλοιπες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, βάζοντας και την αδέκαστη δικαιοσύνη στην προσπάθεια περιστολής της φοροδιαφυγής και συγχρόνως της διαφθοράς. Άρα ο οικονομικός εισαγγελέας με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στοχεύει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δεν θα πρέπει, όμως, να προχωρήσουμε τολμηρά στην ανασυγκρότηση του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού; Γίνεται μέσα από τη σύσταση των ελεγκτών βεβαίωσης και είσπραξης των εσόδων του κράτους. Τι είχαμε μέχρι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είχαμε διαφορετικές υπηρεσίες, διαφορετικά αντικείμενα. Είχαμε από τη μία, τις υπηρεσίες που ασχολούνταν αποκλειστικά με τον έλεγχο και από την άλλη, άλλα τμήματα και άλλες υπηρεσίες που ασχολούνταν με την είσπραξη. Αυτός ο κατακερματισμός αποδυνάμωνε το αποτέλεσμα.

Είχαμε το εξής παράδοξο φαινόμενο. Το 2004 τα ανείσπρακτα βεβαιωμένα απαιτήτα να είναι 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Μέσα σε έξι χρόνια έφθασαν 31 δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί κάποιοι επικεντρώθηκαν μόνο στη βεβαίωση, ασχέτως εάν αυτά θα εκφραστούν σε έσοδα του κράτους. Σήμερα ζητούμενο δεν είναι ο έλεγχος, δεν είναι η βεβαίωση, είναι το διά ταύτα, είναι η είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Γι' αυτό μέσα από το άρθρο 4 ενοποιείται η υπηρεσία για να γίνει αποτελεσματική και στο σκέλος του ελέγχου και στο σκέλος των εσόδων.

Φυσικά εκεί η Κυβέρνηση, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, μέσα από τη διαβούλευση που προηγήθηκε και στην επιτροπή και με την ακρόαση των φορέων, έκανε ουσιαστικές βελτιώσεις αναφορικά με τη στελέχωση αυτών των υπηρεσιών.

Φυσικά στο ερώτημα που τέθηκε κατ' επανάληψη ότι δεν θα πρέπει να γίνεται τακτική η παρουσία του φορολογικού ελεγκτή στην επιχείρηση και στην εταιρεία, συμφωνούμε απολύτως.

Έρχεται αυτό το νομοσχέδιο μέσα από το άρθρο 8 και δημιουργεί στάνταρ ελέγχου, αξιοποιεί τη μηχανοργάνωση και την πληροφορική και βάζει τον ελεγκτή να αξιοποιήσει αυτά τα καινούργια στοιχεία, τα καινούργια μέσα, για να είναι πιο αποτελεσματικός στον έλεγχο μέσα από τη διασταύρωση από το γραφείο του και όχι από την παρουσία του στην εταιρεία, στην επιχεί-

ρηση. Αυτό θα γίνεται εάν και εφόσον και όταν σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα το επιβάλουν οι συνθήκες.

Αρα βλέπουμε μία καινούργια αντίληψη, μία άλλη νοοτροπία όσον αφορά τη λειτουργία των ελεγκτικών υπηρεσιών και όσον αφορά τους φορολογουμένους, αλλά και όσον αφορά τα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα ηχούν στα αυτιά μου οι δηλώσεις του κ. Καραμανλή ότι θα διαλύσουμε το ΣΔΟΕ. Το έκαναν πράξη για έξι χρόνια. Έδωσαν ασυλία. Έδωσαν την ελευθεριότητα στην αγορά να έχουμε εκτροχιασμό και στα έσοδα και στη φοροδιαφυγή. Ακριβώς, γιατί δεν ήταν ποτέ στην αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας ότι ο έλεγχος, ο επανέλεγχος και ο αυτοέλεγχος που είναι συστατικό της δημοκρατίας. Η ασυλία είναι συστατικό ανθρώπων, οι οποίοι δεν θέλουν να υπάρχει τάξη και ευνομία.

Αρα στο Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος επανέρχονται οι αρμοδιότητες, για να αποτελέσει πραγματικά την αιχμή του δόρατος για την περιστολή της φοροδιαφυγής.

Άκουσα το πρωί από κάποιον συνάδελφο να λέει: «Μα, είναι δυνατόν να είναι στη θέση του Ειδικού Γραμματέα του ΣΔΟΕ κάποιος που προέρχεται από το χώρο των εργαζόμενων στο Υπουργείο Οικονομικών;». Ακούστε ρατσισμό. Δηλαδή, κάποιος γιατρός δεν είναι ικανός να είναι Γραμματέας ή Υπουργός Υγείας; Κάποιος δικηγόρος δεν είναι ικανός να είναι Γραμματέας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης; Δηλαδή η υπηρεσιακή ιδιότητα είναι αυτή που θα κρίνει τα έργα, τις ημέρες, τις απόψεις μας, τη στάση μας, την εντιμότητά μας, την επιτυχία μας;

Όλοι κρινόμαστε από τη στάση μας, από τη θέση μας και από τα έργα μας και όχι από την υπηρεσιακή μας ιδιότητα. Αυτό το λέω, γιατί άκουσα και προηγουμένως τον φίλτατο από την Αριστερά και άλλους να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα γιατί αντικαταστάθηκε ο μέχρι πρότινος Γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μικρές οι επιτυχίες που είχε το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος για ένα χρόνο τώρα με τα γνωστά αποτελέσματα, τους σκαφάτους, τους γιατρούς του Κολωνάκιου, τις πισίνες και μια σειρά από άλλα θεαματικά αποτελέσματα και μάλιστα για πρώτη φορά απέναντι σε μία αντίληψη αδιαφορίας και ασυλίας που υπήρχε μέχρι πρότινος;

Θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής. Μέσα στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται δύο βασικές διατάξεις. Μας απασχόλησαν κατ'επανάληψη και όχι μόνο στη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή. Είναι η διάκριση των χρεών σε ληξιπρόθεσμα και εισπράξιμα ή ανεπίδεκτα εισπράξεως έσοδα.

Τότε και τι δεν ακούστηκε στην Αίθουσα! Σήμερα έρχονται όλοι και επιβεβαιώνουν την ορθότητα της επιλογής ότι θα πρέπει μέσα από διαφάνεια να κάνουμε το διαχωρισμό των εισπράξιμων και ανεπίδεκτων εισπράξεως φορολογικών εσόδων, μέσα από την παρούσα και τη θεομοθέτηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μέσα από το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», που θα έχει ο καθένας τη δυνατότητα να γνωρίζει ποια από αυτά είναι απαιτητά, ποια είναι ανείσπρακτα και μη απαιτητά και για ποιους λόγους.

Και, φυσικά, εδώ απαντάμε στο ερώτημα «επιτέλους, κάποιος πρέπει να έχουν ασυλία που χρωστούν εκατομμύρια και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ;». Γιατί; Διότι από τα τριάντα και πλέον ανείσπρακτα δισεκατομμύρια ευρώ, η μεγάλη πλειοψηφία αφορά οφειλότες μεγαλοεπιχειρηματίες. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι, έχουμε πλούσιους επιχειρηματίες και φτωχές επιχειρήσεις, γιατί είχαν νομικούς συμβούλους που εξαντλούσαν όλη τη δικονομία, εκδικάζονταν οι υποθέσεις μετά από οκτώ ή δέκα χρόνια, έκλειναν ενδιάμεσα τις επιχειρήσεις και τα έσοδα αυτά γίνονταν απαιτητά ανείσπρακτα!

Και άκουσα τον κ. Βορίδη το πρωί να «κόπεται» γιατί υπάρχουν μέτρα που θα έχουν στόχο τη διαφάνεια, όσον αφορά αυτούς τους οφειλότες. Αυτό στοχεύει ακριβώς στο να ξέρουμε. Και υπάρχει και ο περιορισμός για είκοσι χρόνια. Δηλαδή, δεν μπορούν να έχουν φορολογική ενημερότητα ούτε αυτοί ούτε τα μέλη πρώτου βαθμού οικογενείας, γιατί γνωρίζουμε τους τρόπους που αυτοί οι φοροφυγάδες μπορούσαν να χρωστάνε εκα-

τοντάδες εκατομμύρια στο δημόσιο και να μην μπορούμε να εισπράξουμε το παραμικρό, διότι μεταβίβαζαν την περιουσία τους ή είχαν offshore εταιρείες. Όλα αυτά σήμερα αντιμετωπίζονται μέσα από το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από το νομοσχέδιο γίνεται και μία μεγάλη τομή. Επιτέλους, ένα πάγιο και δίκαιο αίτημα των παραγωγικών φορέων και γενικότερα των πολιτών που συναλλάσσονται με το δημόσιο, έρχεται και ικανοποιείται μέσα από το νομοσχέδιο αυτό, καθώς γίνεται ο συμψηφισμός αυτών των απαιτήσεων.

Αρα βλέπουμε ότι μέσα από αυτό το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, επιτυγχάνονται οι στόχοι περιστολής της φοροδιαφυγής, απονομής της φορολογικής δικαιοσύνης και αύξησης των εσόδων του κράτους από τους έχοντες και κατέχοντες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυπίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Τυρνάβου Λαρίσης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στην αίθουσα βρίσκεται ο Λαρισαίος Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο οποίος έχει ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και θα μιλήσει τώρα από το Βήμα της Βουλής.

Κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο μόνο για έξι λεπτά, γιατί έχει μιλήσει ο Αρχηγός σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να καλωσορίσω κατ' αρχάς τα παιδιά και τους καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Τυρνάβου, που φέρει το όνομα του μεγάλου διδασκάλου, του Αχιλλέως Τζαρτζάνου, που όλοι τον διαβάσαμε και όλους μας έχει παιδέψει κατά καιρούς στο παρελθόν.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα που απασχόλησε τις συνεδριάσεις της Βουλής και αναφέρομαι στο άρθρο 45, αν και δεν είναι στην αυτή ενότητα, κυρία Πρόεδρε, διότι θα πρέπει να δώσω κάποιες απαντήσεις και προς την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και προς την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, επειδή ειπώθηκαν πολλά κατά τις προηγούμενες συνεδριάσεις.

Αρχίζω, λοιπόν, αναφερόμενος πρώτα στη Νέα Δημοκρατία. Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αποφασίστε. Είστε υπέρ της ρύθμισης του άρθρου 45 για το Μέγαρο Μουσικής, ναι ή όχι; Ξεκάθαρα πράγματα!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Στην άλλη ενότητα είναι αυτό, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε, δεν είστε Προεδρείο! Όμως, θα σας πω ότι το πρωί, ενώ ήμασταν σε άλλη ενότητα, ακούστηκαν κάποια πράγματα και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος πρέπει να απαντήσω. Το γνωρίζετε πολύ καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Πρόεδρός σας τα είπε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα σας απαντήσω, κύριε συνάδελφε. Εγώ σας άκουσα. Έχετε υπομονή να ακούσετε και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πρέπει, λοιπόν, να τοποθετηθείτε. Και θα σας εξαναγκάσουμε να τοποθετηθείτε! Αυτό το λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί στο συγκεκριμένο ζήτημα που αφορά την εγγύηση του Δημοσίου στον Οργανισμό Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, ως προς το δάνειο που συνήψε με την Εθνική Τράπεζα, η Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται όχι διχασμένη, αλλά «τριχασμένη», γιατί άλλα ακούσαμε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, άλλα ακούσαμε από τον κ. Κεφαλογιάννη, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και τώρα

θα καταθέσω στα Πρακτικά μια τρίτη άποψη του Εκπροσώπου Τύπου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Μιχαλάκη, ο οποίος έδωσε σήμερα μια συνέντευξη και είπε ότι το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Βρούτση, συμφωνεί ουσιαστικά με αυτήν τη ρύθμιση.

Αποφασίστε, λοιπόν, τι θα κάνετε! Και θα σας εξαναγκάσουμε να αποφασίσετε, γιατί εμείς θα καταθέσουμε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας σε σχέση με το συγκεκριμένο άρθρο. Άρα οι μάζες θα πέσουν! Άρα, θέλετε, δεν θέλετε, θα τοποθετηθείτε!

Εγώ καταλαβαίνω από πού πηγάει η δυσκολία για το κόμμα σας. Και να σας πω, αγαπητέ συνάδελφε, από πού πηγάει. Έχω εδώ μπροστά μου το Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, αγαπητοί συνάδελφοι, όπου ο κ. Πέτρος Δούκας, Υπουργός Οικονομικών της Νέας Δημοκρατίας τότε, έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή του εν έτει 2007, προκειμένου να μπει εγγυητής το ελληνικό δημόσιο στην Εθνική Τράπεζα, σε σχέση με το δάνειο αυτό που συνήψε ο Οργανισμός Μεγάλου Μουσικής Αθηνών.

Ο κ. Δούκας έβαλε την υπογραφή του! Άρα, λοιπόν, θα τοποθετηθείτε και θα κρίνετε και πράξεις δικών σας Υπουργών.

Σας καταθέτω για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι τώρα στην κριτική που ασκήθηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Επιτρέψτε μου να πω ότι υπήρξε τρικυμία εν κρανίω για τον απλούστατο λόγο ότι υπέρδωσαν δύο πράγματα. Είναι διαφορετικό πράγμα, αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, το ζήτημα της εγγύησης του δανείου που παρέσχε το ελληνικό δημόσιο και γι' αυτό θα κριθεί από τον ελληνικό λαό. Εμείς θέσαμε το ερώτημα «εσείς, κύριοι, που βάλατε την υπογραφή σας γι' αυτήν την εγγύηση του δανείου, εγγυηθήκατε και για τα δάνεια του αγρότη; Εγγυηθήκατε και για τα δάνεια του κτίστη; Εγγυηθήκατε και για τα δάνεια του φοιτητή;» Δεν σας έπιασε ψυχόπονος γι' αυτούς! Ο ψυχόπονος ήταν για τα μέγαρα, προκειμένου να δοθεί η εγγύηση του δανείου! Αμέσως βάζετε την υπογραφή σας! Θα κριθείτε γι' αυτό το πράγμα!

Άρα άλλο είναι το ζήτημα του δανείου –για το οποίο λέω ξανά ότι θα προκαλέσουμε ονομαστική ψηφοφορία- και άλλο είναι το ζήτημα της συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, κύριοι του ΚΚΕ! Γιατί, τι πάνε να κάνουν τώρα οι κύριοι της Κυβέρνησης; Πάνε να αλλάξουν τη σύνθεση, τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου, πετώντας ουσιαστικά απ' έξω το Σύλλογο «Οι Φίλοι της Μουσικής»; Και πρέπει να μην ξεχνάμε ότι υπήρχε και μια σύμβαση του 1981 που συνήψε το ελληνικό δημόσιο με το Σύλλογο «Οι Φίλοι της Μουσικής», βάσει της οποίας συνεστήθη ο Οργανισμός Μεγάλου Μουσικής Αθηνών. Και εκεί πέρα, το άρθρο 3 όριζε ρητά και κατηγορηματικά ότι στο δεκαμελές Συμβούλιο, τα πέντε άτομα υποχρεωτικά θα προέρχονται από το Σύλλογο «Οι Φίλοι της Μουσικής»!

Άρα, λοιπόν, άλλο το ένα ζήτημα και άλλο το άλλο ζήτημα. Εμείς, όσον αφορά τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου, θέλουμε να τηρηθεί η νομιμότητα, η σύμβαση. Και γι' αυτό, η Κυβέρνηση καταλαβαίνει και έρχεται και λέει «ναι, θα συζητήσουμε με το Σύλλογο «Οι Φίλοι της Μουσικής», για να πάρουμε τη σύμφωνη γνώμη τους». Είναι διαφορετικό το θέμα της εγγύησης του δανείου. Άρα, λοιπόν, βγάλτε αυτήν την τρικυμία που έχετε στο μυαλό σας και να μάθετε να ξεχωρίζετε τα πράγματα!

Σε κάθε περίπτωση, εμείς, με ξεκάθαρες πρωτοβουλίες, όπως η πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, θα το λύσουμε το θέμα! Οι μάζες θα πέσουν και ο κάθε κατεργάρης θα πάει στον πάγκο του.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Βρούτση, έχετε το λόγο μόνο για ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ να εμμένει σε ένα ζήτημα: Ποια

είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας για ένα συγκεκριμένο άρθρο, το οποίο αυτήν τη στιγμή που κουβεντιάζουμε στην Ολομέλεια δεν είναι στην ημερήσια διάταξη και θα συζητηθεί στην επόμενη συνεδρίαση;

Όμως, κρατείστε κάτι. Επιτρέψτε μου, βέβαια, το ύφος μου. Δεν το συνηθίζω. Εκτιμώ ότι αυτό είναι καθαρά επικοινωνιακό και εκπορεύεται από το ιστορικό, μεγάλο βάρος που έχει πάνω του ο ΛΑΟΣ, που ψήφισε το μνημόνιο. Ε, δεν θα το εξισώσει κάποια στιγμή αυτό! Δεν πρόκειται να εξισώσει ποτέ αυτό το ιστορικό λάθος που έκανε με ζητήματα τέτοιας ήσσονος σημασίας. Ούτε η περίοδος που διανύουμε είναι τέτοια που μπορεί με τέτοια επικοινωνιακά τερτίπια να εξισώνει τέτοια μεγάλα ιστορικά λάθη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για πέντε δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, νομίζω ότι το Προεδρείο έχει δείξει ειδικά σε εσάς μεγάλη ανοχή στο χρόνο. Δεν χρειάζεται αυτός ο διάλογος.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το λόγο έχει για οκτώ λεπτά ο Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Σπυροπάνος Μαργέλης.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω εν τάχει με τα αυτονόητα. Προφανώς η φοροδιαφυγή είναι έγκλημα κατά της κοινωνίας. Πρέπει να είναι κορυφαίος εθνικός στόχος και πρέπει να είναι σε προτεραιότητα, όπως είναι η εθνική άμυνα, η παιδεία και η μόρφωση των Ελλήνων πολιτών.

Βεβαίως, ξέρουμε όλοι ότι, για να καταπολεμήσουμε τη φοροδιαφυγή, χρειάζεται ένα πλαίσιο, ένα πακέτο μέτρων και ενεργειών. Δεν φθάνουν μεμονωμένες ενέργειες και πρωτοβουλίες.

Είναι αυτονόητο –όμως, θα το επαναλάβω- ότι χρειάζεται ένα θεσμικό πλαίσιο, που να είναι απλό, κατανοητό, που να μη δημιουργεί σύγχυση και να μη βοηθάει τη διαφθορά, ένα πλαίσιο πάνω απ' όλα σταθερό και αποτελεσματικό. Συγχρόνως, χρειάζεται ένας ελεγκτικός και εισπρακτικός μηχανισμός, ο οποίος να είναι σοβαρός, δυνατός, οργανωμένος. Έχουμε πάρει πρωτοβουλίες και μέτρα και πέρυσι και φέτος με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε.

Όμως, θέλω να προσθέσω ότι αυτοί οι μηχανισμοί θα πρέπει, προφανώς, να ασχολούνται με τις παρανομίες όσων νόμιμα ασκούν εμπορικές ή οικονομικές δραστηριότητες. Το κάνουν και καλά κάνουν. Θέλω, όμως, να επισημάνω ότι οφείλουν αυτοί οι μηχανισμοί να ασχολούνται περισσότερο απ' όσο ασχολούνται σήμερα με αυτούς που ασκούν παράνομες δραστηριότητες: παρεμπόριο, λαθρεμπόριο καυσίμων κ.λπ..

Το τρίτο που θέλω να πω είναι ότι χρειάζεται φορολογική συνείδηση. Αυτό είναι αυτονόητο. Βεβαίως, για να εμπεδωθεί η φορολογική συνείδηση στους Έλληνες πολίτες, χρειάζεται ένα δίκαιο σύστημα, χρειάζεται να υπάρχει ανταποδοτικότητα των φόρων, να πεισθεί ο Έλληνας πολίτης ότι πληρώνει φόρους, για να του παράσχει το κράτος υπηρεσίες ποιοτικές και τη στιγμή που τις χρειάζεται. Εδώ υπάρχει ένα έλλειμμα και χρειάζεται να γίνει πολλή δουλειά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Τέλος –πάλι για τα αυτονόητα- θέλω να πω ότι πρέπει να σκεφτούμε και να ξεκινήσουμε μία επανάσταση –όχι αύριο το πρωί, αλλά πολύ γρήγορα- στην εκλογίκευση των συντελεστών φορολογίας και των ειδικών φόρων σε ορισμένα προϊόντα, ώστε να βοηθήσουμε αυτούς που επιχειρούν πραγματικά, οι οποίοι από ένα σημείο και μετά αρχίζουν να σκέφτονται πόσο θα φοροδιαφύγουν και, βεβαίως, αναστέλλουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, αφού οι φορολογικοί συντελεστές είναι απίθανα υψηλοί και λένε ότι δεν έχει νόημα να επιχειρούν παραπάνω.

Με αυτές τις σκέψεις πάμε στα άρθρα που κουβεντιάζουμε σήμερα. Είπα και χθες που κουβεντιάζαμε ότι επί της αρχής τοποθετούμαστε θετικά –αναφέρομαι στο άρθρο 3, με το οποίο θέλω να ασχοληθώ- ως προς την ποινικοποίηση της φοροδιαφυγής και την αυστηροποίηση των ποινών. Όμως, εδώ θέλω να ξεκαθαρίσω ένα πράγμα: Δεν υπάρχουν δύο κατηγορίες επιχειρηματιών και επιχειρήσεων, οι συνεπείς και οι ασυνεπείς, αυτοί που συστημα-

τικά πληρώνουν τους φόρους τους, γιατί σέβονται τον εαυτό τους, πρωτίστως, το ρόλο τους ως επιχειρηματίες και την κοινωνία και αυτοί οι οποίοι συστηματικά φοροδιαφεύγουν.

Υπάρχει και μία άλλη κατηγορία αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι επιχειρούν αλλά έχουν το δικαίωμα να αποτύχουν. Επιτέλους, θα πρέπει κάποια στιγμή σε αυτόν τον τόπο να δούμε και την κουλτούρα της αποτυχίας. Πώς θα ενισχύσουμε νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες; Πώς θα ενισχύσουμε την επιχειρηματική πρωτοβουλία των νέων, όταν κτίζουμε ένα θεσμικό πλαίσιο, το οποίο δεν αποδέχεται την αποτυχία και αντιμετωπίζει αυτόν που ρισκάρει, που καινοτομεί, που πρωτοπορεί, αλλά αποτυγχάνει το ίδιο με αυτόν που εκ συστήματος φοροδιαφεύγει; Τον αντιμετωπίζουμε δηλαδή με τον ίδιο τρόπο με τον απατεώνα.

Υπάρχει και άλλη μια κατηγορία, η κατηγορία των επιχειρηματιών που έχουν μια πορεία στη ζωή τους, που δούλεψαν, που προσέφεραν, που δημιούργησαν, που πλήρωσαν φόρους στο κράτος, που ήταν συνεπείς και εντιμότες και κάποια στιγμή -λόγω της κρίσης, λόγω συγκυριών, λόγω συνθηκών ανωτέρας βίας, λόγω του ότι το κράτος δεν ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις του- δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν και αυτοί στις δικές τους υποχρεώσεις. Ερχόμαστε σήμερα να διαγράψουμε όλη την πορεία αυτών των ανθρώπων, που σε τελευταία ανάλυση, επειδή ήταν συνεπείς και εντιμότες και δεν φοροδιέφευγαν, δεν έχουν αποθέματα και δεν έχουν το «λίπος» που χρειάζεται, για να το καταναλώσουν και να μπορούν να αντεπεξέλθουν.

Θέλω, κύριε Υπουργέ, να σας πω, παραδείγματος χάριν, για τις ποινές της κάθειρξης, ότι υπήρχαν ποινές μέχρι δέκα χρόνια κάθειρξης. Όμως, δεν ξέρω εγώ πολλούς φοροφυγάδες να είναι στη φυλακή για επτά, οκτώ και δέκα χρόνια, ώστε τώρα να αναγκάζομαστε να τα κάνουμε είκοσι αυτά τα χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι οι διοικητικοί μηχανισμοί, το σύστημα ολόκληρο δεν κάναμε καλά τη δουλειά μας. Άρα εκείνο που πάνω απ' όλα χρειάζεται είναι να κάνουμε καλά τη δουλειά μας τα επόμενα χρόνια.

Είναι καλή η πρωτοβουλία που παίρνετε και λέτε ότι συμψηφίζετε τις υποχρεώσεις αυτού που οφείλει στο δημόσιο με αυτά που του οφείλει το δημόσιο.

Εγώ να κατανοήσω ότι το κάνετε μόνο για το στενό δημόσιο τομέα, για να μην έχουμε πρόβλημα στα έσοδα, που σήμερα είναι ζητούμενο για τη χώρα να βγούμε από το αδιέξοδο. Όμως, δεν κανονίζω -το έχω ζητήσει πέντε φορές με τον πλέον επίσημο τρόπο, δηλαδή με γραπτό σημείωμά μου στην εισηγήτριά μας, με γραπτό σημείωμά μου σε εσάς, με δύο παρεμβάσεις μου στην επιτροπή, δεν έχω πάρει, κύριε Υπουργέ, απάντηση και έχω παράπονο σε αυτό- γιατί τον διώκουμε ποινικά. Αστικά να τον διώξουμε. Να του κάνουμε κατάσχεση, να του πάρουμε το σπίτι, την περιουσία, τα πάντα. Όμως, να διώξουμε ποινικά και να βάλουμε και δέκα χρόνια φυλακή αυτόν που, όπως ανέφερα νωρίτερα, βρέθηκε σε αυτές τις δύο κατηγορίες; Έτσι θα τον αντιμετωπίσουμε;

Θέλουμε να βγει η χώρα από το αδιέξοδο και δεν μας ενδιαφέρουν αυτοί οι άνθρωποι που έχουν δώσει χρόνια ολόκληρα τον καλύτερο εαυτό τους. Αυτούς τους ανθρώπους τι θα τους κάνουμε; Στην πυρά, στη φυλακή πρέπει να τους βάλουμε;

Επιμένω, λοιπόν, και επαναφέρω την πρότασή μου, την οποία την κατέθεσα μεταξύ της συζήτησης στην επιτροπή και της δεύτερης ανάγνωσης των άρθρων. Εμπρόθεσμα την κατέθεσα στην πρόεδρο της επιτροπής.

Σας λέω, λοιπόν, το εξής: Στο άρθρο 3, στην παράγραφο 2, στο εδάφιο θ', στην τελευταία παράγραφο που λέει ότι δεν διώκονται ποινικά αυτοί που το δημόσιο τους οφείλει περισσότερα απ' όσα αυτοί οφείλουν προσθέστε ότι δεν διώκονται ποινικά και αυτοί που τους οφείλει το δημόσιο και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας περισσότερα απ' όσα αυτοί χρωστούν.

Ξέρετε ότι στην πατρίδα μου ο δήμος χρωστάει σε έργα που έχουν γίνει από το Πρόγραμμα «ΕΜΑΔΑ 2004», που είναι χρηματοδότηση από το Υπουργείο Οικονομίας προς την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, αλλά τη σύμβαση την έχει υπογράψει ο δήμος; Αναφέρω ένα παράδειγμα. Έχω εμπειρία και γνώση, γιατί είχα την τύχη να ασχοληθώ δεκαέξι ολόκληρα χρόνια με τη διοίκηση και την αυτοδιοίκηση και πάνω από είκοσι χρόνια με την επιχειρηματική δραστηριότητα και σας μεταφέρω αυτό που γνωρίζω

και αυτό που νιώθω. Θεωρώ ότι είναι αδικία, την οποία πρέπει να τη δείτε και να την αντιμετωπίσετε, για να μπορούμε να πείθουμε την κοινωνία και να απαντάμε θετικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε τριάντα δευτερόλεπτα τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω ότι είναι πολύ θετικό αυτό που γίνεται στο άρθρο 10 και ας υπάρχει αντίθετη γνώμη. Πρέπει να είμαστε καθαροί. Δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας και να μεταφέρουμε στον προϋπολογισμό κάθε χρόνο ληξιπρόθεσμες οφειλές, οι οποίες γνωρίζουμε ότι είναι αδύνατον να εισπραχθούν. Υπάρχει αντικειμενική αδυναμία, γιατί αυτός που τα χρωστάει έχει πεθάνει και οι κληρονόμοι έχουν αποποιηθεί την κληρονομιά και εμείς τα μεταφέρουμε χρόνια ολόκληρα, γιατί ξέρουμε ότι έχει πτωχεύσει μία επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει δυνατότητα να εισπραχθούν. Έχουν εξαντληθεί όλες οι δυνατότητες να εισπραχθούν. Όμως, εμείς τα μεταφέρουμε και τα ξαναμεταφέρουμε. Άρα καλά κάνουμε και ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα, για να είμαστε σοβαροί.

Επίσης, καλά κάνουμε, σύμφωνα με το άρθρο 9, και δημοσιοποιούμε αυτούς που εκ συστήματος φοροδιαφεύγουν, βεβαίως, με προϋποθέσεις, με ασφάλεια και με τις παρατηρήσεις που λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Με αυτές τις σκέψεις σας ευχαριστώ και, κύριε Υπουργέ, σας κάνω ξανά μία έκκληση, διότι νιώθω ότι στραγγαλίζεται η συνείδησή μου, όταν αναγκαστώ, χωρίς να βελτιώσετε αυτήν τη διάταξη, να την ψηφίσω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυροπάνο Μαργέλη.

Καλείται ο κ. Σπυρίδων Μοσχόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Κεφαλληνίας, να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υφυπουργέ, παίρνω το λόγο μετά από άλλους συναδέλφους που έθιξαν το ίδιο θέμα. Περισσότερο το κάνω, για να δώσω έμφαση στο θέμα που θεωρώ ότι είναι δίκαιο.

Είναι γεγονός ότι στις δύσκολες ώρες που διέρχεται η οικονομία μας είναι επιτακτικό και είναι και καθήκον της Κυβέρνησης και όλων εμάς να πάρουμε μέτρα και τέτοια μέτρα που δεν είναι καθόλου δημοφιλή. Είναι μέτρα τα οποία έχει πάρει η Κυβέρνηση και τα έχουμε ψηφίσει, τουλάχιστον οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Ο γνώμονας πάντα στη διαδικασία αυτή και στην ψήφισή τους ήταν η σωτηρία της χώρας. Αυτό κάνουμε και τώρα. Είναι πιθανόν σε αυτές τις δύσκολες ώρες να κάνεις λάθη και να πάρεις κάποια μέτρα που είναι άδικα. Είναι γεγονός πως τέτοια έχουν γίνει. Είμαστε υποχρεωμένοι και οι παρεμβάσεις μας σε τέτοιου είδους ζητήματα είναι για να διορθώσουμε ή να βελτιώσουμε αυτές τις όποιες αδικίες έχουν γίνει. Από την άλλη πλευρά, είναι γεγονός ότι η φοροδιαφυγή δεν είναι μόνο εθνικό σπορ, αλλά είναι ένας δυναμίτης στη λειτουργία του κράτους και της κοινωνικής συνοχής.

Το παρόν νομοσχέδιο με τις νομοθετικές ρυθμίσεις που εισάγει πιστεύω πως είναι στην ορθή κατεύθυνση και γι' αυτό στηρίζουμε και την Κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, γιατί πιστεύω πως είναι στην κατεύθυνση της άρσης κάποιων αδικιών και στρεβλώσεων που υπήρχαν και υπάρχουν μέχρι σήμερα. Το μεγάλο πρόβλημα είναι η λειτουργία και η αποτελεσματικότητα των μέτρων και το πώς και πόσο θα λειτουργήσουν οι μηχανισμοί.

Έρχομαι συγκεκριμένα σ' αυτό που και ο προηγούμενος συνάδελφος κ. Μαργέλης, Βουλευτής Λευκάδας, ανέφερε. Να πω το εξής. Ένα σημαντικό μέτρο αποκατάστασης και δικαιοσύνης είναι ο συμψηφισμός. Αυτό που για χρόνια ήταν αίτημα και σήμερα εισάγεται με το νομοσχέδιο. Νομίζω, όμως, πως παρουσιάζει κάποιο έλλειμμα, αυτό που ειπώθηκε προηγουμένα. Πιστεύω πως έχουμε τη δυνατότητα μέχρι την Τρίτη να το διορθώσουμε και να το βελτιώσουμε. Πράγματι, μπορεί να έχει τις όποιες ευθύνες αυτός που χρωστάει, αλλά δεν χρωστάει στο στενό δημό-

σιο τομέα. Ας υποθέσουμε -και αναφέρω ένα παράδειγμα- ότι ένας εργολάβος έχει πάρει ένα έργο χρηματοδοτούμενο από το «ΘΗΣΕΑ» και εργοδότης είναι ο δήμος, είναι ο Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Άρα ο δήμος οφείλει στον εργολάβο, ουσιαστικά όμως είναι η πολιτεία, το Υπουργείο, γιατί χρήματα δεν υπάρχουν στο «ΘΗΣΕΑ», για τους γνωστούς λόγους που ξέρουμε μέχρι σήμερα, οπότε θα πρέπει να υπάρξει κάποια μέριμνα γι' αυτό το θέμα. Τουλάχιστον να μη διώκεται ποινικά.

Επειδή υπάρχει η πιθανότητα την Τρίτη το πρωί να μην είμαι εδώ λόγω του ότι θα βρίσκομαι στην εκλογική μου περιφέρεια, θα ήθελα με την άδεια του Προέδρου να αναφερθώ πολύ συνοπτικά σε μία τροπολογία που φέρνει το Υπουργείο Εσωτερικών. Στην παράγραφο 6 αναφέρεται ότι είναι επιτρεπτή η πραγματοποίηση δαπανών, χωρίς τους περιορισμούς των δωδεκατημορίων από συνενωθέντες ή μη δήμους. Εδώ θα πρέπει να μπει και «περιφερειών». Και αυτό το λέω για τον εξής λόγο: Υπάρχουν έργα συγχρηματοδοτούμενα, που ενώ ήρθαν τα χρήματα μέχρι το τέλος της 31/12/2010, δεν έγινε κατορθωτό από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου να γίνει εκταμίευση, οπότε τώρα, αν υποθέσουμε πως είναι ένα έργο που είναι βεβαιωμένες οι δαπάνες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Υπουργέ, προσέχετε την παρατήρηση του κ. Μοσχόπουλου;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε, τον παρακολουθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Επειδή έχει τεθεί πολλές φορές το θέμα να προσέχει ο Υπουργός τον ομιλητή.

Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Η συζήτηση που κάνουμε γίνεται ακριβώς επί της τοποθετήσεως του συναδέλφου, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Επαναλαμβάνω, αν υποθέσουμε πως είναι ένα έργο που είναι βεβαιωμένες οι δαπάνες και είναι ένα έργο 1.200.000 ευρώ, υπάρχουν τα χρήματα στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και αυτήν τη στιγμή λόγω του ότι υπάρχει το δωδεκατημόριο, έρχεται η Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου να του πει ότι θα παίρνεις 100.000 το μήνα, ενώ ταυτόχρονα είναι έργο συγχρηματοδοτούμενο που πρέπει να γίνει η εκταμίευση άμεσα. Οπότε στην παράγραφο 6 θα πρέπει εκτός από τους δήμους να μπουν και οι περιφέρειες.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι οι προσπάθειες όλων θα πρέπει να είναι στην κατεύθυνση της εμπέδωσης του αισθήματος της δικαιοσύνης σε κάθε πολίτη στην πάταξη της διαφθοράς και της διαπλοκής. Σήμερα ο έντιμος και ο συνεπής πολίτης περιμένει την απονομή δικαιοσύνης και αυτήν πρέπει να του την απονεύμουμε. Έχουμε χρόνο μέχρι την ψήφισή του κατ' άρθρον και στο σύνολό του την Τρίτη το βράδυ να τα δούμε αυτά στο νομοσχέδιο. Να το δείτε, κύριε Υπουργέ κι εσείς και να το βελτιώσουμε. Έχουμε χρόνο να το πράξουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο.

Παρακαλείται η κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Τρικάλων, να προσέλθει στο Βήμα.

Ορίστε, κυρία Μερεντίτη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο καταπολέμησης της φοροδιαφυγής. Θεωρητικά όλοι είμαστε σύμφωνοι σ' αυτό και όλοι θέλουμε να συμβάλουμε στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, να δούμε, όμως, ποιος και πόσο ουσιαστικά το πράττει αυτό.

Επειδή, κύριε Υφυπουργέ, σήμερα, για λόγους που ειπώθηκαν πριν από λίγο από το συνάδελφο, τον κ. Κουκουλόπουλο, υπάρχει η απεργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, μας δίνεται η ευκαιρία να κάνουμε μία πιο άνετη και κανονική συζήτηση εμείς οι Βουλευτές. Θέλω να συζητήσουμε πώς μπορούμε, έστω και αυτήν τη στιγμή με αυτό το νομοσχέδιο, που όλοι εμείς τουλάχιστον οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητά του, να καταλήξουμε στο καλύτερο δυνατόν.

Στην Ελλάδα υπάρχει φοροδιαφυγή. Τέσσερις στους έξι Έλ-

ληνες πληρώνουν φόρο. Να δούμε τώρα πώς θα φορολογήσουμε τους άλλους έξι, πόσο χρειάζεται και με ποιον τρόπο. Γιατί θεωρώ, κύριε Υφυπουργέ, ότι όλοι εμείς εδώ μέσα δεν διανοούμε ότι μπορεί να ποινικοποιήσουμε την οικονομική αδυναμία. Κι εδώ αναφέρομαι πρώτα και κύρια στις ποινές. Αν πάμε να κάνουμε κάτι τέτοιο, τότε θα γεμίσουμε πιθανόν κάποιους ανθρώπους με ποινικές διώξεις και όποια χρήματα έχουν, αν έχουν, θα πάνε να τα καταναλώνουν στους δικηγόρους. Το σίγουρο είναι, όμως, ότι δεν θα έχουμε μία ζωντανή αγορά, δεν θα έχουμε μια ζωντανή κοινωνία που θα παράγει πλούτο και ως εκ τούτου θα παράγει και έσοδα για το κράτος.

Θέλω, όμως, κύριε Υφυπουργέ, να ξεκινήσω από το άρθρο 2 για τον Επιθεωρητή Οικονομικού Εγκλήματος. Είναι πάρα πολύ μεγάλη και σωστή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και της ηγεσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Το εγκρίνουμε. Αλλά επειδή γράφτηκαν πολλά -και πιστέψτε με δεν το έχω κατανοήσει- θα ήθελα μας απαντήσετε εσείς ή ο αρμόδιος Υπουργός Δικαιοσύνης, γιατί αυτός ο περιορισμός που διαβάζω εδώ να πρέπει να είναι από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών; Και θέλω να διευκρινίσετε -δεν ξέρω, δεν το γνωρίζω το δικαστικό Σώμα και μακριά από εμένα ότι υπονοώ κάτι άλλο- εάν υπάρχει κάποιος ικανός σε άλλη περιοχή της χώρας, στη νότια ή στη βόρεια Ελλάδα, γιατί τον αποκλείουμε; Εγώ δεν κατάλαβα ποτέ ότι πρέπει να ξεχωρίζουμε την Ελλάδα σε βόρεια και σε νότια και επειδή είμαι από το κέντρο ακριβώς, εννοώ και απαιτώ να μου τα εξηγήσετε. Λέω «απαίτώ», διότι ξεκίνησα να σας λέω ότι θέλω αυτή η συζήτηση που γίνεται εδώ να έχει και αποτελεσματικό χαρακτήρα. Ό,τι θα πούμε, σας παρακαλώ να το συζητήσετε -και ειδικά αυτές τις τρεις μέρες που μας απομένουν- με τον Υπουργό, με όλη την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών και να κάνουμε τις πρέπουσες αλλαγές, για να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Πάμε στις ποινές. Τι ποινικοποιούμε, κύριε Υπουργέ; Την πρόθεση ή την αδυναμία; Το είπε και ο κ. Μαργέλης πριν από λίγο και επιτρέψτε μου να σας πω ότι εγώ το εισπράττω σε όλη την εκλογική μου περιφέρεια, στα Τρίκαλα, το άγχος των μόνιμων συνεπώς φορολογουμένων πολιτών για το τι πρόκειται να γίνει. Εξηγώ:

Εικονικό τιμολόγιο. Εδώ υπάρχει πρόθεση, κύριε Υπουργέ. Βάζουμε στην ίδια ζυγαριά, στο ίδιο σακί αυτόν που από αδυναμία δεν θα πληρώσει. Αυτό δεν μπορώ να το κατανοήσω. Χώρια δε ότι εδώ βλέπω ότι η έκδοση εικονικών τιμολογίων είναι στιγμιαίο αδίκημα, ενώ η μη καταβολή του ΦΠΑ, που ο συνεπής φορολογούμενος πολίτης τον έχει καταγράψει στα βιβλία του, αλλά για λόγους που θα σας πω μετά, δεν τον πλήρωσε, δεν είναι στιγμιαίο αδίκημα. Οποία αδικία!

Λαθρεμπορία. Σας παρακαλώ πάρα πολύ έστω και την ύστατη στιγμή να μας εξηγήσετε το εξής: Η λαθρεμπορία αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη επιείκεια απ' ό,τι τα εικονικά τιμολόγια. Και βέβαια και με μεγαλύτερη επιείκεια απ' ό,τι αντιμετωπίζεται ο φουκαράς νομοταγής, συνεπής φορολογούμενος που τόλμησε να πιστέψει στο κράτος, να δηλώσει το ΦΠΑ. Και θα σας πω όμως μετά γιατί δεν το πλήρωσε. Δεν το κατανόω και σας παρακαλώ πάρα πολύ να το δούμε και να το διορθώσουμε, γιατί θέλω να το ψηφίσω.

Διαβάζω εδώ «παθητική δωροδοκία υπαλλήλου κ.λπ.». Από ποιους ελέγχονται και από πότε καταγράφεται και μετράται το αδίκημα; Τι θέλω να πω; Ξέρουμε πόσο καθυστερούν οι ΕΔΕ, ξέρουμε πόσο μπορεί να καθυστερήσουν. Κι αν κάποιος θελήσει, μπορεί να πάει και στη σύνταξη, να πάρει και το εφάπαξ του.

Έτσι είναι, κύριε Υπουργέ; Όχι. Για μένα, όχι. Διότι οι αυστηρές ποινές που βάζουμε με το νομοσχέδιο αυτό -και σωστά εκεί που πρέπει- ενέχουν τον κίνδυνο να εκθρέψουν, να γιγαντώσουν τη διαφθορά και τη διαπλοκή.

Σας ερωτώ και θέλω λίγο να σκεφτούμε όλοι: ο συνεπής φορολογούμενος που συλλαμβάνεται να μην έχει πληρώσει ΦΠΑ -και θα εξηγήσω μετά τι εννοώ- όταν είναι στη διακριτική ευχέρεια του εφόρου να ασκήσει ποινική δίωξη, σκεφτείτε σε τι μεθοδεύσεις και τι κάτω από το τραπέζι προσπάθειες θα κάνει για να αποφύγει την ποινική δίωξη.

Κύριε Υπουργέ, εγώ είμαι υπέρ της πάταξης της φοροδιαφυγής, αλλά δεν μπορώ να διανοηθώ ότι θα ψηφίσω την ποινικο-

ποίηση της οικονομικής αδυναμίας.

ΟΤΑ και χρέη. Θέλω να μου πείτε τι μπορώ να πω εγώ στους εργολάβους των Τρικάλων –και όλης της Ελλάδας– που πίστεψαν στο χαρτί που υπέγραψαν με τον δήμαρχο εν όψει «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», εξέδωσαν το τιμολόγιο και τώρα δεν μπορούν να πληρώσουν τους υπαλλήλους τους, τους εργάτες τους. Κλείνουν, απολύουν. Εμείς θα τους κλείσουμε και φυλακή γιατί δεν απέδωσαν ΦΠΑ.

Ετεροχρονισμένες επιταγές. Έχουμε ένα επάγγελμα. Μια φορά, λέει, τραπεζικός, πάντα τραπεζίτης. Βρίθει ο τόπος από ετεροχρονισμένες επιταγές. Έτσι κινείται η αγορά. Άκουσα τον κύριο Υπουργό χθες να λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν. Συμφωνώ. Τις έχουμε απαγορεύσει; Όχι. Κινείται η αγορά αυτήν την ώρα με ετεροχρονισμένες επιταγές; Πέστε μου σας παρακαλώ, ο νομοταγής, συνεπής φορολογούμενος, που ξαφνικά βλέπει μια καραμπόλα από τέσσερις ακάλυπτες επιταγές μεγάλων πελατών του, γιατί να του χτυπάει την πόρτα ο εισαγγελέας; Αυτό θα νομοθετήσουμε;

Χαίρομαι πάρα πολύ που είναι ο κύριος Υπουργός εδώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πάνω που το είπατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, πριν από λίγο είπα κάτι εριστικό στον Υφυπουργό. Είμαι διπλά στις προσπάθειες που κάνει το οικονομικό επιτελείο δεκαεννιά μήνες τώρα. Έχει κάνει θαύματα και δεν θα κουράζομαι να το επαναλαμβάνω. Θέλω όμως εδώ να είμαστε προσεκτικοί.

ΟΤΑ. Θεωρώ, όπως είπε ο κ. Μαργέλης, ότι πρέπει όποια οικονομική αδυναμία και υποχρέωση υπάρχει από τους ΟΤΑ, από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε οποιονδήποτε πολίτη, να θεωρείται εγγύηση, τεκμήριο για να μη διώκεται ποινικά.

Κύριε Υπουργέ, με το που ήρθατε, με αποπροσανατολίσατε. Πρέπει να ξανά βρω το ρυθμό μου.

Ξέρω πολλούς συνεπείς φορολογούμενους, οι οποίοι δεν μπορούν να πληρώσουν και όχι ότι δεν θέλουν. Το είπα στην ομιλία μου επί της αρχής και το επαναλαμβάνω και τώρα. Δεν διανοούμαι με τίποτα αυτός ο άνθρωπος να εγκαλείται από μας και να τιμωρείται και χειρότερα από αυτόν που στην ψύχρα κλέβει το δημόσιο με το εικονικό τιμολόγιο. Για να μην αναφερθώ στο λαθρεμπόριο, που εκεί αδυνάτω να καταλάβω γιατί οι ποινές δεν είναι πολύ πιο βαριές, για να είμαστε ουσιαστικοί, αποτελεσματικοί, για να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, διατηρώντας ζωντανή την αγορά, για να αποδώσουμε δικαιοσύνη και να φθάσουμε στο σημείο οι έξι –γιατί είπαμε οι τέσσερις στους δέκα πληρώνουν– εναπομείναντες μη φορολογούμενοι φοροφυγάδες πολίτες, να συμβάλουν και από μόνοι τους να πληρώνουν τους φόρους, τους δίκαιους. Γιατί για να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και να καλλιεργήσουμε το αίσθημα της φορολογικής συνειδήσεως στους πολίτες, πρώτα και κύρια πρέπει να τους πείσουμε ότι είμαστε δίκαιοι, ότι νοιαζόμαστε και ότι θέλουμε να πάρουμε τα μέτρα που θα τους βοηθήσουν να ασκούν την όποια επιχειρηματική τους και όχι μόνο, δραστηριότητα με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες.

Χρειαζόμαστε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, για να έχουμε και ανάπτυξη. Διότι το ασταθές φορολογικό σύστημα αποτρέπει κάποιους ανθρώπους να επενδύσουν σ' αυτήν τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ανασύσταση του φορολογικού μηχανισμού με ικανά στελέχη και όχι με κομματικά κριτήρια. Αυτό για μένα είναι το πρωταρχικό. Αν ο πολίτης σέβεται αλλά μετά από εξετάσεις, τον φοροϊκό, τότε όλα τα πράγματα θα μπουν σε δρόμο. Αν, όμως, δεν υπάρχει αυτός ο σεβασμός, τότε δεν θα έχουμε καλές εξελίξεις.

Κύριε Υφυπουργέ, δείτε σας παρακαλώ το θέμα με τα καπνικά προϊόντα. Την όποια απώλεια κέρδους να τη μοιράσουμε επί ίσους όρους στους τρεις εμπλεκόμενους φορείς και όχι μόνο στον έναν. Λίγοι είναι αυτοί που αποτελούν τον δεύτερο κρίκο της αλυσίδας; Λίγοι ή πολλοί, εμένα δεν με ενδιαφέρει. Εγώ θέλω δικαιοσύνη και όχι να ικανοποιούμε –γιατί αυτό το πληρώσαμε στο παρελθόν– όποιους είχαν μεγαλύτερη δύναμη πίεσης για να διεκδικούν και να παίρνουν δικαιώματα εκεί που δεν έπρεπε. Κι αυτά τα συναντούμε κάθε μέρα και με παραλογισμούς στους δρό-

μους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Πολυκάστρου Κιλκίς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πάντα όταν ψηφίζουμε νομοσχέδια στη Βουλή καλό είναι να ξεκινάμε από ένα βασικό ερώτημα: τι σκοπό ακριβώς εξυπηρετεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Γιατί πολλές φορές μέσα στη δύνη της νομοθετικής δουλειάς, ξεχνάμε την ουσία.

Τόσο στην ομιλία μου στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου, όσο και τώρα, θα επιχειρήσω να σας πείσω ότι ο λόγος για τον οποίο φέραμε αυτό το νομοσχέδιο είναι γιατί πιστεύουμε ότι μπορεί να κάνει πραγματικά τη διαφορά σε ένα τεράστιο ζήτημα. Κι αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από την εξαιρετικά διαδεδομένη στη χώρα μας πρακτική της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Όλοι ξέρουμε ότι η χώρα επιχειρεί να κάνει κάτι το εξαιρετικά δύσκολο, που είναι να μαζέψει τα δημοσιονομικά της, να μαζέψει τα του οίκου της.

Αυτό δεν μπορεί να το κάνει αν δεν πείσει τους πολίτες ότι σοβαρολογεί και ότι παίρνει μέτρα για να μπορέσει να καταπολεμήσει τη φοροδιαφυγή. Δεν μπορούμε να πείσουμε τους πολίτες να κάνουν θυσίες. Δεν μπορούμε να πείσουμε τους πολίτες πολλές φορές να ξεβολευτούν από πράγματα που είχαν συνηθίσει, αν δεν τους πείσουμε ότι κυνηγάμε αυτούς, οι οποίοι συνειδητά και συστηματικά αποφεύγουν να πληρώσουν τους φόρους τους. Αυτό είναι το σημείο εκκίνησης. Είναι τόσο απλό!

Και βεβαίως μπορούμε να συζητήσουμε επί μακρόν –και εγώ θα κάνω μία προσπάθεια να είμαι λίγο συγκεκριμένος– όσον αφορά το κατά πόσο τα συγκεκριμένα άρθρα αποτελούν τη σωστή απάντηση στο ζήτημα αυτό. Όμως, τουλάχιστον να ξεκινήσουμε από αυτήν τη βασική παραδοχή. Διότι πολλές φορές φοβόμαστε ότι ενώ στη θεωρία όλοι είμαστε σύμφωνοι, όταν έρχεται η ώρα της πράξης, όλοι βρίσκουμε μία σειρά από τρόπους και δικαιολογίες για να στηρίξουμε ή να κλείσουμε το μάτι σ' αυτούς που συνειδητά φοροδιαφεύγουν.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι σήμερα ο μηχανισμός καταπολέμησης της φοροδιαφυγής έχει μια σειρά από εξαιρετικά σημαντικά προβλήματα.

Κατ' αρχάς, στην πράξη ποτέ δεν υπήρξε μία συστηματική προσπάθεια, ποτέ δεν υπήρξε μία προσπάθεια, η οποία να έβαλε στόχους, διαδικασίες και ορόσημα και να κρίθηκε στη συνέχεια από αυτά. Και αυτό είναι που επιχειρούμε να κάνουμε με το πρώτο άρθρο αυτού του σχεδίου νόμου που αφορά το επιχειρησιακό σχέδιο κατά τη φοροδιαφυγή.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι το φορολογικό μας σύστημα είναι παραδοσιακά εξαιρετικά αδύναμο στο να παρακολουθεί επιχειρήσεις και υποθέσεις από τον έλεγχο μέχρι την είσπραξη εσόδων. Και έχουμε πολλά παραδείγματα υποθέσεων, οι οποίες ξεκινούν καλά, γίνεται ένας έλεγχος, διαπιστώνεται η παράβαση και μετά τις χάνουμε σε ένα δαιδαλώδες νομοθετικό σύστημα, το οποίο δυστυχώς, έτσι όπως έχει εξελιχθεί, είναι η καλύτερη ασπίδα τού μη συνεπούς φορολογούμενου.

Ξέρουμε πολύ καλά –και βλέπω ότι οι νομικοί της Αίθουσας έχουν τη δική τους συζήτηση– ότι δυστυχώς έχει εμπεδωθεί μία αίσθηση ότι κατά κάποιο περιέργο τρόπο οποιαδήποτε κλοπή

είναι αδίκημα, αλλά όχι η κλοπή προς το δημόσιο και όχι η φοροδιαφυγή. Και ίσως να έχει εμπεδωθεί αυτή η αίσθηση, γιατί είναι μία διαδεδομένη πρακτική από πολλούς συμπολίτες μας, ότι εν πάση περιπτώσει είναι άλλο πράγμα η φοροδιαφυγή σε σχέση με άλλα αδικήματα. Όμως, δεν είναι. Η φοροδιαφυγή είναι αδίκημα και ως αδίκημα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Προφανώς υπάρχουν πολλές ευθύνες και στην ίδια τη φορολογική διοίκηση, η οποία χωρίς απαραίτητα να φταίει, δεν είχε τις δυνατότητες και τους τρόπους για να ελέγξει αυτό το φαινόμενο και πολλές φορές βεβαίως το τροφοδότησε η ίδια μέσα από ανάρμοστες συμπεριφορές και μέσα από επίορκους υπαλλήλους, οι οποίοι δεν τίμησαν το λειτούργημά τους.

Στα πρώτα δώδεκα άρθρα αυτού του σχεδίου νόμου επιχειρούμε να δώσουμε κάποιες συγκροτημένες απαντήσεις σε αυτά τα ζητήματα. Επιχειρούμε να δώσουμε απαντήσεις κατ' αρχάς στο μείζον. Και το μείζον είναι ότι σήμερα οι συνεπείς φορολογούμενοι, οι συνεπείς επιχειρήσεις υφίστανται έναν αθέμιτο ανταγωνισμό από τους επιτηδευματίες και τις επιχειρήσεις που φοροδιαφεύγουν. Η φοροδιαφυγή σκοτώνει την αγορά. Όχι η μάχη κατά της φοροδιαφυγής, αλλά η ίδια η φοροδιαφυγή σκοτώνει την αγορά.

Η ατιμωρησία σήμερα σε περίοδο μεγάλης οικονομικής κρίσης αμβλύνει τη φορολογική συνείδηση και δημιουργεί ακόμη περισσότερη φοροδιαφυγή. Όταν ο άλλος ξέρει ότι δεν πρόκειται να τον πιάσεις ποτέ, είναι προφανές ότι στην περίοδο της κρίσης χαλαρώνει ακόμα περισσότερο και άρα δεν πρόκειται να πληρώσει τους φόρους του. Και εφόσον δεν πληρώσει τους φόρους του, το δημόσιο θα έχει αυξημένα ελλείμματα, δεν θα μπορέσει να πληρώσει μισθούς και συντάξεις ή θα καταφύγει, όπως αναγκαστήκαμε να κάνουμε το 2010, σε οριζόντιες περικοπές.

Ξέρετε, η διαφορά στα έσοδα της Ελλάδας ως ποσοστό του ΑΕΠ, σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι περίπου πέντε ποσοστιαίες μονάδες, ενώ οι φορολογικοί μας συντελεστές είναι περίπου ίδιοι με την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε μία τρομακτική αποτυχία στο να συλλαμβάνουμε τα έσοδα. Άρα κάποιοι επωμίζονται το βάρος και κάποιοι άλλοι απλώς θεωρούν τους υπολοίπους ως τα κορόιδα της υπόθεσης.

Όταν ανεχόμαστε τη φοροδιαφυγή, στην πράξη την υποθάλπουμε. Όταν λέμε «δεν βαριέσαι, βρέθηκε σε μία δυσκολία και δεν μπόρεσε να πληρώσει», στην πράξη αναγνωρίζουμε ότι είναι κάτι το διαφορετικό από την υπεξαίρεση του δημοσίου. Διότι αυτό είναι η φοροδιαφυγή, η υπεξαίρεση απέναντι στο δημόσιο.

Άκουσα πολλούς Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να μας λένε ότι ποινικοποιούμε παράλογα τη φοροδιαφυγή.

Θέλω να θυμίσω ότι με τον κώδικα φορολογίας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, είχα την αίσθηση ότι είχα πολύ περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα έχετε άνεση, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω, λοιπόν, να θυμίσω ότι με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος του 1994, η μη απόδοση ΦΠΑ, όταν υπερέβαινε ένα πολύ μικρό ποσό -τις 100.000 δραχμές, σημερινά 300 ευρώ- έκανε το αδίκημα πάντα αυτόφωρο. Αυτό καταργήθηκε. Και είδαμε τι συνέβη όταν έγινε αυτό. Όταν αργότερα καταργήθηκε, αυτό επιβάρυνε κατά πολύ τη φοροδιαφυγή και την ενέτεινε.

Αντιστοίχως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να βλέπουμε το ΦΠΑ ως κεφάλαιο κίνησης μιας επιχείρησης. Δεν μπορούμε να το θεωρούμε κεφάλαιο κίνησης! Ο ΦΠΑ έχει παρακρατηθεί και πρέπει να αποδοθεί. Βεβαίως εκεί που υπάρχουν τα χρωστούμενα του δημοσίου, υπάρχει και η απάντηση του σχεδίου νόμου σε σχέση με τη μη άσκηση ποινικής δίωξης.

Και στο τέλος της τοποθέτησής μου θα απαντήσω και στα αιτήματα ορισμένων Βουλευτών γύρω από τις οφειλές, όσον αφορά την τοπική αυτοδιοίκηση. Θα αναφέρω ένα-δύο παραδείγματα.

Ακούμε για νομικό πολιτισμό. Δεν υπάρχει χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία να έχει πιο ελαστικό δίκαιο κατά της φοροδιαφυγής από ό,τι η Ελλάδα. Όλο αυτόν τον καιρό στη μεγάλη προσπάθεια που κάνει η χώρα μας για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της και στις συζητήσεις που έχω σχεδόν κάθε εβδομάδα πια στα Συμβούλια των Υπουργών Οικονομικών, επανέρχεται μονίμως η ίδια επωδός: «Γιατί δεν βάζετε κανέναν φοροφυγά στη φυλακή; Γιατί εσείς θεωρείτε ότι η φοροδιαφυγή είναι διαφορετική από οποιοδήποτε άλλο αδίκημα; Γιατί στη Βρετανία, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στο Βέλγιο και σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάποιος, ο οποίος φοροδιαφεύγει, πάει φυλακή και μάλιστα για πολύ μικρότερα ποσά από ό,τι εμείς, από ό,τι προβλέπεται σ' αυτό το σχέδιο νόμου;».

Και εφόσον μιλάμε για τα ποσά αυτού του σχεδίου νόμου, θα ήθελα να θυμίσουμε ότι όσον αφορά τα ληξipρόθεσμα μέχρι 5.000 ευρώ, δεν υπάρχει ποινικό αδίκημα. Από 5.000 ευρώ μέχρι 10.000 ευρώ προβλέπεται φυλάκιση έως ένα έτος. Από 10.000 ευρώ μέχρι 50.000 ευρώ προβλέπεται φυλάκιση έξι τουλάχιστον μήνες. Από 50.000 ευρώ έως 150.000 ευρώ προβλέπεται φυλάκιση ένα τουλάχιστον έτος. Από 150.000 ευρώ και πάνω προβλέπεται φυλάκιση για τρία τουλάχιστον έτη.

Αντίστοιχη είναι η κλιμάκωση στα διαφορετικά αδικήματα, είτε είναι οι παρακρατούμενοι φόροι, όπως ο ΦΠΑ, είτε είναι οι φόροι φυσικών προσώπων. Είναι αντίστοιχη η κλιμάκωση.

Πουθενά σ' αυτό το σχέδιο νόμου δεν υπάρχει η λογική ότι κάποιος θα πάει φυλακή από το πρώτο ευρώ. Και όποιος το ισχυρίζεται αυτό, απλώς παραπλανά την κοινή γνώμη. Και όχι μόνο αυτό, αλλά για να υπάρξει η διαδικασία στέρησης της προσωπικής ελευθερίας, ακολουθείται μία πολύ συντεταγμένη διαδικασία με μία σειρά από στάδια. Δεν είναι αυτόματο, δεν γίνεται από τη μία μέρα στην άλλη και προφανώς δεν γίνεται με ελαφρά τη καρδιά. Όμως, είναι διαφορετικό αυτό από το να πει κάποιος ότι η κλοπή -διότι περί κλοπής πρόκειται- δεν είναι αδίκημα. Προφανώς και είναι αδίκημα. Όμως, το αδίκημα τιμωρείται ανάλογα με το πόσο σημαντικό είναι.

Έρχομαι τώρα σε ορισμένα από τα ζητήματα που θέτουν εν συντομία τα υπόλοιπα άρθρα αυτού του πρώτου μέρους του σχεδίου νόμου.

Θα ήθελα να καταλήξω με το θέμα των ποινών τονίζοντας ένα και μόνο ζήτημα.

Θυμίζω ότι η κανονική κλοπή, η υπεξαίρεση τιμωρούνται μέχρι δέκα χρόνια, όταν είναι πάνω από ένα ποσό, από 75.000 ευρώ και πάνω, ενώ προς το δημόσιο με πολύ παραπάνω χρόνια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με ισόβια!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ακριβώς, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να μια καλή ιδέα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Με ισόβια. Εδώ, λοιπόν, θέλουμε να κάνουμε μια διάκριση που λέει ότι η υπεξαίρεση που τιμωρείται με ισόβια, στην περίπτωση της φοροδιαφυγής δεν μπορεί να τιμωρείται, προφανώς όχι με ισόβια γιατί δεν υπάρχει αυτό στο νομοσχέδιο, αλλά με τις χαμηλότερες ποινές, τις οποίες λέμε.

Ποια είναι η λογική νομική βάση της διαφοροποίησης της ποινής της φοροδιαφυγής από την υπεξαίρεση, από την κλοπή, από την απιστία; Δεν υπάρχει. Άρα φοβούμαι, πως όσοι επιχειρούν να ισχυριστούν ότι οι ποινές οι οποίες επιβάλλονται είναι υπερβολικές δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να βρίσκουν παραθυράκια για να εξακολουθούν οι σημερινές καταστάσεις.

Και θα σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα. Φορολογούμενος, ο οποίος χρωστάει 5 ή 10 ή 15 εκατομμύρια ευρώ, ο οποίος πηγαίνει σε ένα ποινικό δικαστήριο, ο οποίος παίρνει μία εξαγοράσιμη ποινή τριών ετών, ο οποίος πληρώνει 3 με 5 ευρώ την ημέρα, άρα πληρώνει ένα ποσό 10.000 ευρώ και τελειώνει.

Είναι αυτό η απάντηση μίας συντεταγμένης πολιτείας, όταν κάποιος ο οποίος έχει κλέψει ένα αντικείμενο το οποίο είναι ευτελούς αξίας, μπορεί να καταλήξει στη φυλακή; Τι είδους μήνυμα κοινωνικής δικαιοσύνης δίνουμε σε παρόμοιες περιπτώσεις; Τι είδους μήνυμα ισότητας απέναντι στο νόμο δίνουμε σε παρόμοιες περιπτώσεις;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν υπεξαιρεί το δημόσιο ποια είναι η κύρωση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Παυλόπουλε, θα τοποθετηθείτε, αν θέλετε, με τη σειρά σας.

Στα υπόλοιπα άρθρα αυτού του πρώτου κεφαλαίου, η θεσμοθέτηση του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος, νομίζω ότι είναι ένα προφανές βήμα, το οποίο βρίσκει τη συμφωνία ενός μεγάλου μέρους της Βουλής.

Η σύσταση των θέσεων ελεγκτών βεβαίωσης και αναγκαστικής είσπραξης είναι μία κίνηση που κάνουμε για να μπορέσουμε να δώσουμε ανάσα και πνοή σε έναν ελεγκτικό μηχανισμό, ο οποίος είναι κουρασμένος, ο οποίος έχει προβλήματα διαφθοράς και στον οποίο προσπαθούμε να προσελκύσουμε τους καλύτερους.

Η σύσταση Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Οικονομικών είναι μία αυτονόητη κίνηση που υπάρχει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Ένα ερώτημα είναι το γιατί δεν έγινε μέχρι τώρα.

Η ανανέωση του προσωπικού στο ΣΔΟΕ είναι και αυτή αυτονόητη γιατί όσο περισσότερο καιρό μένει κάποιος σε ένα παρόμοιο σώμα, τόσο μεγαλύτερα προβλήματα θα έχει στο να μην κάνει τη δουλειά του σωστά.

Η ενίσχυση της διεθνούς διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της άμεσης φορολογίας είναι γιατί σήμερα –και σας το λέω με μεγάλη ειλικρίνεια– το ελληνικό δημόσιο δεν έχει τα εργαλεία, δεν έχει το προσωπικό, δεν έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει όλες τις καταθέσεις, όλες τις πράξεις Ελλήνων που γίνονται στο εξωτερικό. Και ξέρουμε ότι υπάρχει ένα νομικό οπλοστάσιο που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο είναι όλο και πληρύτερο και πρέπει να μπορέσουμε κι εμείς να κάνουμε τη δουλειά μας για να κυνηγήσουμε αυτούς, οι οποίοι βγάζουν χρήματα στο εξωτερικό φοροδιαφεύγοντας.

Η βελτίωση της αποτελεσματικότητας του συστήματος ελέγχων, δεν είναι τίποτε άλλο στο άρθρο 8 από την ανάγκη να πάμε σε ένα καινούργιο σύστημα με έλεγχο που γίνεται από το γραφείο, με βάση κριτήρια κινδύνου και όχι με την παλιά διαδικασία,

όπου πήγαινε ένα κλιμάκιο από μία ΔΟΥ σε μία επιχείρηση, έμενε εκεί τρεις και έξι μήνες έως ότου η επιχείρηση τους έδινε κάτι για να φύγουν. Είναι προφανές ότι αυτές οι τακτικές πρέπει να τελειώσουν.

Η δημοσιοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο είναι μία δέσμευση που είχε αναλάβει η Κυβέρνηση και την κάνουμε πράξη. Αντίστοιχα, η διάκριση των ληξιπρόθεσμων χρεών σε εισπράξιμα και ανεπίδεκτα είσπραξης και τέλος καταλήγουμε με το ζήτημα του συμψηφισμού των απαιτήσεων. Εδώ, νομίζω πως όλοι αντιλαμβανόμαστε τη σημασία τού να πάμε σε αυτό το σύστημα συμψηφισμού, για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στο εύλογο παράπονο φορολογουμένων επιχειρηματιών, οι οποίοι λένε «Μα, μου ζητάτε να σας πληρώσω, όταν μου χρωστάτε εσείς!».

Κάνουμε, λοιπόν, μία πολύ γενναία κίνηση συμψηφισμού και ακούγοντας τις τοποθετήσεις που υπήρξαν στην Ολομέλεια και στην επιτροπή γύρω από το γεγονός ότι στα ζητήματα του συμψηφισμού επειδή δεν μπορούν να συμψηφιστούν πέρα από το κεντρικό δημόσιο, δημιουργείται ένα κενό που μπορεί να οδηγήσει σε ποινική δίωξη κάποιους, οι οποίοι χρωστάνε στην τοπική αυτοδιοίκηση, καταθέτω μία προσθήκη – αναδιατύπωση στην Ολομέλεια στο άρθρο 3 παράγραφος 2 υποπαράγραφος θ, η οποία πιστεύω ότι αντιμετωπίζει πειστικά ακριβώς το ζήτημα αυτό, γιατί είναι προφανές ότι δεν αποτελεί πρόθεση του Υπουργείου Οικονομικών να τιμωρήσει αυτούς τους επιχειρηματίες οι οποίοι έχουν χρωστούμενα από την τοπική αυτοδιοίκηση. Όμως, με το σημερινό σύστημα που έχουμε δεν μπορούμε να επεκτείνουμε τον πλήρη συμψηφισμό πέρα από την κεντρική διοίκηση.

Άρα, λοιπόν, βρίσκουμε ένα τρόπο να εξαιρέσουμε από την ποινική δίωξη αυτούς για τους οποίους υπάρχουν αποδεδειγμένες οφειλές από την τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτό θα προσκομίζεται στην τοπική ΔΟΥ κι έτσι θα μπορεί να μην ασκείται η ποινική δίωξη. Και νομίζω ότι με αυτό απαντάμε στο ζητούμενο αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη – αναδιατύπωση, η οποία έχει ως εξής:

ΛΛ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ - ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

1. Άρθρο 3 παρ. 2 υποπαράγραφος θ): Το τελευταίο εδάφιο της υποπαραγράφου θ) της παρ. 2 του άρθρου 3, αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Η ποινική δίωξη δεν αρχίζει σε καμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις, επίσης, αν αυτός κατά του οποίου πρόκειται να ασκηθεί, αποδεικνύει ότι έχει έναντι του Δημοσίου ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) απαίτηση βέβαιη και εκκαθαρισμένη, ποσού ίσου ή μεγαλύτερου του ποσού των φόρων, τελών και εισφορών, για τα οποία επρόκειτο να ασκηθεί η ποινική δίωξη.»

Να υποδειχθεί εάν αλλάζει κάτι
Να αναρτηθεί

R

>>)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, με τις ευχαριστίες για το χρόνο που μου δώσατε, θα κλείσω λέγοντας το εξής πολύ απλό. Έχουμε ένα ιστορικό χρέος απέναντι στους Έλληνες πολίτες να δώσουμε πειστικές απαντήσεις σε κάτι που ταλανίζει τη χώρα μας εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Έχουμε ένα χρέος να δώσουμε πειστικές απαντήσεις σε μία λογική που λέει ότι εσείς στην Ελλάδα δεν θέλετε να βάλετε κανένα φοροφυγά μέσα. Έχουμε ένα χρέος να δώσουμε πειστική απάντηση σε όσους λένε ότι δεν είναι δυνατόν να κόβετε μισθούς και συντάξεις και να αφήνετε στο απυρόβλητο τους μεγάλους φοροφυγάδες. Όλα αυτά είναι οι απαντήσεις που δίνουμε σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Έχει ζητήσει το λόγο για δύο λεπτά ο κ. Ροντούλης, γιατί έχει καταναλώσει το χρόνο του με τη βασική παρέμβασή του.

Ύστερα το λόγο θα έχει ο κ. Λαφαζάνης.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, έχω δύο λεπτά γι' αυτό θα κάνω τρεις συγκεκριμένες ερωτήσεις και περιμένω συγκεκριμένες απαντήσεις.

Ερώτημα πρώτο: Μιας και τόσο κόπτεστε για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, μπορείτε να ενημερώσετε το Σώμα και να μας πείτε γιατί στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου σας δεν λειτουργεί σήμερα ένα κεντρικό πληροφοριακό σύστημα; Μήπως έχουμε πέσει πάλι πάνω σε υπόθεση «SIEMENS»; Ρωτώ και περιμένω μία απάντηση.

Ερώτημα δεύτερο: Μπορείτε να μας πείτε γιατί κατά το δίμηνο Ιανουαρίου – Φεβρουαρίου του '11 τα έσοδα μειώθηκαν κατά 10% σε σχέση με το αντίστοιχο δίμηνο του 2010; Μήπως γιατί το μείζον πρόβλημα είναι το ότι δεν μπορείτε να παράξετε, να πυροδοτήσετε δηλαδή τέτοιου είδους διαδικασίες στην κοινωνία που θα παράξουν, θα δημιουργήσουν, θα γεννήσουν φορολογητέα ύλη κι εκεί είναι το μείζον πρόβλημα;

Και το τρίτο ερώτημα είναι το εξής: Μπορείτε να μου πείτε – και θα καταθέσω στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, ένα δελτίο από την Τράπεζα της Ελλάδος για την αλήθεια των λόγων μου- κύριε Υπουργέ, γιατί ενώ οφείλετε 7 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου στην αγορά, δηλαδή σε προμηθευτές, επιχειρηματίες, εργολήπτες του δημοσίου κ.λπ., το δημόσιο έχει καταθέσεις στις τράπεζες ύψους 11 δισεκατομμυρίων ευρώ το Σεπτέμβριο του '10 και τους επόμενους μήνες τον Οκτώβριο, όπως βλέπω εδώ 8,5 δισεκατομμύρια και το Νοέμβριο 8 δισεκατομμύρια, γιατί αφήνετε και συσσωρεύονται χρέη στην αγορά προκειμένου να στηρίξετε τη ρευστότητα των τραπεζών; Αυτό είναι το βασικό σας μέλημα;

Για να καταπολεμήσετε το φαινόμενο αυτό, εάν θέλετε να στηρίξετε το τραπεζικό σύστημα, δηλαδή, θα πρέπει να κινηθείτε δραστήρια και αποτελεσματικά σε αυτό που λέμε επαναπατρισμό κεφαλαίων; Πώς όμως, θα γίνει επαναπατρισμός κεφαλαίων όταν τον συντελεστή φορολόγησης του 5% το πήγατε στο 8%; Λειτουργείτε ως μαθητευόμενοι μάγοι στην ελληνική οικονομία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, πείτε μου, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος πόσες φορές μπορεί να μιλάει, επί πόσα λεπτά επί παντός επιστητού; Πότε για να κάνουμε εντύπωση σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πότε για να κάνουμε εντύπωση σε αυτούς που είναι πάνω, πότε για να κάνουμε εντύπωση σε αυτούς που είναι κάτω, να καταγγέλλουμε τα πάντα, να προσβάλλουμε τους πάντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, εντάξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Διότι, κύριε Πρόεδρε, εάν εγώ ζητήσω επί προσωπικού το λόγο για κάποια πράγματα που έχουν ακουστεί από τον κ. Ροντούλη αυτές τις μέρες, αν μας βαρέθηκε ο λαός, αν είμαστε ψεύτες, αν είμαστε κλέφτες, μπορώ να μιλάω επί δύο μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε. Έχετε δικίο!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν θέλω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Σας παρακαλώ! Δεν μας κάνετε χάρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ησυχία, ησυχία. Πρέπει να βλέπετε ότι γίνεται η διεύθυνση των εργασιών από το Προεδρείο και με ένα πνεύμα επιεικείας. Κατά τα λοιπά, έχει δικίο η κ. Μερεντίτη.

Για ένα λεπτό ο Υπουργός ζήτησε το λόγο. Αργότερα, στην κατάλληλη θέση.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν κατάλαβα καλά, ο κύριος Υπουργός μάς έκανε την τιμή να είναι εδώ προφανώς για λόγους εσωκομματικούς. Διότι είδε ότι υπάρχουν πολύ μεγάλες ενστάσεις, για να μην πω ανταρσία, από την πλευρά της παράταξής του πάνω σε πολύ συγκεκριμένα θέματα και για τα οποία θα έλεγα ότι εν πολλοίς οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης που τα ήγειραν από αυτό το Βήμα έχουν δικίο.

Ήρθε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός να τους καθησυχάσει ή, εν πάση περιπτώσει, να βάλει σε μία τάξη τα πράγματα.

Αμφιβάλλω αν θα το καταφέρετε, κύριε Υπουργέ, διότι πολύ φοβούμαι ότι αυτά τα οποία πράττετε με το νομοσχέδιό σας φεύγουν από κάθε όριο και είναι εκτός λογικής.

Μιλάμε για την πάταξη της φοροδιαφυγής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ωραία. Εγώ θα έκανα μία απλή πρόταση στον κύριο Υπουργό, για να μην τρέχουμε στις φυλακές, στα δικαστήρια, από εδώ και από εκεί.

Μία πολύ απλή πρόταση, κύριε Αμοιρίδη, ναι, γιατί αφορά τους πάντες αυτή η πρόταση που θα κάνω. Να την ακούσετε, όμως, σας παρακαλώ.

Η πρόταση είναι η εξής: Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Παπακωνσταντίνου, τον τελευταίο χρόνο έφυγαν από την Ελλάδα πάνω από 30 δισεκατομμύρια ευρώ καταθέσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Όχι, κάνετε λάθος. Ξεκινάτε λάθος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, πείτε μου εσείς πόσα έφυγαν, λοιπόν, για να ξέρω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσα έφυγαν ακριβώς; Μου επιτρέπετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μια στιγμή. Αμέσως σπεύδετε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Διότι καλό είναι, κύριε Λαφαζάνη, να μη δημιουργούμε εντυπώσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, ποιες είναι οι εντυπώσεις;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Οι εντυπώσεις είναι ότι δεν υπάρχει αυτό το νούμερο το οποίο λέτε. Δεν υπάρχει πουθενά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι λέτε τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Υπάρχει μείωση της καταθετικής βάσης...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Α, εντάξει!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): ...η οποία δεν έχει να κάνει με καταθέσεις στο εξωτερικό. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το ξέρω, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Άρα, λοιπόν, δεν είναι τόσο απλό, αφού το ξέρετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όμως, είδα πώς αμέσως σπεύσατε υποτίθεται το δικό μου λάθος να το διορθώσετε σε όφελος αυτών, οι οποίοι έχουν βγάλει τα χρήματά τους έξω. Δηλαδή, λέτε τώρα ότι δεν είναι 30, χωρίς να ξέρετε, βεβαίως και πόσα είναι.

Έχουμε μείωση των καταθέσεων πάνω από 30 δισεκατομμύρια. Και σας λέω ότι είναι ένα μεγάλο μέρος -να το δεχθώ εγώ ότι δεν ξέρω πόσο μεγάλο είναι- αλλά εσείς δεν έπρεπε να σπεύσετε έτσι και να πείτε ότι εγώ, εν πάση περιπτώσει, υπερβάλλω. Ένα πολύ μεγάλο μέρος, λοιπόν, είναι διααρροή καταθέσεων στο εξωτερικό. Και σας ρωτώ: Γιατί δεν κάνετε αυτήν τη στιγμή μία

κίνηση προκειμένου να βρει το Υπουργείο Οικονομικών, να έχει πλήρη κατάλογο, να είναι πλήρως ενήμερο ποιοί έβγαλαν τα λεφτά τους από την Ελλάδα σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο, σε αυτήν τη κρίση. Ποιοί είναι αυτοί που τα έβγαλαν;

Εγώ δεν λέω να τους καταδικάσετε και να τους στήσετε στον τοίχο, αλλά να ξέρετε ποιοί είναι αυτοί που έβγαλαν τα λεφτά τους.

Δεύτερον, εάν υπάρχουν μέσα σ' αυτούς -και υπάρχουν 100%-άνθρωποι και Έλληνες πολίτες που έβγαλαν δισεκατομμύρια ευρώ, πρέπει να αποδείξουν από πού βρήκαν τα λεφτά. Και σας λέω, αντί να σπεύδετε για δημοσιότητες τέτοιου τύπου που κάνετε στο νομοσχέδιο, τότε να δούμε μία δημοσιότητα πολιτών, οι οποίοι έβγαλαν τεράστια ποσά στο εξωτερικό.

Και σας ρωτώ: Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Γιατί μιλάτε συνεχώς για την πάταξη της φοροδιαφυγής τάχα και όταν η φοροδιαφυγή αυτή μπορεί να εξευρεθεί και να αγγίξει μεγαλοσχήμονες και κάνει πολύ μεγάλη ζημιά στη χώρα, άκρα του τάφου σιωπή. Καμμία ενέργεια, καμμία κίνηση.

Φέρντε ένα νομοσχέδιο εδώ, όπου σωστά σας είπαν ότι, εν πάση περιπτώσει, έχουν γίνει πράγματα κατά της φοροδιαφυγής και έρχεστε να τα ενισχύσετε. Διατάξεις για να μπαίνουν στη φυλακή ιδιαίτερα αυτοί που χρωστάνε πάρα πολύ μεγάλα ποσά στο δημόσιο και αυτοί που υποκλέπτουν μεγάλα ποσά του ΦΠΑ υπάρχουν. Γιατί δεν τους κυνηγήσατε μέχρι τώρα; Γιατί παίζετε αυτό το δήθεν παιχνίδι της αυστηροποίησης των διατάξεων, όταν εδώ αυτό το οποίο στην ουσία γίνεται στη χώρα αυτή είναι απέραντη φορολογική ασυλία του κεφαλαίου; Και θα σας πω τις διατάξεις που έχετε σε αυτό το νομοσχέδιο, όπου αυτή τη φορολογική ασυλία την κάνουν ακόμη πιο σκανδαλώδη.

Υπάρχει, λοιπόν, φορολογική ασυλία του κεφαλαίου, διδαλώς-δες φορολογικό σύστημα, διαφθορά, πελατειακές σχέσεις και στην κορυφή οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Αυτό το παιχνίδι παίζεται στην Ελλάδα, αυτό το παιχνίδι θα συνεχιστεί και με αυτό το νομοσχέδιο. Κατά τα άλλα, κορώνες δήθεν φοροδιαφυγής. Οι «ημέτεροι» δεν έχουν κανένα πρόβλημα, το μεγάλο κεφάλαιο δεν έχει κανένα πρόβλημα. Αυτοί που είναι εκτός των κομματικών και πελατειακών τειχών αντιμετωπίζουν πρόβλημα με τις φορολογικές αρχές και αυτοί πρέπει να λαδώνουν συχνά για να μπορούν να τα βγάλουν πέρα μπροστά σε αυτό το χάος που είναι το φορολογικό μας σύστημα και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Αυτό που χρειάζεται, λοιπόν, τώρα αντί να βάζετε τα ερωτήματα πώς θα μαζευτεί η φοροδιαφυγή είναι: Πρώτον, πρέπει να αλλάξουν νοοτροπία και αντίληψη οι κυβερνήσεις, δεύτερον, να πάμε σε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, τρίτον, το σύστημα να απλουστευτεί και να γίνει κατανοητό από τους πολίτες και από αυτούς που πληρώνουν τους φόρους.

Αυτά είναι που πρέπει να αλλάξετε και αυτά είναι που δεν κάνετε, όμως. Και σας ρωτώ: Είναι δυνατόν να φέρντε νομοσχέδιο εδώ με άρθρο 1 και άρθρο 2 που λέει ότι πρέπει να γίνει διυπουργική επιτροπή για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και η οποία να κάνει εθνικό επιχειρησιακό πρόγραμμα και να υπάρχει και διυπουργική επιτροπή η οποία θα εκτελεί το επιχειρησιακό πρόγραμμα; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά να τα φέρντε σε άρθρα, να τα νομοθετείτε; Η υποχρέωση των Υπουργών είναι να συνεργάζονται τακτικά για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, η υποχρέωση του Υπουργείου Οικονομικών είναι να έχει σχέδιο για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, η υποχρέωση των υπηρεσιακών παραγόντων είναι να συνεργάζονται και να συντονίζονται για να εφαρμόσουν αυτό το σχέδιο. Και μας τα φέρντε άρθρο 1 και άρθρο 2, πράγματα τα οποία δεν γίνονται ποτέ και συνήθως αποτελούν το δικαιολογητικό κέλυφος πραγμάτων τα οποία δεν θέλετε να εφαρμόσετε;

Θα σας έλεγα και μία διάταξη η οποία εμένα μου έκανε εντύπωση και τη θεωρώ και απολύτως φωτογραφική. Λέτε ότι, αν το δημόσιο οφείλει σε αυτόν ο οποίος έχει υποχρεώσεις απέναντι στο δημόσιο ίσια ή παραπάνω, τότε παύει κάθε είδους δίωξη. Και περιλαμβάνετε, σε αυτά τα οποία οφείλει, τιμωρίες που μπορεί να προκύπτουν από πλαστά και εικονικά τιμολόγια. Δεν το κατάλαβα αυτό. Δηλαδή, εξισώνετε το πλαστό και εικονικό τιμολόγιο με μια απλή φορολογική παράβαση, με μια απλή υποχρέωση του πολίτη στο δημόσιο; Και ξέρετε ποιοι αφορούν συνήθως τα

πλαστά και εικονικά τιμολόγια. Και ξέρετε σε ποιους οφείλει και το δημόσιο.

Μπορεί να πάει κανενός το μυαλό του με αυτή του είδους τη διάταξη ότι εδώ αναφέρεστε φωτογραφικά σχεδόν στον εργολαβικό κόσμο, σε εργολάβους, σε μεγαλοεργολάβους. Δεν είναι δυνατόν εδώ να ισοφαρίζετε και να ισοσταθμίζετε ακόμη και τα πλαστά και εικονικά τιμολόγια έναντι οφειλών του δημοσίου, που, βεβαίως, πρέπει να διευρυνθεί και να συμπεριλάβει μέσα και την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλους δημόσιους φορείς. Δεν είναι δυνατόν να χρωστούν άλλοι δημόσιοι οργανισμοί, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με την ευρεία έννοια της γενικής κυβέρνησης και να μη συνυπολογίζονται και αυτά στο χρέος και στην οφειλή και επομένως να προσμετρώνται.

Και θα τελειώσω με τη δημοσιοποίηση ονομάτων, την οποία κάνετε, για ληξιπρόθεσμες οφειλές. Η δημοσιοποίηση αυτή, όταν εκκρεμούν υποθέσεις στα δικαστήρια, θα γίνεται; Αυτό θα πρέπει να το αποσαφηνίσετε πλήρως. Και, εν πάση περιπτώσει, η δημοσιοποίηση σε τι ύψος θα αφορά κάθε φορά; Αυτά τα θέματα είναι πάρα πολύ σοβαρά, διότι δεν είναι δυνατόν, όταν εκκρεμούν υποθέσεις στη δικαιοσύνη, να μπορούν να δημοσιοποιηθούν ονόματα και να στιγματίζονται και μπορεί αύριο να αθωωθούν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Παρακαλείται ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο και να είναι πειθαρχημένος στο χρόνο για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Με χαρά, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Νομίζω δεν έχουμε να πούμε πάρα πολλά πράγματα. Αυτά τα δώδεκα άρθρα είναι ιδιαίτερα σημαντικά και όπως είπαμε και στη χθεσινή μας παρέμβαση, πρέπει να αποφασίσουμε τελικά: θέλουμε τη σύλληψη της φοροδιαφυγής στην Ελλάδα, ναι ή όχι;

Αυτό είναι η καρδιά του προβλήματος και νομίζω ότι γι' αυτόν το λόγο τα άρθρα αυτά είναι η καρδιά του νομοσχεδίου. Είναι μια δεύτερη τομή στην κατεύθυνση της σύλληψης της φοροδιαφυγής. Την πρώτη την κάναμε πέρυσι τον Ιούνιο με το σχέδιο τότε, με το νόμο σήμερα, ο οποίος πρέπει να εφαρμοστεί και τη φετινή χρονιά, για τα τεκμήρια και την προοδευτική φορολογική κλίμακα.

Τώρα προχωρούμε στη δεύτερη τομή, στη σύλληψη της φοροδιαφυγής, στην τιμωρία των φοροφυγάδων, στην τιμωρία εκείνων που τόσο καιρό δεν κουραζόμαστε να λέμε ότι πίνουν στην υγεία των κορόιδων, των μισθωτών και συνταξιούχων, που είναι τα υποζύγια του φορολογικού συστήματος. Και πρέπει να αποφασίσουμε αν θα το σταματήσουμε αυτό ή όχι. Τα υπόλοιπα, κατά τη γνώμη μου, δεν έχουν θέση.

Σε τελική ανάλυση η σύλληψη της φοροδιαφυγής είναι μια μεγάλη υπόθεση, που συνδέεται και με την αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος. Όταν πληρώσουν και οι φοροφυγάδες, οι οποίοι κατά τεκμήριο είναι και οικονομικά ισχυροί, αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε και μια αναδιανομή εισοδήματος στην Ελλάδα. Θα έχουμε τη δυνατότητα για μεγαλύτερες παροχές σε εκείνους που είναι οικονομικά αδύνατοι, για καλύτερες συντάξεις, ιδιαίτερα για τους χαμηλοσυνταξιούχους και για καλύτερες αμοιβές. Γνωρίζουμε όλοι τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα και τα μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε κάτω από το βάρος της χρεοκοπίας της χώρας, που η άφρων πολιτική της Νέας Δημοκρατίας επέβαλε.

Το δεύτερο είναι ότι με τη σύλληψη της φοροδιαφυγής θα μπορέσουμε να παρέχουμε ως πολιτεία καλύτερες υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο, καλύτερα σχολεία, καλύτερα νοσοκομεία, καλύτερα δημόσια αγαθά, καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, να μπορούμε να σταθούμε πιο κοντά στον πολίτη και κύρια στον πολίτη που έχει ανάγκη. Να, λοιπόν, τα μεγάλα στρατηγικά ζητήματα, τα μεγάλα ζητούμενα τα οποία συνδέονται με την υλοποίηση αυτού του νομοσχεδίου.

Και σε τελική ανάλυση για να βάλουμε τα πράγματα κάτω. Διαφωνεί κανείς με το να υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα για την πάταξη της φοροδιαφυγής; Όποιος διαφωνεί να το πει. Η λογική περί προχείρου, που ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία και περί

υπουργικών αποφάσεων, αυτά είναι δικαιολογίες. Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, χιλιά χρόνια κοσκινίζει, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Όταν ακούτε τέτοια σημαίνει «Δεν θέλω, δεν θέλω να βοηθήσω, δεν θέλω να συμβάλλω. Άστα όπως είναι, στάχτη και μπουρπερη όλα». Ναι, αλλά δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι η χώρα. Δεν γίνεται να προχωρήσει έτσι η χώρα.

Ποιος διαφωνεί, λοιπόν, με το συγκεκριμένο πρόγραμμα καταπολέμησης της φοροδιαφυγής; Φαντάζομαι κανένας. Ποιος διαφωνεί με την ανάγκη αναδιάρθρωσης των ελεγκτικών μηχανισμών; Τόσο καιρό τι λέμε; Ότι δεν είναι κατάσταση αυτή, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, πάρτε μέτρα, αλλάξτε τα δεδομένα στις εφορίες, στους μηχανισμούς κ.λπ.. Το κάνουμε ναι ή όχι;

Και αν θέλετε κάτι καλύτερο, ευχαρίστως να ακούσουμε τις προτάσεις σας. Δεν νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός θα είναι αρνητικός αν έρθουν κάποιες θετικές προτάσεις που, ακόμη περισσότερο, να βελτιώνουν, να διευκολύνουν την αντικειμενικοποίηση τελικά των ελέγχων και την αποτελεσματικότητα των φοροελεγκτικών μηχανισμών.

Δεν ακούσαμε, όμως, τέτοιες προτάσεις εδώ και κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία. Και αναφέρομαι στη Νέα Δημοκρατία, γιατί η Νέα Δημοκρατία κυβέρνησε το τόπο και όταν κυβερνάς τον τόπο απολογήσε και για την περίοδο της διακυβέρνησής σου. Και θυμόμαστε καλά τι έγινε τότε που ο κ. Αλογοσκούφης έκλεινε το μάτι στους φοροφυγάδες, συνέβαλε στη διάλυση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και οδηγούσε τελικά σε απελπιστικά αρνητικά δεδομένα, τα οποία είχαν δημιουργηθεί σε σχέση με τη σύλληψη της φοροδιαφυγής.

Τρίτον, ποινές. Μας απασχόλησε και εγώ λέω ότι ορθά μας απασχόλησε στην Αίθουσα, γιατί σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να γίνεται διάλογος και από το διάλογο αυτό βγήκαν σημαντικά πράγματα. Εγώ σέβομαι όλες τις ανησυχίες των συναδέλφων, από όπου κι αν προέρχονται, οι οποίοι είπαν μήπως την πληρώσει τελικά κάποιος που χρωστάει κάποιο μικροποσό, κάποιος που βρέθηκε σε ανάγκη και χρειάστηκε για ένα διάστημα να παρακρατήσει το ΦΠΑ.

Κατ'αρχάς, εγώ θα συμφωνήσω απόλυτα με τον Υπουργό, ο οποίος είπε πριν από λίγο ότι πρέπει να αποφασίσουμε εάν στο θέμα της παράβασης του νόμου υπάρχουν διαφορετικές αντιμετωπίσεις. Όχι, δεν γίνεται αυτό. Είναι κλοπή η μη απόδοση του ΦΠΑ, που έχεις πάρει από τον πολίτη και δεν αποδίδεις στο δημόσιο, όπως είναι κλοπή και κάποιος πάει να παρέμβει και να κλέψει ένα μαγαζί, ένα περίπτερο, ένα σπίτι, οτιδήποτε. Έτσι είναι τα πράγματα, δυστυχώς. Τα έχεις πάρει τα λεφτά από έναν πολίτη και πιθανόν έναν μη προνομιούχο πολίτη, που από το υστέρημα στα δίνει. Όταν είναι έτσι, δεν έχεις δικαίωμα να μην τα αποδίδεις.

Και, εν πάση περιπτώσει, δεν συλλαμβάνεται και δεν πάει αυτόφωρο κάποιος, ο οποίος δεν συζητά από την πρώτη μέρα και για το πρώτο ευρώ. Δεν είναι έτσι. Υπάρχουν κλιμακώσεις. Μιλάμε για κάποιους ανθρώπους που εκ συστήματος και συνειδητά κάνουν αυτή τη δουλειά, που χρησιμοποιούν, όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε, τη μη απόδοση ΦΠΑ ως κεφάλαιο κίνησης.

Τελικά εδώ δεν μπορεί να μη στεκόμαστε καθαρά. Είναι ώρα για καθαρές κουβέντες απέναντι στον ελληνικό λαό σε αυτήν την ιστορία. Θα είμαστε αυστηροί, ναι ή όχι; Θα τιμωρήσουμε αυτόν που εκ συστήματος κάνει αυτή τη δουλειά, ναι ή όχι; Θα τιμωρήσουμε αυτόν που κοροϊδεύει τον απλό πολίτη με τον οποίο έρχεται σε μία συναλλαγή και τον κοροϊδεύει γιατί του παίρνει τα χρήματα και δεν τα αποδίδει για το σκοπό, τον οποίο απέδωσε κατά προκλητικό τρόπο, γιατί μπαίνουν όρια, ναι ή όχι;

Εδώ πρέπει να το σκεφτούμε. Ή κάνουμε μια τομή ή δεν την κάνουμε. Ή στέλνουμε μηνύματα ή δεν τα στέλνουμε. Να λέμε από τη μία πάρτε τα από τη φοροδιαφυγή, μην τα πάρετε από τους συνταξιούχους. Σωστό. Αλλά από την άλλη, όταν έρχεται η ώρα να τα πάρουμε από τη φοροδιαφυγή, το να μη βοηθάμε, σημαίνει ότι χρησιμοποιούμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Σημαίνει ότι δεν είμαστε εντάξει με τον εαυτό μας και με αυτά που λέμε. Σημαίνει ότι έχουμε μια πολιτική υποκρισία, η οποία ουδώς συμβάλλει στην αναβάθμιση του πολιτικού διαλόγου και της αποτελεσματικότητας αυτού του κράτους, που υποφέρει και εξαιτίας

αυτών των τακτικών έχει φτάσει εδώ που έχει φτάσει σήμερα. Σε αυτά δεν νομίζω ότι έχουμε δικαίωμα να σιωπούμε.

Θέλω, όμως, να επισημάνω ότι είχαν δικίο οι συνάδελφοι αυτοί από όλες τις παρατάξεις, αλλά και πολλοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι είπαν ότι βεβαίως, έχετε δικίο, αλλά δεν μπορεί και το κράτος να χρωστάει στον πολίτη. Δεν μπορεί το κράτος να μη σε πληρώνει και μετά να σου λείει, αλλά δεν μου απέδωσε το ΦΠΑ. Ή να περιμένει πρώτα να πάρει το ΦΠΑ, να σε βάζει φυλακή και μετά να σε πληρώνει. Αυτό είναι δεν είναι σωστό.

Ναι, αλλά αυτό διορθώθηκε, είτε από την αρχική διάταξη του νομοσχεδίου, η οποία ούτως ή άλλως προέβλεπε τη δυνατότητα συμψηφισμού με το στενό δημόσιο τομέα, είτε με την ιδιαίτερα θετική αναδιτύπωση, την οποία πριν από λίγο έκανε ο Υπουργός, ο οποίος ήρθε να ανταποκριθεί στις ανησυχίες και στις προτάσεις των συναδέλφων, πολλοί εκ των οποίων και συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και το τονίζω ιδιαίτερα αυτό ως θετική ανταπόκριση και να κάνει τη διάταξη περιλαμβάνοντας και τους ΟΤΑ μέσα, ώστε να μη θεωρηθεί ότι εδώ πέρα είμαστε αρνητικοί στον κόσμο, αλλά ως πολιτεία δεν είμαστε συνεπείς σε αυτό το οποίο και εμείς οφείλουμε.

Γιατί η τιμωρία πρέπει να ισχύει για όλους και για το κράτος, όταν χρωστάει και για τον πολίτη, όταν χρωστάει. Και όταν υπάρχουν χρέη και από τις δύο πλευρές λογικό είναι να γίνεται συμψηφισμός, ώστε και ο πολίτης να ξέρει ότι το κράτος τον υπολογίζει, ότι το κράτος τον σέβεται και έστω και με αυτόν τον τρόπο η πολιτεία, το κράτος ξεπληρώνει αυτά τα οποία χρωστάει απέναντί του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι και εδώ κρινόμαστε όλοι. Και είναι μια ευκαιρία να αποδείξουμε κάτι στον ελληνικό λαό, να αποδείξουμε ότι όταν λέμε για σύλληψη της φοροδιαφυγής, για πάταξη των φοροφυγάδων και για απαλλαγή των μέχρι τώρα συνήθων υπόπτων, των συνήθων φορολογικών υποζυγίων, που είναι και οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι της χώρας, όταν ορκιζόμαστε υπέρ αυτών, όταν διακηρύσσουμε ότι μαχόμαστε υπέρ αυτών, το κάνουμε σήμερα στην πράξη.

Και να το αποδείξουμε στην πράξη αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας, στέλνοντας ένα ηχηρό μήνυμα αποφασιστικότητας για τη σύλληψη της φοροδιαφυγής, που μόνο την ευρύτερη υπερψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και των συγκεκριμένων άρθρων μπορεί να γίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Παρακαλείται ο κ. Ιωάννης Βούρος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυο μέρες τώρα ακούστηκαν πολύ σημαντικά πράγματα. Ακούστηκαν γνώμες που συμφωνούν και βοηθούν στη δικαιότερη κατανομή, αν θέλετε, των φορολογικών βαρών. Ακούστηκαν γνώμες που διαφωνούν αλλά βοηθούν και αυτές, παρ' όλο ότι αντιπαράτιθενται. Ακούστηκαν και κούφια λόγια επικοινωνιακού χαρακτήρα που, αν θέλετε, πετούν και χτυπούν στους τοίχους του Κοινοβουλίου και απλώς κάνουν κρότο.

Είναι γεγονός πως αυτό το νομοσχέδιο είναι από τα πιο σημαντικά που έχει να αντιμετωπίσει το συγκεκριμένο Κοινοβούλιο, ακριβώς γιατί θέτει επί τον τύπον των ήλων το πρόβλημα από που κατανέμονται τα βάρη. Και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό ότι σε αυτές τις δυο μέρες έχουμε αρχίσει και αποσαφηνίζουμε, αν θέλετε, τα μεγάλα προβλήματα. Ειδικά μετά την τελευταία τοποθέτηση του Υπουργού νομίζω ότι το ομιχλώδες τοπίο αρχίζει να καθαρίζει.

Αρκετοί συνάδελφοι –και όπως τόνισε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Πρωτόπαπας από τη μεριά της Συμπολίτευσης– είχαν διαφορετικές γνώμες. Αυτή είναι και η ομορφιά του κοινοβουλευτικού βίου, να μπορείς να λες τη γνώμη σου, η γνώμη σου να εισακούγεται και να προχωρά έτσι το οποιοδήποτε νομοσχέδιο προς μια δικαιότερη, αν θέλετε, όχι μόνο διατύπωση,

αλλά και ένα δικαιότερο αποτέλεσμα.

Είμαι απ' αυτούς που διατηρούν ακόμη κάποιες επιφυλάξεις και θεωρώ πως μέχρι την Τρίτη θα έχουμε τη δυνατότητα μέσα από το διάλογο να προχωρήσουμε σε ένα πιο ξεκάθαρο τοπίο ειδικά ως προς το κομμάτι, το σκέλος των ποινών. Και η τελευταία διατύπωση που έφερε ο Υπουργός εμένα τουλάχιστον με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο.

Επιγραμματικά, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με όλες αυτές τις δομικές, αλλαγές που το συνθέτουν, με τις δράσεις για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, την αναδιοργάνωση του ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού, τη βελτίωση του πλαισίου φορολόγησης και τη διευκόλυνση της επιχειρηματικότητας, τη θέσπιση του τριετούς επιχειρησιακού προγράμματος αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, τη θέσπιση του θεσμού του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος, τα μέτρα για την αύξηση των πλημμεληματικών ποινών, την αύξηση των κακουρηγηματικών ποινών, την ποινική δίωξη φαίνεται ότι έχει απασχολήσει ιδιαίτερα το οικονομικό επιτελείο.

Όλα αυτά γιατί τα αναφέρω επιγραμματικά; Για να φτάσω σε ένα σημείο να πω ότι κάποιες φορές βγάζουμε τα μάτια μας με τα ίδια μας τα χέρια.

Και επικεντρώνομαι σε κάτι, κύριε Υφυπουργέ, που αφορά τη δική μου συντεχνία την εκτός Κοινοβουλίου και αφορά το κομμάτι ενός νομοσχεδίου που μετά πολλών βασάνων και κόπων πριν δυο μήνες φέραμε να ψηφίσουμε εδώ. Και είναι το νομοσχέδιο του κινηματογράφου. Τι κάναμε σε αυτό το νομοσχέδιο; Αποφασίσαμε επιτέλους να καθορίσουμε αυτό που λέγαμε επί χρόνια, ότι ο κινηματογράφος είναι ένα αναπτυξιακό εργαλείο, είναι μια βαριά βιομηχανία, είναι διαπιστευτήρια, είναι διαβατήρια, είναι μια διεθνούς ακτινοβολίας δράση του κράτους.

Και ενώ τα συμφωνήσαμε όλα αυτά, συζητήσαμε επί μήνες οι σύμβουλοι, οι Βουλευτές στους ΚΤΕ και επιτέλους στην επιτροπή, φτάσαμε στο σημείο να συμφωνήσουμε σε πάρα πολύ σημαντικά πράγματα. Σε ένα απ' αυτά που συμφωνήσαμε, ποιο ήταν; Ήταν ένας από τους πυλώνες της κινηματογραφικής βιομηχανίας, είναι οι αιθουσάρχες, αυτοί που φιλοξενούν τις αίθουσες, αυτοί που φιλοξενούν το πόνημα, τη δημιουργία των καλλιτεχνών. Και τι κάναμε;

Στο άρθρο 25 –μη σπεύσετε να μου πείτε ότι δεν συζητάμε το άρθρο 25, τώρα και τη δεύτερη παράγραφο, γιατί αυτό που θα αναφέρω εδώ δεν υπάρχει πουθενά, εξαφανίστηκε ως διά μαγείας– κάναμε το εξής: Απαλλάσαμε από τον ειδικό φόρο για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, ο οποίος επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 1731/1987, ποσό 50 λεπτών του ευρώ ανά εισιτήριο υπέρ του εκμεταλλευτή χειμερινού ή θερινού κινηματογράφου με μία ή δύο οθόνες. Τι λέγαμε, δηλαδή; Να ενισχύσουμε τον μικροαιθουσάρχη και όχι τις τεράστιες αίθουσες με όλη αυτήν τη βιομηχανία του ποπ κορν από πίσω. Και ξαφνικά στην επιτροπή αυτό, ενώ το έχουμε συζητήσει, παύει να υπάρχει.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι ούτε ο Μάικ Λαμάρ με τις ταχυδακτυλουργίες, δεν θα μπορούσε να εξαφανίσει με τέτοιο τρόπο αυτήν τη συγκεκριμένη διάταξη. Το θεωρώ ότι είναι μεγάλη αδικία για όλον τον κλάδο αυτό των αιθουσάρχων που παλεύουν με μία ή δύο οθόνες απέναντι στη βαριά βιομηχανία των κινηματογράφων με τις πολλές αίθουσες και ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Παρακαλώ πάρα πολύ μέχρι την Τρίτη ξαναφέρετε αυτήν τη διάταξη της απαλλαγής του φόρου για 50 λεπτά. Δεν είναι δα και τόσο μεγάλο το ποσό, δεν καταστρέφεται το ελληνικό δημόσιο.

Αναφέρθηκα στον ταχυδακτυλουργό αυτόν, το φουκαρά καλλιτέχνη, ο οποίος έχει σχέση εξαρτημένης εργασίας. Τι εννοώ με αυτό; Κόβει μπλοκάκι, το περιβόητο μπλοκάκι, το οποίο φέραμε με το νόμο στον οποίον αναφέρθηκε ο κ. Πρωτόπαπας τον Ιούλιο-Ιούλιο, -πότε τον ψηφίσαμε- και προσθέσαμε σε αυτούς τους καλλιτέχνες –με τον όρο «καλλιτέχνη» γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ορίζεται αυτός που παράγει έργο τέχνης, που μπορεί να είναι μουσικός, πιανίστας, τραγουδιστής, μονωδός, χορωδός, ηθοποιός, σκηνογράφος, σκηνοθέτης- και φορτώσαμε στο μπλοκάκι εκτός από το φόρο των μισθωτών υπηρεσιών, εκτός από την κράτηση του ΙΚΑ και ΦΠΑ. Θα φτάσει, δηλαδή, στο σημείο ο καλλιτέχνης να πηγαίνει να εργαστεί και να δίνει και κάτι από την

τσέπη του, να δίνει ό,τι έχει πάνω του, το σταυρό του, το δακτυλίδι του, κάτι, προκειμένου να μην τον κρατήσουν όμηρο.

Τι θέλω να πω με αυτό: Σύμφωνα με την πάγια θεωρία και νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων, έχει πλέον παγιωθεί η άποψη ότι οι ηθοποιοί –δεν αναφέρονται μόνο στους ηθοποιούς, αναφέρονται σε όλους τους καλλιτέχνες, απλώς το διατυπώνω έτσι εδώ– απασχολούνται πάντοτε με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, διότι παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε συγκεκριμένες ημέρες και ώρες, σε συγκεκριμένο εργοδότη, τελούν πάντοτε υπό τις οδηγίες και εντολές των εργοδοτών τους και κύριο αντικείμενο των συμβάσεών τους είναι η εργασία τους αυτή καθ' αυτή. Το γεγονός αυτό εξάλλου επιβεβαιώνεται από την ύπαρξη σχετικών συλλογικών συμβάσεων κ.λπ..

Και τι εννοώ μ' αυτό: Ο χρόνος παροχής εργασίας: Ο χρόνος παροχής εργασίας του ηθοποιού που καθορίζεται πάντοτε και αποκλειστικά από τον εργοδότη, χωρίς καμμία ανάμειξη του ηθοποιού. Τόπος παραμονής της εργασίας: Τόπος παραμονής της εργασίας καθορίζεται πάντοτε αποκλειστικά από τον εργοδότη, χωρίς καμμία ανάμειξη του ηθοποιού. Τρόπος παροχής της εργασίας: Ο τρόπος παροχής της εργασίας καθορίζεται αποκλειστικά και μόνο από τον εργοδότη, χωρίς καμμία ανάμειξη του ηθοποιού. Μισθός του ηθοποιού: Όπως και σε όλες τις σχετικές σχέσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου ο ηθοποιός αμείβεται για την εργασία του με μισθό, ο οποίος καταβάλλεται απαρέγκλιτα από τον εργοδότη και συνήθως σε τακτά χρονικά διαστήματα. Το κρίσιμο είναι, για την παρεχόμενη εργασία, να του καταβάλλεται απαρέγκλιτα αμοιβή, ανεξάρτητα του τρόπου καταβολής αυτής.

Δεν θέλω να αναφερθώ σε όλη αυτήν την ανάλυση αλλά έχω και άλλα επιχειρήματα.

Ασφάλιση στο ΙΚΑ, ως κύριου φορέα ασφάλισης των απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας, νόμος του 1981: «Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 ...»

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Στον ηθοποιό βάζει ΦΠΑ ή στο θιασάρχη; Αυτό να το δείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Στον ηθοποιό, κύριε Πρόεδρε.

«... ορίζεται ότι από της συγχωνεύσεως του Ταμείου, όλα τα σ' αυτό -εννοεί το Ταμείο Συντάξεων Ηθοποιών- ασφαλισμένα πρόσωπα τα παρέχοντα εξαρτημένη εργασία, υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τριάντα δευτερόλεπτα, να τελειώσω απλώς το συλλογισμό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Με άλλη εγκύκλιο και άλλο τον ν. 131/1981, εγκύκλιος του ΙΚΑ, αριθμός πρωτοκόλλου 52313/Φ.Τ. 550, η οποία επισημαίνει ότι από της καταργήσεως του Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών όλα τα ασφαλιζόμενα σε αυτό πρόσωπα, τα οποία απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, υπάγονται υποχρεωτικώς στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Δυνάμει της ως άνω εγκυκλίου, μεταξύ των προσώπων αυτών που παρέχουν εξαρτημένη εργασία με αμοιβή σε ελληνικό θέατρο, κινηματοθέατρο ή σε κινηματογράφιση ελληνικών ταινιών, είναι μεταξύ άλλων και οι ηθοποιοί.

Από τα ανωτέρω αναφερόμενα συνάγεται ευθέως ότι οι ηθοποιοί από τον ίδιο το νόμο αντιμετωπίζονται ως εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας και υπάγονται ως και σήμερα ακόμα στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

Επειδή, λοιπόν, σε επιβολή ΦΠΑ, υποχρεούνται διά των οικείων διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας μόνο οι ασκούντες ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, οι δε μισθωτοί απαλλάσσονται της υποχρεώσεως αυτής διά των ιδίων διατάξεων, οι ηθοποιοί κακώς υπήχθησαν στο νόμο του 2010, που ψηφίσαμε την 1/7 στο καθεστώς του ΦΠΑ.

Το είχα συζητήσει, κύριε Υφυπουργέ, με τον κύριο Υπουργό, τον κ. Παπακωνσταντίνου και μου υποσχέθηκε ότι θα το δει.

Θεωρώ απαράδεκτο το γεγονός οι συνάδελφοι –επαναλαμβάνω, όχι μόνο οι ηθοποιοί– οι οποίοι ασκούν σχέση εξαρτημένης εργασίας, να υπόκεινται, να υπάγονται, αν θέλετε, σε αυτόν τον ευρωβόρο φόρο μισθωτών υπηρεσιών και συγχρόνως στην κα-

ταβολή του ΦΠΑ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Πολιτισμού και Τουρισμού, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση της αγοράς παιγνίων».

(Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή)

Καλείται τώρα ο κ. Ηλίας Θεοδωρίδης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ, Πέλλας, να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακουσα σήμερα τον αγαπητό συνάδελφο Δημήτρη Κρεμαστινό να αναφέρεται στην ιστορία, στις ρίζες της κουλτούρας του φορολογικού συστήματος στην Ελλάδα, τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Είναι, πράγματι, βαθιές οι ρίζες αυτού του οικονομικού, φορολογικού συστήματος στη χώρα. Αποτελεί μία τεράστια πληγή και δημιούργησε βαριά προβλήματα, κοινωνικά, οικονομικά, αναπτυξιακά, στη χώρα.

Σήμερα εξ ανάγκης, αλλά και από πολιτική βούληση και πολιτικές επιλογές, πρέπει να σταματήσουμε αυτήν την πορεία. Πρέπει να διορθώσουμε στον ένα από τους βασικούς πυλώνες το φορολογικό μας σύστημα, ώστε να έχουμε ένα δίκαιο –όχι δικαιοέτερο– σύστημα. Διότι αυτό το σύστημα ήταν κλεπτοφορολογικό υπό την ανοχή της πολιτικής ηγεσίας.

Υπήρξαν και αναπτύχθηκαν στη χώρα θεωρίες διατήρησης αυτού του συστήματος, κυρίως θεωρίες συντηρητικές: Να αφήσουμε την παραοικονομία, να αφήσουμε το μαύρο χρήμα να κυκλοφορήσει για να κινηθεί η οικονομία. Σήμερα επιμένουν πολύ περισσότερο σε αυτήν την κρίση οι φορείς αυτής της θεωρίας.

Νομίζω ότι αυτή η θεωρία συμπληρώνεται με την άλλη που λέει ότι η απώλεια εσόδων, η υστέρηση εσόδων είναι καθαρά υφασιακής αιτιολογίας, σαν να μην υπήρχε ως μόνιμο χαρακτηριστικό του ελληνικού οικονομικού συστήματος η υστέρηση εσόδων. Αυτή είναι η άλλη πλευρά.

Οι φορολογικοί συντελεστές είναι η τρίτη θεωρία αυτής της οικονομικής φορολογικής άποψης. Χαμηλοί οικονομικοί συντελεστές για να έχουμε εκκίνηση της οικονομίας. Δοκιμάστηκε και αυτό επανειλημμένα και δεν απέδωσε.

Αν δούμε τη δική μας φορολογική συμπεριφορά, τη δική μας νομοθετική συμπεριφορά απέναντι στο ζήτημα αυτό του φορολογικού συστήματος, θα δούμε: τον περσινό φορολογικό νόμο, για παράδειγμα, ο οποίος αντιλαμβανόμενος το πλαίσιο, τις συνθήκες μέσα στις οποίες κινείται το φορολογικό σύστημα και τις φοροεισπρακτικές δυνατότητες του συστήματος, έκανε δύο κινήσεις. Η μία ήταν η εισαγωγή των αποδείξεων και η άλλη τα τεκμήρια. Και τις έκανε, επειδή γνώριζε ότι είναι αδύνατον ο λογιστικός προσδιορισμός φόρου, η απόδοση, δηλαδή, των φορολογικών βαρών ανάλογα με τα αποκτηθέντα εισοδήματα σε κάθε πολίτη.

Το φορολογικό μας σύστημα το δικό μας κράτος αυτό το θεωρεί εξ αρχής αδύνατο. Γι' αυτό μετέρχεται όλων των άλλων μεθόδων. Το κάναμε αυτό, έπρεπε να το κάνουμε αυτό, γιατί αναγνωρίζαμε την αδυναμία του φοροεισπρακτικού συστήματος. Αυτή την αδυναμία στο μέλλον, από εδώ και μπρος ούτε μπορούμε να την επικαλεστούμε εμείς ως Κυβέρνηση, ως κόμμα, ούτε θέλουμε να την επικαλεστούμε. Πρέπει να τη διορθώσουμε. Αυτό απαιτούν οι πολίτες.

Αυτή είναι η μία πλευρά του ζητήματος.

Άλλη πλευρά αυτού του φορολογικού συστήματος είναι οι καθ' έξιν περαιώσεις, οι οποίες έβαναν με γεωμετρική πρόοδο αυξανόμενες.

Άλλος παράγοντας είναι –ας πάω και στην απέναντι πλευρά, των επιχειρήσεων δηλαδή– οι έκτακτες εισφορές. Αυτή είναι η άλλη πλευρά του ίδιου ζητήματος. Ο προηγούμενος φορολογικός νόμος που ψηφίσαμε, που αφορούσε στο δικαστικό μέρος του ελέγχου της φοροδιαφυγής, ήταν επίσης σωστός. Η επιτάχυνση των δικών, γιατί το σύστημα έδινε τη δυνατότητα του στρίβειν διά της δικαιοσύνης. Για δεκαετίες, δηλαδή, μπορούσε

κάνεις να πηγαίνει πίσω εκκρεμείς φορολογικές υποθέσεις, έχοντας εισαχθεί στη διαδικασία της δικαιοσύνης. Αυτό έκοψε το προηγούμενο νομοσχέδιο.

Το σημερινό νομοσχέδιο –και έπεται κι άλλο νομοσχέδιο, που είναι πάρα πολύ σημαντικό– είναι αυστηρό. Εγώ θα έλεγα και δρακόντειο. Είναι το πιο δύσκολο. Αγγίζει τον πυρήνα αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής. Και είναι το πιο δύσκολο, γιατί εδώ να μεν σωστά νομοθετούμε την αυστηροποίηση των κυρώσεων, αλλά το πρόβλημα είναι στην εφαρμογή του. Θα εφαρμοστούν αυτές οι διατάξεις σε αντίθεση με τα προηγούμενα φορολογικά νομοσχέδια, που έκλεισαν αρκετούς φυλακή, αλλά μικρούς; Κανέναν μεγάλο! Κανέναν μεγάλο!

Η μη σύλληψη της φορολογητέας ύλης είναι το πρώτο αίτιο αυτού του φορολογικού συστήματος της χώρας και η ανεπάρκεια των φοροεισπρακτικών μηχανισμών το δεύτερο.

Τα αποτελέσματα αυτού του φορολογικού συστήματος ήταν η πολιτική του 2010. Μονίμως υστερούντα έσοδα. Μονίμως. Διαικώς. Και προ υφασιακά. Μονίμως υστερούντα έσοδα!

Δώσαμε το βάρος στις δαπάνες. Θα μειώσουμε τις δαπάνες. Έτσι διατηρηθήκαμε στο πλαίσιο συμφωνίας με τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Φέτος μάλλον θα γίνει πάλι το ίδιο.

Επιβαρύνουμε με οριζόντια μέτρα τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Τους επιβαρύνουμε και επιπλέον με την αύξηση των έμμεσων φόρων λόγω της αδυναμίας του φοροεισπρακτικού συστήματος, του φορολογικού συστήματος, του άδικου συστήματος.

Ένα τρίτο αποτέλεσμα, το ίδιο βαρύ: Μειώσαμε δυσανάλογα με τους επενδεδυμένους πόρους το αναπτυξιακό αποτέλεσμα στη χώρα. Πολλά χρήματα μαζεύτηκαν, πολλά χρήματα ιδιοποιήθηκαν από επιτήδειους σε όλους τους τομείς της πολιτικής, κοινωνικής και θεσμικής ζωής. Τεράστια ποσά. Και κατ' αυτό μειώθηκε το αναπτυξιακό αποτέλεσμα της χώρας.

Το επικείμενο νέο νομοσχέδιο αφορά στο τι έγινε μέχρι σήμερα ακριβώς σε αυτά τα συσσωρευμένα κεφάλαια, τα παρανόμως κτηθέντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να γίνει έλεγχος σε όλο αυτόν τον τομέα, χρειάζεται να μας πει το Υπουργείο Οικονομικών σε πόσες δεκάδες χιλιάδες Έλληνες πολίτες της πυραμίδας –από την κορυφή ξεκινώντας– της διοικητικής, της πολιτικής, της οικονομικής και της επαγγελματικής, θα ασκήσει έλεγχο ουσιαστικού «πόθεν έσχες» –σε πόσες χιλιάδες πολίτες!– μέσα στο 2011. Αυτό είναι απαίτηση του ελληνικού λαού!

Θα κλείσω με το εξής, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν θέλω να κάνω ιδιαίτερη κατάχρηση της ανοχής σας.

Θέλω να πω κάτι όσον αφορά την ανάγκη επαναπατρισμού κεφαλαίων. Τα κεφάλαια αυτά είναι ένας μεγάλος, σημαντικότερος τομέας εσόδων. Τα κεφάλαια αυτά χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες: Η μία κατηγορία είναι τα παρανόμως εξαχθέντα και αποκτηθέντα κεφάλαια. Αυτά πρέπει να ελεγχθούν. Η δεύτερη κατηγορία είναι των κεφαλαίων εκείνων που από φόβο εξήχθησαν στο εξωτερικό, του φόβου της κατάρρευσης της χώρας. Αυτά θα επανεισαχθούν. Η τρίτη κατηγορία είναι των επενδυμένων κεφαλαίων στο εξωτερικό, τα οποία βοηθούσης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα επαναπατριστούν με την εννοιοποίηση των φορολογικών συντελεστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Θεοδωρίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι σήμερα σε αυτή την Αίθουσα περίσσεψε και η υποκρισία, αλλά και η ανευθυνότητα. Υποκρισία από κάποιους, που στη γνωστή οδό του λαϊκισμού φροντίζουν να προκαλέσουν σύγχυση, ταυτίζοντας αυτούς οι οποίοι είναι συστηματικά φοροδιαφεύγοντες, ουσιαστικά εγκληματούν κατά της εθνικής οικονομίας και της επιβίωσης της

χώρας και σε αυτούς οι οποίοι, λόγω της οικονομικής κατάστασης και αδυναμίας, αδυνατούν βεβαίως να καταβάλουν υποχρεώσεις προς το δημόσιο. Ανευθυνότητα -και χθες και σήμερα- από αυτούς οι οποίοι ενώ τα προηγούμενα χρόνια διαχειρίστηκαν τις τύχες αυτού του τόπου, ενώ οι ίδιοι έφεραν πολλές φορές φορολογικά νομοσχέδια, δεν έκαναν την αυτοκριτική τους για την αποτελεσματικότητα.

Αυτά τα νομοσχέδια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ έχουν μετρήσιμα αποτελέσματα, μη επιδεχόμενα αμφισβήτησης. Όλοι κρινόμαστε και για τις έως τώρα νομοθετικές πρωτοβουλίες και τι αποτέλεσμα είχαν αυτές για την ενίσχυση της εθνικής οικονομίας και βεβαίως θα κριθούμε και στο άμεσο ή απώτερο μέλλον.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σε αυτήν τη συγκυρία με αυτά τα δύο συστατικά δεν μπορούμε παρά να προχωρήσουμε ένα βήμα μπροστά για να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα.

Είπε πριν -πολύ σωστά- ο Υπουργός Οικονομικών ότι έχουμε ένα ιστορικό χρέος απέναντι στους ευσυνειδητούς συμπολίτες μας, ένα ιστορικό χρέος απέναντι στις γενιές που θα κληθούν σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία να ανρθώσουν την οικονομία, αλλά βεβαίως ένα ιστορικό χρέος κυρίως και πάνω απ' όλα απέναντι στη χώρα.

Πέρα, όμως, από το ιστορικό χρέος δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι έχουμε και ένα δυσθεώρητο οικονομικό χρέος, το οποίο ενώ όλοι το διαπιστώνουμε, ενώ όλοι το στηλιτεύουμε, ενώ όλοι το κατακρίνουμε, κανένας δεν μπορεί να προτείνει και δεν προτείνει -πέρα βεβαίως από την Κυβέρνηση- συγκεκριμένους τρόπους για την καταπολέμηση και τη μείωση του.

Νομίζω πως συμφωνούμε όλοι ότι αυτή η πολιτική -η οποία εφαρμόζεται έως τώρα και έχει ως δράσεις τις οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, αύξηση άμεσης και έμμεσης φορολογίας, έκτακτες εισφορές, περαιώσεις- είχε μέτρα τα οποία έφεραν αποτελέσματα, μείωσαν το έλλειμμα, δεν πολέμησαν, όμως, και δεν αντιμετώπισαν τη βασική παθολογία που βεβαίως είναι η φοροδιαφυγή. Η φοροδιαφυγή, όπως συζητάμε αυτές τις δύο μέρες και όλοι διαπιστώνουμε, είναι το σημαντικότερο πρόβλημα της οικονομίας μας.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής δεν είναι ευθύνη μόνο ενός πολιτικού προσώπου, ενός γενικού γραμματέα, ούτε καν του ίδιου του Υπουργού. Νομίζω ότι είναι ιστορική ευθύνη όλου του πολιτικού συστήματος αυτής της χώρας να βρει επιτέλους έναν αποτελεσματικό, έναν βιώσιμο και έναν διαχρονικό τρόπο με τον οποίο η φοροδιαφυγή θα σταματήσει πλέον να γιγαντώνει το χρέος, να γιγαντώνει τα ελλείμματα, να υπονομεύει το μέλλον των νέων γενιών.

Σε αυτήν τη μάχη θα χρειαστεί να αξιοποιήσουμε, βεβαίως, τη σύγχρονη τεχνολογία, να επανεργονοποιήσουμε έναν φοροεισπρακτικό μηχανισμό, ένα ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο καταβάλλει μεν προσπάθειες, μπορεί όμως να προσφέρει πολλά περισσότερα.

Κύριε Υπουργέ, σε αυτήν την κατεύθυνση σημαντική είναι και η πολιτική επιλογή -με τη συνέχιση της διάταξης για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων- του να βρούμε και να πάρουμε τους φόρους επιτέλους από τους τόκους των καταθέσεων σε χώρες του εξωτερικού και ιδιαίτερα σε χώρες οι οποίες δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Νομίζω ότι αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτεί ισχυρή πολιτική βούληση. Αποτελεί πλέον έναν πρωταρχικό στόχο στον οποίο όχι μόνο το Υπουργείο Οικονομικών, αλλά η Βουλή η ίδια θα πρέπει να το απαιτήσει, την ίδια στιγμή που κόβουμε μισθούς και συντάξεις, να μην αφήνουμε έσοδα από φόρους από καταθέσεις στο εξωτερικό από κάποιους, οι οποίοι βεβαίως δεν πείθονται να επαναπατρίσουν κεφάλαια και βεβαίως δεν θέλουν να υποστούν μεγαλύτερη φορολογία και ολοένα και αυξάνουν την αιμορραγία όσον αφορά τα έσοδα.

Όσον αφορά τα άρθρα, νομίζω κύριε Υπουργέ ότι στο άρθρο 2 θα πρέπει να απαλειφθεί η λέξη «Αθηνών». Νομίζω ότι δεν ταιριάζει σε αυτή την Κυβέρνηση να νομοθετεί και να βάζει φωτογραφικές διατάξεις.

Στο άρθρο 4 πολύ σωστά -γιατί είναι κεντρικός στόχος αυτής της Κυβέρνησης- θα πρέπει όλο το ανθρώπινο δυναμικό, η

γνώση και μαζί η εμπειρία να συγκεραστούν, να συσσωρευτούν, να χρησιμοποιηθούν από την Κυβέρνηση, ώστε να μπορέσουμε να αυξήσουμε τα έσοδα και να ελαττώσουμε τις παθολογίες.

Νομίζω ότι ήταν πολύ σωστή η βελτίωση της ρύθμισης που δίνει τη δυνατότητα σε ένα έμπειρο προσωπικό, το οποίο μπορεί να μη διαθέτει τυπικά προσόντα, έχει όμως μεγάλη εμπειρία και κυρίως -πιστεύουμε- διάθεση να συμβάλει σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, να συμμετάσχει σε αυτόν τον εθνικό αγώνα.

Στο άρθρο 5 στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, κύριε Υπουργέ -το είπα και στην επιτροπή, εσείς το αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση και το διαπιστώνουμε όλοι- υπάρχει χαμηλή απόδοση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Υπάρχουν και κάποια μεμονωμένα -θα πω- φαινόμενα διαφθοράς από κάποιους επίορκους υπαλλήλους. Αυτά, βεβαίως, θα πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε δραστικά, δυναμικά.

Αφού, λοιπόν, συμφωνούμε στο αίτιο, αφού έχουμε διαπιστώσει τις ολιγωρίες, νομίζω ότι θα μπορούσαμε στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων να βάλουμε και προσωπικό το οποίο δεν είναι υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών, όπως κάνουμε και σε άλλους ελεγκτικούς μηχανισμούς, όπως στο Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας με πολύ καλά αποτελέσματα μέχρι στιγμής.

Βεβαίως, είδαμε μια αντίδραση από το Σώμα Οικονομικών Επιθεωρητών δικαιολογημένη μεν, αλλά όχι στοιχειοθετημένη. Σε μια γενικά αποδεκτή υστέρηση και ολιγωρία, όπου υπάρχει χαμηλή απόδοση εσόδων, όπου υπάρχουν φαινόμενα διαφθοράς και δεν έχουμε ντοκουμέντα, για ποιο λόγο γίνεται αυτό; Και τέλος πάντων τι ποινές επιβλήθηκαν σε όλους όσοι συνελήφθησαν;

Πολύ σωστή είναι η διόρθωσή σας στο άρθρο 6 για το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος. Βεβαίως, εγώ, κύριε Υπουργέ, επιμένω και θα επιμένω, όσο μου δίνεται ο λόγος από αυτό το βήμα, ότι ένα νέο δυναμικό με άλλη νοοτροπία με άλλη λογική και βεβαίως πολλές φορές και με άλλες γνώσεις και σπουδές θα έπρεπε να συμμετάσχει σε αυτή τη μεγάλη εθνική προσπάθεια αναδιαμόρφωσης ενός ολόκληρου κρατικού μηχανισμού, ο οποίος πρέπει πλέον να έχει απτά αποτελέσματα.

Στο άρθρο 8 είναι πολύ σωστή η ρύθμιση για τον έλεγχο από το γραφείο. Δεν κατανοώ, όμως, γιατί θα πρέπει και αυτό να ρυθμίζεται με υπουργική απόφαση. Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι κάποια στιγμή σε αυτή την Αίθουσα θα πρέπει να μην εξουσιοδοτούμε έτσι με υπουργικές αποφάσεις για πράγματα τα οποία άπτονται της αρμοδιότητας της Βουλής, των Βουλευτών, και να γίνονται τα νομοσχέδια σε μεγάλο βαθμό εκθέσεις ή πλαίσια ιδεών, τα οποία παραπέμπουν σε υπουργικές αποφάσεις.

Η εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό των Οικονομικών για την διαπραγμάτευση με την τρόικα είναι άλλο πράγμα και άλλο η εξουσιοδότηση σήμερα στον Υπουργό Οικονομικών, αύριο σε ένα άλλον Υπουργό για σημαντικά ζητήματα τα οποία οι Έλληνες Βουλευτές, οι οποίοι παίρνουν και την ευθύνη της ψήφισης των νομοσχεδίων αυτών, θα πρέπει να έχουν πλέον και την απόλυτη ευθύνη και τη γνώση όλων των διατάξεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο άρθρο 10 σταματάει επιτέλους αυτή η παραφιλολογία για τις ανείπρακτες οφειλές και ο θόρυβος που δημιουργήθηκε, ότι πάμε να καλύψουμε η Κυβέρνηση και μαζί βεβαίως και η Οικονομολογική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ κάποιους συστηματικά οφειλές. Νομίζω ότι αυτή ρύθμιση βάζει τα πράγματα στη σωστή διάσταση, αποκαθιστά το αίσθημα περί δικαίου.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι και μία δημοσιοποίηση των ονομάτων σε αυτά τα περιβόητα 24 δισεκατομμύρια θα έδινε κάθε νέφος, κάθε υποψία, κάθε κακόβουλη σκέψη σε αυτήν την Αίθουσα ότι πριν από κάποιο διάστημα επιχειρήθηκε να καλυφθεί μία κατάσταση, η οποία μας πληγώνει, μας προσβάλλει και κυρίως ναρκοθετεί αυτήν την εθνική προσπάθεια σωτηρίας της χώρας.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω, κύριε Υπουργέ -και ολοκληρώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι στο ν. 3888/2010, στο άρθρο 14 για τη

ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών, είχε βγει μία υπουργική απόφαση, η οποία έβαζε ως καταληκτική ημερομηνία την 29η Οκτωβρίου γι' αυτές τις ρυθμίσεις. Βεβαίως, πάρα πολλοί δεν εντάχθηκαν, με αποτέλεσμα σήμερα να επιβαρύνονται με υπέρογκα ποσά και καταβολές δόσεων που αδυνατούν πραγματικά να τις καταβάλουν.

Και επειδή, βεβαίως, η φιλοσοφία των νομοσχεδίων δεν είναι να δικαιώσουμε τους μπαταχτσήδες, αλλά να μπορέσουμε να συνεισφέρουμε στην προσπάθεια συλλογής εσόδων για ενίσχυση βεβαίως της εθνικής οικονομίας, νομίζω ότι θα πρέπει να αναθεωρήσουμε αυτήν την υπουργική απόφαση και να δώσουμε τη δυνατότητα σ' αυτούς, οι οποίοι σήμερα θέλουν να μπουν σ' αυτήν τη ρύθμιση, να μπουν με όρους ρεαλιστικούς –όχι ευνοϊκούς– και βεβαίως και εμείς να αυξήσουμε τα έσοδά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών με τον κ. Παύλο Μαρκάκη, Βουλευτή Μαγνησίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μάλλον κάποιο λάθος κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να σας πω. Αυτός είναι ο κανονικός κατάλογος των ομιλητών. Στη συνέχεια θα έχουμε προτασόμενες δευτερολογίες από δύο συναδέλφους και ύστερα θα αρχίσει ένας κύκλος δευτερολογιών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι εγγεγραμμένοι και άλλοι τρεις ομιλητές. Μετά τον κ. Γεωργιάδη, βλέπω τον κ. Μαρκάκη, εμένα, τον κ. Δένδια, τον κ. Βλάχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Άρα ο λόγος είναι για προσωπικό σας ενδιαφέρον. Έχετε δίκιο. Συνεπώς ο κατάλογος των κανονικά εγγεγραμμένων ομιλητών θα κλείσει με τον κ. Κριτσώτακη. Εκτιμώ και τη διακριτικότητά σας, δεν μιλούσατε για τον εαυτό σας, κύριε Κριτσώτακη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κατάλογος κλείνει με μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Προσέξτε και το Προεδρείο. Είπαμε ότι είναι ο κ. Μαρκάκης, ο κ. Κριτσώτακης και κλείνει ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών και έχουμε προτασόμενες δευτερολογίες του κ. Δένδια και του κ. Βλάχου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Μα, έχουμε εγγραφεί κανονικά, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, δεν θα αντιδικήσουμε τώρα.

Ορίστε, κύριε Μαρκάκη, έχετε το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Χαίρομαι που δεν είμαι ο τελευταίος ομιλητής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από λίγο ήρθε ο Υπουργός και μας έβαλε ένα ερώτημα. Γιατί πηγαίνει –λέει– στο εξωτερικό και του λένε εκεί: «Εμείς, όποιος χρωστάει στο δημόσιο, τον βάζουμε φυλακή, ενώ εσείς εκεί στην Ελλάδα δεν βάζετε κανέναν φυλακή»; Ποια είναι η διαφορά;

Τότε, από όλη την Αίθουσα, από όλες τις πτέρυγες ακούστηκε ένας ψίθυρος που δεν τον άκουσε ο Υπουργός, αλλά θα τον μεταφέρω εγώ. Διότι απλούστατα εκεί το κράτος κοιτάζει τους φορολογούμενους πολίτες στα μάτια και λέει: «Εγώ δεν σου χρωστάω τίποτα, έχω ξεφλήσει όλες τις υποχρεώσεις μου προς εσένα, επομένως καλείσαι και εσύ να πληρώσεις τις υποχρεώσεις που έχεις προς το κράτος».

Αυτό δεν συμβαίνει στην Ελλάδα! Τόσο απλά!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Κύριε Υπουργέ, εδώ θα μας κάνετε να ξεχάσουμε και αυτά που ξέρουμε, αυτά τουλάχιστον που μας δίδασκαν οι δάσκαλοί μας. Μπορεί να λέγατε και εσείς κάποτε το γνωμικό: «Όπου ανοίγει ένα σχολείο, παιδί μου, κλείνει μία φυλακή». Εσείς εδώ πέρα φέρατε τα πάνω-κάτω. Σε λίγα χρόνια, οι γεροντότεροι θα λένε: «Πέρασε μία κυβέρνηση –του ΠΑΣΟΚ λεγόταν– που έκλεινε τα σχολεία και άνοιγε τις φυλακές».

Και αρχίζω να αμφιβάλω γι' αυτά για τα οποία σας κατηγο-

ρούν μερικοί συνάδελφοί μου ότι τάχα δεν έχετε συντονισμό στην Κυβέρνηση. Εγώ πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα είναι συνέχεια του νομοσχεδίου του κ. Καστανίδη. Είχαν συνεννοηθεί με τον κ. Παπακωνσταντίνου, για να αδειάσουν τις φυλακές από τους εγκληματίες, τους βαρυνομένους, τους εμπόρους ναρκωτικών, προκειμένου να μπορέσετε εσείς στο Υπουργείο Οικονομικών να στείλετε μέσα άλλους «κακούργους» αυτούς που δεν πλήρωσαν τις οφειλές τους, γιατί ο ευρύτερος δημόσιος τομέας σας χρωστάει.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, δεν διάβασα ποτέ κανένα όνομα εμπόρου ναρκωτικών. Δεν διάβασα στις εφημερίδες ούτε είδα στο διαδίκτυο τα ονόματα εγκληματιών, ακόμα και αυτών που ομολογούν! Όλοι είναι «φερόμενοι ως δράστες». Και αυτόν που εσείς λέτε ότι χρωστά το ΦΠΑ, που εσείς λέτε ότι δεν πλήρωσε όσα ζητάτε και του βάζετε πρόστιμο, πριν από την προσφυγή του, τον διαπομπεύετε.

Θέλετε να κάνουμε μία συμφωνία, κύριε Υπουργέ, και να φέρετε μία τροπολογία; Μαζί με το όνομα του φερόμενου ως κακοπληρωτή, να βάζετε και το όνομα του εφοριακού που τον κατηγορεί, για να δούμε ποιος από τους δύο θα διαπομπεύεται.

Ας αναφερθούμε τώρα στα άρθρα και ειδικότερα στο άρθρο 1. Σας είπαμε για το επιχειρησιακό πρόγραμμα της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής να κάνετε ένα μικρό επιτελικό σχήμα. Εσείς δεν το θέλετε. Δικαίωμά σας! Γιατί τσιγκουνεύεστε, όμως, τον αριθμό των προσώπων της εκτελεστικής επιτροπής; Βάζετε δεκαπέντε. Ας είναι και δεκαέξι και δεκαεπτά! Φοβάστε μήπως δεν χωρούν στην αίθουσα;

Σας ζήτησα να βάλετε τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης της Οικονομικής Επιθεώρησης. Είναι ένας άνθρωπος ο οποίος γνωρίζει τα οικονομικά, είναι επιθεωρητής και θα μπορεί να συμμετέχει σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνετε για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Βάλτε και το Γενικό Συντονιστή του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Υπάρχουν άτομα, δηλαδή, που είναι χρήσιμα. Και αν θεωρείτε μεγάλο αυτόν τον αριθμό, μεγαλώστε τον και λίγο ακόμα. Δεν χάθηκε ο κόσμος, από τη στιγμή που πιστεύετε ότι μπορούν να βοηθήσουν!

Όσον αφορά στο άρθρο 2 για τον εισαγγελέα του οικονομικού εγκλήματος με τον αναπληρωτή του, ακούστηκε από όλες τις πτέρυγες, ακόμα και από τους ομιλητές της Πλειοψηφίας, ότι δεν πρέπει να κάνετε φωτογραφική διάταξη ορίζοντας από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Ελπίζω ότι θα το κάνετε. Δεν είναι και τόσο σπουδαίο. Εκτός αν, πράγματι, κρύβεται κάτι, το οποίο οι Βουλευτές δεν το έχουν αντιληφθεί ακόμα!

Όσον αφορά στο άρθρο 3 και την ποινικοποίηση, δεν πειστήκατε από τόσους έγκριτους νομικούς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι κάνετε νομικές ακροβασίες; Δεν καταλάβατε το πιο απλό, ότι δηλαδή γίνεται μία αδικία όταν συγκρίνετε οφειλές; Βέβαια, η διάταξη που έφερε ο Υπουργός, για να εξαιρέσει τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι κάτι. Θα μπορούσα, όμως, να σας πω και άλλες περιπτώσεις, τις οποίες δεν καλύπτετε και τις οποίες δεν θέλετε να καλύψετε!

Για παράδειγμα, το τιμολόγιο που κόβουν οι εφημερίδες του επαρχιακού Τύπου για τις διακηρύξεις στους διαγωνισμούς, έχει ΦΠΑ που δεν εισπράχθηκε. Οι εργολάβοι δημοσίων έργων πληρώνουν το ΦΠΑ των τιμολογίων που ζητάτε και το ζητούν να το πληρώνουν το ΦΠΑ, όταν εισπράττουν το τιμολόγιο. Ούτε αυτό το κάνετε. Και δεν είναι μόνο οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης που χρωστούν στους εργολάβους δημοσίων έργων, αλλά μπορεί να είναι και ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων. Τι σημασία έχει; Γιατί το περιορίζετε μόνο στους δήμους; Και δεν είναι και σίγουρο, διότι εκεί πρέπει να βάλετε ότι η βεβαίωση έχει εκκαθαριστεί τελεσίδικα, δηλαδή να πάνε στα δικαστήρια, να πάρουν την απόφαση ότι τους χρωστά πράγματι ο δήμος, για να μπορούν ύστερα να το συμψηφίσουν και να μην υποστούν τη δίωξη από τον εισαγγελέα.

Εγώ πιστεύω ότι και μ' αυτήν τη διάταξη, έτσι όπως είναι διατυπωμένη, ούτε και αυτούς που χρωστούν στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα μπορέσετε να τους βοηθήσετε.

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει και στο άρθρο 3, παράγραφος θ', αλλά και στο άρθρο 11, αν θέλετε να είστε δίκαιοι, η σύγκριση και ο συμψηφισμός να γίνεται με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα

και όχι μόνο αφαιρώντας τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αν δεν θέλετε αυτό, στο άρθρο 3, παράγραφος 1α, εκεί δηλαδή που μαζεύεται τι χρωστά ο κάθε φορολογούμενος, αφήστε το δημόσιο τομέα και βγάλτε τον ευρύτερο, ώστε να μη συμψηφίζονται τα χρέη και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά να πληρώνει αυτά που χρωστά στο δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρθρα 4 έως 9: Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα και οι εφοριακοί και οι υπηρεσίες βρίσκονται σε αναστάτωση, έχουν κατεβάσει τα μολύβια, γι' αυτό και τα έσοδά σας είναι σε πτώση. Το ίδιο έγινε και επί Νέας Δημοκρατίας και μυαλό ακόμη δεν βάλατε. Οι εφοριακοί δεν σας αφήνουν να βάλετε στον κλάδο άλλα στελέχη εκτός του Υπουργείου Οικονομικών. Σας υποχρεώνουν, για να μη σας πω ότι σας εκβιάζουν, ότι αυτοί πρέπει να στελεχώσουν τις νέες υπηρεσίες και να ανακυκλώσετε τα ίδια άτομα.

Αν δεν ξεφύγετε από αυτόν τον φαύλο κύκλο, δεν πρόκειται να πιάσετε την πραγματική φοροδιαφυγή.

Ισχυρίστηκε ο κύριος Υπουργός ότι θα φτιάξει υπηρεσίες από τίμια στελέχη. Άρα, αν υπάρχουν τίμια στελέχη, τα ξέρετε ποια είναι και επομένως, ξέρετε και ποια δεν είναι τίμια στελέχη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και σας ρώτησε ο κ. Πολατίδης: Έχει διωχθεί κανένας μέχρι σήμερα ένα-ένα χρόνο που είστε Κυβέρνηση; Απάντηση δεν πήρε και μάλλον είναι αρνητική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δύο απολύθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Χαίρω πολύ, κύριε Υφυπουργέ. Θα ήταν ικανοποιητικό, αν μπορούσατε να πείτε και το ποσοστό, δύο στους πόσους.

Επομένως, πιστεύω ότι δεν έχετε την πολιτική βούληση για να εξυγιάνετε το σύστημα, κάθε φορά πέφτετε στους δικούς σας, όπως και η Νέα Δημοκρατία έπεφτε στους δικούς της. Και το γαϊτανάκι συνεχίζεται.

Θέλω να σας κάνω και μία ερώτηση: Αν στις θέσεις που θα προκηρύξετε και με τους προϋποθέσεις που βάζετε για τους ελεγκτές δεν προσέλθει κανένας ή δεν είναι αρκετός ο αριθμός, τι θα κάνετε; Δεν πρέπει να καλέσετε και από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, να φέρετε στελέχη ικανά και τίμια μέσα από τον ελεγκτικό μηχανισμό του Υπουργείου Οικονομικών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τέλος θα σας πω και για το άρθρο 10 και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κάνετε για τις οφειλές ανεπίδεκτες εισπραξης ένα τμήμα στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Πολύ καλά κάνετε και το βάζετε, αλλά το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει επτά τμήματα και επτά αντιπροέδρους. Όταν είναι να εξετάσει αυτές τις περιπτώσεις, δεν είναι ανάγκη να δημιουργήσετε ένα τμήμα. Μπορείτε να κάνετε μια επιτροπή και ανάλογα με τις οφειλές που είναι ανεπίδεκτες εισπραξης, να αντιμετωπίζει αυτό. Ειδάλλως, θα παρατήρει τη δουλειά του το Ελεγκτικό Συνέδριο και για κάποιες μικρές δραστηριότητες θα χρειάζεται να κάνει ολόκληρο τμήμα και να αποστελεχώνεται χωρίς να εκτελεί τον πραγματικό του ρόλο. Προσέξτε το. Εμείς είμαστε υπέρ του ελέγχου, αλλά να μην αποδυναμώνεται και το Ελεγκτικό Συνέδριο με τέτοιες διαδικασίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μιχάλης Κριστωτάκης, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε ένα φορολογικό νομοσχέδιο -για να ακριβολογώ άλλο ένα φορολογικό νομοσχέδιο- και θέλω να πω ότι ο κύριος Υπουργός περιόρισε το εύρος του θέματος στην ομιλία του και νομίζω ότι προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, αλλά κυρίως περιόρισε

την απάντησή του σε ένα σοβαρό, αλλά όχι το μείζον ζήτημα, επειδή εκεί υπάρχει μια εσωκομματική αντίδραση.

Αυτό νομίζω ότι είναι μια σχετική υποβάθμιση, διότι έχουν συμβεί και άλλες και μεγαλύτερες.

Ήθελα να ξεκινήσω, λέγοντας ότι και ο κ. Κρεμαστινός και ο κ. Θεοδωρίδης, αλλά και η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ μίλησαν για τη ρίζα του φορολογικού συστήματος. Εγώ θα έλεγα ότι κοντεύουμε να μιλήσουμε για «τη ρίζα του Ιεσσαί» εδώ. Και θα σας έλεγα ακόμη ότι το φορολογικό σύστημα για να είναι αποτελεσματικό πρέπει να είναι δίκαιο, διότι εάν δεν έχει παγιώσει μία αίσθηση του ότι είναι έτσι, ότι είναι δίκαιο, τότε δεν μπορεί παρά να είναι μόνο φοροσυλλεκτικό, φορομνηστικό, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικό.

Προϋπόθεση, λοιπόν, είναι η αποτελεσματικότητα και εγώ θα έλεγα εδώ μια κουβέντα, ότι η δημοκρατία δεν είναι πολυτέλεια, δεν είναι ένα *delicatessen*, ας πούμε, είναι απαραίτητη και δεν είναι αφηρημένη έννοια. Αφορά στους πολλούς, το λαό, την πλειοψηφία δηλαδή ή πείτε το όπως θέλετε και το δίκαιο πρέπει να είναι για τους πολλούς και άμεσα και όχι για τους λίγους και ισχυρούς παγίως.

Πρέπει, λοιπόν, να είναι δίκαιο και κοινωνικό και θέλω να πω ότι δεν διαφαίνεται κάτι τέτοιο ούτε σε αυτό το νομοσχέδιο, ούτε στα προηγούμενα νομοσχέδια που περιείχαν φορολογικές διατάξεις και θα σας πω γιατί. Πρώτον, η άμεση φορολογία στην Ελλάδα απευθύνεται πάντοτε στα υποζύγια, δηλαδή, στους μισθωτούς, του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, στους μικρούς και όχι στους μεγάλους. Είναι άδικη και θα πω κάτι για τη συγκεκριμένη φιλοσοφία που έχει αυτό το νομοσχέδιο στα άρθρα του.

Εδώ, λοιπόν, στο πρώτο αυτό θέμα δεν κάνετε κάτι. Δεν μπορείτε να αποδείξετε, δηλαδή, ότι διορθώνετε κάποια από τα βασικά κακώς κείμενα. Το δεύτερο είναι ότι η έμμεση φορολογία που είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη είναι εξισωτική και άδικη. Εδώ δεν κάνετε καμμία μα καμμία μεταβολή. Το τρίτο είναι ότι στην τρίτη φορολογία που έχει τώρα τελευταία εμφανιστεί, η οποία είναι νέα και άτυπη, αυτή δηλαδή που προκύπτει, επειδή επιβάλλονται διαρκώς και περισσότερο και παγιώνονται οι λογικές και οι εφαρμογές των ΣΔΙΤ και των συμβάσεων παραχώρησης -αυτές που δημιουργούν τις αντιδράσεις και το κίνημα «Δεν πληρώνω», αυτό που κάποιοι θέλουν να πουν το κίνημα των τζαμπατζήδων, που όμως δεν είναι έτσι, είναι ένα κίνημα ενάντια σε μια αδικία- στην τρίτη και νέα φορολογία που σας λέω ότι δημιουργείται, σας λέω ότι ούτε και γι' αυτό κάνετε τίποτα, αντίθετα αυτό το επεκτείνετε με τη γενικότερή σας πολιτική, να ομολογήσω, όχι με το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να σας πω ακόμη το εξής: Πώς θα πάρετε από αυτούς που μέχρι τώρα παίρνατε άδικα, αλλά που εν πάση περιπτώσει παίρνατε, όταν υπάρχει ένα παράδειγμα: Έχετε κάνει μια μείωση μισθών 25% στο δημόσιο, 6% έως 7% στον ιδιωτικό τομέα, έχετε καταργήσει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και έχετε φέρει τις ατομικές, που αυτό είναι και άλλη μια μείωση και επιπλέον, η ανεργία καλπάζει. Από πού, λοιπόν, θα εισπράξετε; Άρα θα είναι εκτός από άδικο και αναποτελεσματικό. Και αυτό είναι πάλι άδικο.

Θα σας πω ότι υπάρχουν κάποια πράγματα, που μπορεί κανείς να πει ότι δεν είναι άμεσα, σας λέω, όμως, ότι είναι: βάσεις έμμεσες, ότι έχουμε μια μείωση 16,5%, για παράδειγμα, στο ΙΚΑ το πρώτο δίμηνο αυτού του έτους, που σημαίνει ότι μειώνονται - αυτό που σας έλεγα και πριν- οι μισθοί, το εισόδημα, γενικά. Έχει μια «τρύπα» 650 εκατομμύρια στον ΟΑΕΕ και όλα αυτά έχουν αιτία σε αυτό που σας ανέφερα, από την ανεργία, τις μειώσεις των μισθών, τη φυγή στη σύνταξη, το «κούρεμα» των ομολόγων και εν τέλει, την πολιτική σας στο μνημόνιο, η οποία είναι αναποτελεσματική και παράλληλα και αντικοινωνική.

Να σας πω ακόμη ότι αναφέρθηκε σε αυτή την Αίθουσα ότι η φοροδιαφυγή είναι έγκλημα κατά της κοινωνίας. Το είπαν πολλοί και από τις τρεις πτέρυγες της Βουλής, εκείνες που έτσι ή αλλιώς στηρίζουν το μνημόνιο. Και θα σας πω εγώ το εξής: Η νομιμοποίηση της αδικίας με τα άδικα φορολογικά νομοσχέδια δεν είναι πολιτικό έγκλημα, δεν είναι έγκλημα κατά της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, δεν είναι έγκλημα κατά της δημοκρατίας, αν θέλετε να μιλήσουμε πιο «φαρδιά», να το πω έτσι;

Ακόμη θα σας πω το εξής: Πείτε μου τι κάνατε εδώ σ' αυτό το νομοσχέδιο για τη φορολογία των διαφημίσεων, που ενώ τη μειώσατε, δεν την εισπράξατε ποτέ, ούτε μειωμένη, στο πλαίσιο της φορολογικής δικαιοσύνης, όπως εσείς φαίνεται ότι την αντιλαμβάνεστε. Και νομίζω ότι αυτό είναι μεγάλο ζήτημα.

Να σας πω ακόμη ότι η εξαθλίωση της μεσαίας τάξης μαζί με τη μείωση των εισοδημάτων των εργαζομένων και των αγροτών, η γενική μείωση, δηλαδή, των εισοδημάτων σε αυτή την κοινωνία, των πολλών, έχει σχέση με την αποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος.

Κύριε Υπουργέ, είναι σίγουρο ότι ούτε μ' αυτό το νομοσχέδιο θα πετύχετε. Είναι λάθος η πολιτική σας και θα σας έλεγα ότι γενικότερο θέμα είναι η φορολογία, είναι θέμα του ευρύτερου κοινωνικού και πολιτικού περιβάλλοντος και κλίματος. Είναι, λοιπόν, αναποτελεσματική, γιατί είναι άδικη, είναι αποσπασματική, απ' ό,τι φαίνεται και από αυτό το νομοσχέδιο, είναι μόνο φοροεπιδρομή η πολιτική σας και σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να σας πω ότι, αν παρατηρήσει κανείς το σύστημα, όχι το φορολογικό νομοσχέδιο, είναι πολύ χαμηλό το ποσοστό των φορολογικών εσόδων ως προς το ΑΕΠ σε σχέση με όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μεγάλη η αναλογία των έμμεσων φόρων, όπως σας είπα και πριν, σε σχέση με τους άμεσους, υπάρχει υπερφορολόγηση μισθωτών, συνταξιούχων και μικρομεσαίων. Είναι πολύ μικρή η επιβάρυνση των κερδών από επιχειρηματικές δραστηριότητες, λόγω της πολύ μεγάλης έκτασης της φοροδιαφυγής και του αδιαφανούς και ανορθολογικού πλέγματος των κινήτρων, των προνομίων για μεγάλες επιχειρήσεις κ.λπ., είναι μεγάλο το διαχειριστικό κόστος, είναι εκτεταμένη η ύπαρξη φαινομένων διαφθοράς και συναλλαγής και σας είπα ότι όλα αυτά δεν λύνονται με μέτρα ή, αν θέλετε, με διοικητικά μέτρα.

Υπάρχει και μια ανικανότητα να δημιουργηθεί ένας αξιόπιστος και αποτελεσματικός μηχανισμός και θα σας έλεγα ότι είστε σκληροί για μικροοφειλέτες και κάνετε χαριστικές ρυθμίσεις για πολυεθνικές και μεγάλες επιχειρήσεις. Στην ουσία πρέπει να καταργηθεί τώρα το φορολογικό άσυλο των μεγάλων επιχειρήσεων και των μεγαλοοφειλετών.

Είναι ανέκδοτο τελικά η απλοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας, κύριε Υπουργέ, γιατί το νέο φορολογικό νομοσχέδιο είναι το δέκατο νομοσχέδιο με φορολογικές διατάξεις τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες.

Αυτό δείχνει και μία αποσπασματικότητα, μία προχειρότητα αν θέλετε, η οποία δείχνει ότι δεν πρόκειται να πάνε ούτε τώρα καλά τα πράγματα για όλους αυτούς τους λόγους που σας είπα.

Θα έλεγα ενδεικτικά ότι στο άρθρο 14, παρ' ότι δεν είναι στο μέχρι τώρα συζητούμενο κομμάτι, προβλέπεται η μείωση της φορολογίας των αδιανέμητων κερδών στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις ανώνυμες εταιρείες δηλαδή από το 24 στο 20. Μόνο από αυτό το μέτρο το δημόσιο θα χάσει 300 εκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με προβλέψεις του ίδιου του προϋπολογισμού.

Επιφυλάσσομαι για τα υπόλοιπα για να αναφερθώ σε μία τροπολογία, για τους αγρότες παραγωγούς, τους πωλητές των λαϊκών αγορών κύριε Πρόεδρε που νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό και είναι και ενδεικτικό του τι κάνατε, αυτό που σας έλεγα δηλαδή ότι ψηλά χαιδέυετε, χαμηλά βαράτε.

Πληρώνουν 13% έως 23% κύριε Υπουργέ ΦΠΑ στην παραγωγή, στα εφόδια δηλαδή, στα μηχανήματα, στα καύσιμα. Δεν πωλούν χονδρικής άρα δεν παίρνουν επιστροφή του ΦΠΑ. Τους εξισώνετε με τους εμπόρους, ενώ δεν είναι μόνο έμποροι είναι παραγωγοί, τους υποχρεώνεται να μετακυλήσουν το δεύτερο ΦΠΑ στην τιμή με αποτέλεσμα να το πληρώνει ο καταναλωτής της λαϊκής αγοράς και αυτό να είναι σε βάρος του θεσμού της λαϊκής αγοράς –είναι θεσμός η λαϊκή αγορά– που είναι απαραίτητη έτσι κι αλλιώς, αλλά τώρα ειδικά στην κρίση οι λαϊκές θα έπρεπε να στηρίζονται και όχι να χτυπιούνται έμμεσα βέβαια, αλλά σαφώς και με αυτόν τον τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε αν είναι εύκολο θα ήθελα ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ένα λεπτό έχετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κάτι πρέπει λοιπόν να κάνετε. Πρέ-

πει να δεχθείτε κύριε Υπουργέ αυτήν την τροπολογία. Νομίζω ότι προτείνεται από δύο διαφορετικές πτέρυγες της Βουλής και από την Κυβέρνηση και από την Αξiomατική Αντιπολίτευση. Εμείς τη στηρίζουμε με τον τρόπο που σας λέω, με έναν διαφορετικό δηλαδή τρόπο και θα σας πω ακόμη ότι στη Γερμανία ο ανάλογος νόμος USTDV αριθμός 68, εξαιρεί τους αγρότες πωλητές λαϊκών αγορών από την εισπραξη και απόδοση ΦΠΑ και την τήρηση βιβλίων.

Θέλω να σας πω ακόμα ότι για όλους αυτούς τους λόγους δεν πρέπει να μην δώσετε απάντηση. Πρέπει να δώσετε μία απάντηση και να είναι θετική κύριε Υπουργέ. Θα σας πω ότι σήμερα παρακολουθούσαν από δω και έχουν απόλυτο δίκιο. Να τους ξεχωρίσετε όμως γιατί άλλο είναι ο έμπορος, άλλο είναι ο αγρότης παραγωγός, πωλητής όμως στις λαϊκές αγορές. Και αυτό δεν έχει σχέση μόνο με αυτούς τους ανθρώπους, έχει σχέση με αυτόν που πηγαίνει στη λαϊκή αγορά, ο οποίος ανήκει σε εκείνο το χαμηλό λαϊκό στρώμα, το οποίο πλήττεται περισσότερο από την κρίση και από την πολιτική σας για την αντιμετώπιση υποτίθεται για εμάς, της κρίσης.

Θα σας πω ότι καταθέτω και τρεις σελίδες στα Πρακτικά μεταξύ των οποίων είναι και ο γερμανικός νόμος και η μετάφρασή του για να υπάρχει και μία στήριξη σ' αυτό το αίτημα μιας και εσείς πιστεύετε ότι ο Γερμανοί είναι ένα κράτος τακτοποιημένο κ.λπ. Να δείτε δηλαδή ότι δεν είναι απόπειρα, ίσα ίσα είναι διόρθωση ατοπήματος το να το δεχτείτε αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στις προτασόμενες δευτερολογίες με πρώτο ομιλητή τον κ. Νικόλαο Δένδια, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Έχετε τέσσερα λεπτά κύριε Δένδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε σας ευχαριστώ πολύ.

Θα πω δύο λόγια γιατί θέλω να πω για το νομοθέτημα πριν μπω στις δύο τροπολογίες, οι οποίες είναι η ουσία του λόγου ιδίως η πρώτη, αφού βρίσκομαι στο έδρανο.

Κύριε Υπουργέ το φορολογικό νομοσχέδιο πάσχει και πάσχει άσχημα και δυστυχώς πάσχει νομικά. Κατ' αρχάς το άρθρο τρίτο του νομοθετήματος θα μου επιτρέψετε να σας πω, ότι συνιστά κατά την άποψή μου πλήγμα στο νομικό πολιτισμό της χώρας. Τα τέσσερα λεπτά δεν μου επιτρέπουν να σας το αναλύσω αλλά νομίζω ότι σχεδόν το σύνολο των νομικών αυτής της χώρας θα έχει την ίδια αντίληψη με εμένα.

Το άρθρο 20 του νομοθετήματος που αφορά τους δικηγόρους, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι.....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): ... (δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το ξέρω κύριε Υπουργέ, ξέρω τι είναι. Αντιλαμβάνεστε ότι ξέρω τι είναι. Το άρθρο 20 που αφορά τους δικηγόρους είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Δένδια συζητάμε τα άρθρα 1 έως 12.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το ξέρω κύριε Πρόεδρε, αλλά εγώ την Τρίτη θα λείπω εκτός Ελλάδας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μην αφιερώσετε όλη την ομιλία σας στις τροπολογίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το αντιλαμβάνομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αφού το αντιλαμβάνεστε παρακαλώ προσαρμοστείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν θέλω να προσαρμοστώ. Θέλω να πω αυτά που θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η μαγεία του πολιτικού είναι να προσαρμόζεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω κύριε Πρόεδρε αν έχετε την καλοσύνη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το άρθρο 20 που αφορά το δικηγορικό

επάγγελμα είναι επίσης απολύτως λανθασμένο και δεν θα τηρηθεί. Αυτά τα περί καταλόγου κ.λπ. είναι αστεία, δεν πρόκειται να τηρηθούν.

Επίσης, τελειώς λανθασμένη είναι η προσθήκη, αναδιατύπωση που κατέθεσε ο κ. Παπακωνσταντίνου προ ολίγου. Η λέξη «αποδεικνύει», η οποία είναι η προσθήκη του, εκτός από τον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το «βέβαιη και εκκαθαρισμένη» είναι απλώς τελειώς λάθος. Εδώ γίνεται πανίσχυρος ο έφορος εάν δεχθούμε ότι αυτός είναι το μόνο κριτήριο της απόδειξης. Το «βέβαιη και εκκαθαρισμένη» δεν περιορίζει τόσο πολύ τον κύκλο των δυνατοτήτων του φορολογούμενου πολίτη που φοβούμαι ότι είναι τελειώς άχρηστη.

Έρχομαι τώρα κυρίως στη μία τροπολογία η οποία με ενδιαφέρει πάρα πολύ και αφορά τις νησιωτικές περιοχές της χώρας. Και από τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο άρθρο 174 και από το 101 παράγραφος 4 του Συντάγματος της χώρας, όπως τροποποιήθηκε –στο οποίο ήμουν τότε μεταξύ των εισηγητών– προβλέπει ειδική ρύθμιση για τις νησιωτικές περιοχές.

Το άρθρο 21 παράγραφος 4 του ισχύοντος νόμου, του ν.2859 περί φόρου προσιθιζόμενης αξίας, ορθώς προβλέπει μειωμένο φορολογικό συντελεστή κατά 30% για τα νησιά του Αιγαίου. Είναι το συγκοινωνιακό ισοδύναμο, είναι η στήριξη ανάπτυξης.

Την ίδια ακριβώς ρύθμιση εισηγούμαι για τα νησιά του Ιονίου Πελάγους. Δεν καταλαβαίνω γιατί η Κέρκυρα είναι διαφορετική από την Άνδρο ή γιατί η Ζάκυνθος είναι διαφορετική από τη Μύκονο. Γιατί θα πρέπει να υπάρχουν διαφορές;

Εδώ νομίζω ότι είναι προφανές πως το ελληνικό κράτος κάνει μία αδικία. Απευθύνομαι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Με κανένα τρόπο δεν τίθεται εδώ θέμα επιδίωξης κομματικού οφέλους υπέρ της Νέας Δημοκρατίας. Σε αυτήν τη διαδικασία παρακαλώ την Κυβέρνηση να το υιοθετήσει, να αντιληφθεί την αδικία, να βοηθήσει την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων. Υπάρχουν ομόφωνες αποφάσεις όλων των δήμων και του περιφερειακού συμβουλίου.

Εκτός από αυτό υπάρχει και μία δεύτερη τροπολογία που αφορά τα πολιτιστικά σωματεία που διατηρούν σχολές. Νομίζω ότι είναι προκλητικό όταν το ελληνικό κράτος δεν έχει πια δυνατότητα να επιδοτήσει αυτά τα σωματεία, εφόσον έχουν δικά τους έσοδα και διατηρούν σχολές στις οποίες σπουδάζουν παιδιά δωρεάν, να φορολογούνται και με 20% επ' αυτών των εσόδων. Νομίζω ότι θα είναι σημαντικό να καταργηθεί κι αυτό. Επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας ίσχυε φορολογία της τάξης του 4%.

Επανερχομαι και λέω ότι στο θέμα του ΦΠΑ, η υιοθέτηση από την Κυβέρνηση είναι απαραίτητη, είναι ορθή, δίκαιη και είναι συταγματική.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέλετε να απαντήσετε στον κ. Δένδια, κύριε Υφυπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μάλιστα κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Δένδια πράγματι δεν καταλαβαίνετε γιατί η Κέρκυρα είναι διαφορετική από την Πάρο, τη Νάξο ή τη Ρόδο. Δεν καταλαβαίνω όμως γιατί η δική σας κυβέρνηση καταλάβαινε γιατί υπάρχει αυτή η διαφορετικότητα και όταν ο σημερινός Βουλευτής σας Ζακύνθου κ. Δημήτρης Βαρβαρίγος είχε απευθύνει μία σχετική ερώτηση, είχε απορριφθεί μετά βδελυγμίας από την τότε δική σας κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είστε κακώς ενημερωμένος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Άρα υπάρχουν κάποιον συγκεκριμένοι λόγοι που και οι δύο κυβερνήσεις υποστηρίζουν ότι συνίσταται αυτή η διαφορετικότητα.

Σε ό,τι αφορά στο άλλο ερώτημά σας σχετικά με το θέμα του

συμφηφισμού, που είναι και ερώτημα άλλων συναδέλφων, θέλω να ξεκαθαρίσω τα εξής, για να μην έχουμε προβλήματα. Είπαμε ότι μπορεί να γίνουν συμφηφισμοί δύο ειδών, συμφηφισμός φόρο με φόρο και συμφηφισμός...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Γιατί βιάζεστε να απορρίψετε το άλλο πριν το δείτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν απορρίπτω τίποτα. Διευκρινίζω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι σε αυτό, στο προηγούμενο. Γιατί τοποθετείστε τώρα και δεν περιμένετε να το δείτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τοποθετούμαι τώρα γιατί έχετε κι εσείς τοποθετηθεί ως κυβέρνηση και πιστεύω ότι περισσεύει σε ορισμένα πράγματα ο λαϊκισμός, κύριε Δένδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Εάν σας το φέρουμε, κύριε Υπουργέ, με πρόταση σε σχέδιο νόμου, σε τι θέση θα βρεθούν οι Βουλευτές; Μην το απορρίψετε έτσι γρήγορα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μην διακόπτετε, κύριε Δένδια, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το έχει απορρίψει η δική σας κυβέρνηση και μάλιστα μετά βδελυγμίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κάνετε λάθος και αυτά που λέτε είναι ανακριβή. Αυτό που είπε ο κύριος συνάδελφος ήταν αναφορά και δεν ήταν ερώτηση. Και φαντάζομαι ότι γνωρίζετε τη διαφορά μεταξύ αναφοράς και ερώτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Δένδια, έχετε περάσει τα όρια της ανοχής. Σας παρακαλώ πολύ. Κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε σ' αυτόν το διάλογο. Δεν μπορούμε να νομοθετούμε μ' αυτόν τον τρόπο. Απαντήστε στον κ. Δένδια και ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ολοκληρώνω.

Σχετικά με το θέμα του συμφηφισμού που ελέγχθη για το εάν και κατά πόσο είναι καθαρό αυτό που διατυπώνεται, για το αν μία απαίτηση είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη, έλεγα λοιπόν ότι έχουμε δύο ειδών συμφηφισμούς. Ο ένας συμφηφισμός αφορά τον συμφηφισμό φόρου με φόρο από το δημόσιο και προς το δημόσιο και ο άλλος συμφηφισμός αφορά απαιτήσεις που έχει ένας φορολογούμενος, που είναι βέβαιες και εκκαθαρισμένες από το δημόσιο ενώ χρωστάει φόρο στο δημόσιο. Και τα δύο αυτά είδη του συμφηφισμού περνούν μέσα στο σχέδιο νόμου.

Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, τι γίνεται στην πρώτη περίπτωση, που μια επιχείρηση ή γενικά φορολογούμενος έχει απαίτηση από το δημόσιο και όχι από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα σε τέτοιου είδους συμφηφισμούς, γιατί όπως εξήγησα και στην επιτροπή, είναι φοβερά δύσκολο, όχι μόνο από νομικής πλευράς, αλλά και από πλευράς ουσίας, και τεχνικής. Έχουμε τελειώς διαφορετικούς προϋπολογισμούς και θα ήταν σαν να παρεμβαίναμε στον προϋπολογισμό είτε του ΟΣΚ είτε των νοσοκομείων είτε οποιωνδήποτε άλλων νομικών προσώπων ή φορέων που ανήκουν στο γενικότερο δημόσιο τομέα.

Άρα επαναλαμβάνω, εάν μια επιχείρηση ή γενικά φορολογούμενος έχει απαίτηση από το δημόσιο για αγαθά που πούλησε ή τεχνικά έργα που κατασκεύασε ή υπηρεσίες που προσέφερε και αυτά έχουν παραληφθεί ή πιστοποιηθεί και άρα έχουν τιμολογηθεί και έχει εκδοθεί δημόσιο έγγραφο που βεβαιώνει την οφειλή του δημοσίου, τότε αντί να καταβάλει ποσό με τη δήλωσή του ΦΠΑ ή κάθε άλλου φόρου που μπορεί να χρωστάει, προσκομίζει αυτό το έγγραφο και συμφηφίζει την οφειλή του. Αυτό είναι καθαρό και δεν μπαίνει στη διακριτική ευχέρεια κανενός, γιατί ελέγχθη ότι θα μπορούν να το ερμηνεύουν κατά το δοκούν οι προϊστάμενοι των ΔΟΥ ή οποιοςδήποτε άλλος. Πολύ περισσότερο τα προηγούμενα ισχύουν, κύριε Πρόεδρε, όταν έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση.

Υπάρχει και το άλλο είδος της οφειλής, για την οποία νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, όταν έχουμε να συμφηφίσουμε φόρους με φόρους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε

Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει για τέσσερα λεπτά ο Βουλευτής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βλάχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω υπ' όψιν σας κάτι που συζητήσαμε και στην πρωινή συνεδρίαση, αλλά πραγματικά θέλω επίσημα να το θέσω από αυτό το βήμα τώρα και αφορά τη περιοχή μου. Και παρ' όλο που πρόκειται για άρθρο που θα συζητηθεί την Τρίτη, θέλω να σας παρακαλέσω -έχοντας το χρόνο μέχρι την επόμενη συνεδρίαση- να ασχοληθείτε πολύ σοβαρά, γιατί πράγματι είναι καθοριστικής σημασίας για μας.

Μιλώ για το άρθρο 42 του σχεδίου νόμου που συζητάμε, με το οποίο προβλέπεται η σύσταση ανώνυμης εταιρείας για την αξιοποίηση και έκθεση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού.

Το εν λόγω άρθρο επί της ουσίας καταργεί το άρθρο 9 του ν.2338/95 με τίτλο «Κύρωση Σύμβασης ανάπτυξης του νέου Διεθνούς Αεροδρομίου της Αθήνας στα Σπάτα, ίδρυση της εταιρείας «Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών Α.Ε.», έγκριση περιβαλλοντικών όρων και άλλες διατάξεις».

Το άρθρο 9 του ν.2338/95, λοιπόν, προέβλεπε τα εξής. Μετά την έναρξη λειτουργίας του νέου διεθνούς αερολιμένα της Αθήνας στα Σπάτα, ο αερολιμένας του Ελληνικού παύει να λειτουργεί και ο χώρος που καταλαμβάνει προορίζεται κυρίως για τη δημιουργία μητροπολιτικής ζώνης πρασίνου.

Η ανάπτυξη και η αξιοποίηση αυτού του χώρου εντάσσεται στον ευρύτερο χωροταξικό, οικιστικό και περιβαλλοντικό σχεδιασμό της περιοχής με βάση ολοκληρωμένη μελέτη που εκπονείται από τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας και εγκρίνεται κατά την κείμενη νομοθεσία.

Δεύτερον, ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και επωνυμία κ.λπ. Αυτό το νομικό πρόσωπο λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος κατά τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου και της ιδιωτικής οικονομίας, δεν υπάγεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και δεν εφαρμόζονται σ' αυτό οι διατάξεις που διέπουν τις εταιρείες που άμεσα ή έμμεσα ανήκουν στο δημόσιο.

Τρίτον, σκοπός του φορέα είναι η προστασία και η συντήρηση, η διαχείριση και με κάθε τρόπο αξιοποίηση του πιο πάνω χώρου και η εκπόνηση σχετικών μελετών.

Τέταρτον, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ρυθμίζονται οι ειδικότεροι σκοποί του φορέα, οι τρόποι και τα μέσα εκπλήρωσής τους, οι πόροι, τα όργανα διοίκησής του, η συγκρότηση και οι αρμοδιότητες αυτών των οργάνων, τα θέματα προσωπικού, καθώς και οποιαδήποτε άλλη συναφής λεπτομέρεια.

Ποσοστό τουλάχιστον 10% των εσόδων του διαχειριστικού φορέα που προανέφερα και ιδρύεται με το άρθρο αυτό διατίθεται για τη δημιουργία σύγχρονης υποδομής και δικτύων ποιότητας ζωής, καθώς και για την παροχή αντισταθμιστικών οφελών στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων με αιχμή τα Σπάτα, στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου χωροταξικού, οικιστικού και αναπτυξιακού σχεδιασμού της περιοχής.

Η κατάργηση, κύριε Υπουργέ, του άρθρου 9 του ν.2338 με την επιχειρούμενη ψήφιση του άρθρου 42 του σχεδίου νόμου που συζητείται, καταργεί επί της ουσίας ευνοϊκές ρυθμίσεις που νόμιμα και δίκαια θεσπίστηκαν το 1995 για την περιοχή των Μεσογείων μέχρι τα Σπάτα, ενώ επιπρόσθετα ακυρώνει την προσδοκία απόκτησης ενεργού περιουσιακού δικαιώματος από το νέο μητροπολιτικό Δήμο Σπάτων-Αρτέμιδος.

Γι' αυτό, λοιπόν, γνώμη μας είναι ότι δεν μπορείτε να καταργήσετε αυτή τη διάταξη. Δεν μπορεί να στερήσετε ένα εισόδημα που υποσχέθηκε η πολιτεία το 1995, όταν ήθελε να ξεκινήσει το αεροδρόμιο στην πόλη των Σπάτων και στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων. Δεν μπορεί η Βουλή που νομοθέτησε το 1995 να αθετεί τώρα το λόγο της απέναντι στους πολίτες.

Αν δεν διατηρήσετε σε ισχύ αυτή τη ρύθμιση, τότε σαν Κυβέρνηση θεωρώ ότι εξαπατάτε τις τοπικές κοινωνίες που επιβαρύνθηκαν από τη λειτουργία του διεθνούς αεροδρομίου Αθηνών. Βεβαίως, έχετε την πλειοψηφία και μπορείτε να το ψηφίσετε. Όμως, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι δεν είναι ηθικό. Και όσον

αφορά αυτή την προσέγγιση του θέματος, θα έλεγα ότι ιδιαίτερα στην περίοδο που ζούμε έχει πολύ μεγάλη σημασία για όλο το πολιτικό σύστημα να τηρεί το λόγο του και να είναι υπεύθυνο απέναντι στους πολίτες.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα μέχρι την επόμενη συνεδρίαση της Τρίτης πραγματικά να κάνετε και εσείς τις κατάλληλες συνεννοήσεις που χρειάζεσθε και να έρθετε να διορθώσουμε αυτό το λάθος που πάει να γίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι αδικία, κύριε Υπουργέ! Και ξέρετε, δεν είναι όλα χρήματα. Μιλάμε για ένα φορολογικό σχέδιο νόμου, πώς θα εισπράξουμε από όλες τις πλευρές.

Νομίζω ότι και πάλι ιδιαίτερα στις μέρες μας η αξιοπιστία για όλο το πολιτικό σύστημα, για όλους μας, έχει πολύ μεγάλη σημασία και πολύ μεγάλη βαρύτητα.

Μέχρι σήμερα δεν αξιοποιήθηκε το Ελληνικό και η περιοχή των Μεσογείων δεν πήρε τίποτα. Μακάρι να αξιοποιηθεί! Μπροστά στην αξιοποίηση αυτής της περιοχής το τελευταίο που πρέπει να ενδιαφέρει την πολιτεία είναι το αν θα πάρουν κάποια αντισταθμιστικά πόλεις που επιβαρύνθηκαν, όπως είπα, από το αεροδρόμιο, που δεν έχουν βιολογικό, που δεν έχουν τα στοιχειώδη και που επιβαρύνθηκαν πληθυσμιακά και τα έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη.

Εγώ θα σας καταθέσω και το υπόμνημα του δήμου, γιατί νομίζω ότι θα πρέπει να δώσετε τη δέουσα σημασία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Βλάχος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στις δευτερολογίες των εισηγητών.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ για τέσσερα λεπτά κ. Έλενα Παναρίτη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, στη διάρκεια της συζήτησής μας έγινε αναφορά από πολλούς συναδέλφους σε πολλά σημεία. Θα σταθώ σε μερικά και αρχικά στην πολυπλοκότητα του φορολογικού μας συστήματος και στην πληθώρα των διατάξεων του σχεδίου νόμου που συζητάμε και εισηγούμαι. Επίσης, είδαμε και όλα τα χαρτιά που έφερε ο συνάδελφος κ. Μητροστάκης. Ακριβώς αυτά τα χαρτιά είναι ο λόγος που δεν μπορούμε με ένα μαγικό ραβδί να απαλείψουμε αυτή τη θολούρα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το φορολογικό μας σύστημα.

Το φορολογικό μας σύστημα είναι σαθρό και χρειάζεται να μεταρρυθμιστεί αμέσως. Γι' αυτό, λοιπόν, αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι ένα μέρος ενός συνολικού προγράμματος - το είπα και στην εισήγησή μου- του Υπουργείου Οικονομικών που στοχεύει να δώσει ένα νέο αποδοτικό φορολογικό σύστημα. Είναι ένα θαρραλέο βήμα, είναι ένα πρώτο βήμα, αλλά δεν είναι ολόκληρη η ρύθμιση. Όμως, είπαμε ότι αυτό είναι ένα αναγκαίο βήμα που πρέπει να κάνουμε. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι πρέπει να συνεχίσουμε και συνεχίζουμε. Η Κυβέρνηση έχει υποσχεθεί ότι αυτό θα γίνει μέσα στο 2011, η απλοποίηση δηλαδή του Κώδικα Στοιχείων.

Όσον αφορά τώρα τα φορολογικά αδικήματα, τόσο η φοροδιαφυγή στο εισόδημα και στο ΦΠΑ και μέσω πλαστών και εικονικών στοιχείων, όσο και η μη καταβολή ληξιπρόθεσμων χρεών προς το δημόσιο τιμωρούνται ποινικά εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Ωστόσο, οι σχετικές διατάξεις ποτέ δεν εφαρμόστηκαν με μεθοδικότητα και στοχευμένα στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου προγράμματος καταπολέμησης της φοροδιαφυγής. Για το λόγο αυτό, άλλωστε, δεν λειτούργησαν αποτρεπτικά μέχρι σήμερα. Όμως, αυτή η κατάσταση της χαλαρότητας και της ανοχής που συνιστά γενικευμένη συνενοχή, δεν μπορεί πια να συνεχιστεί.

Πρέπει να διαλυθεί η τρέχουσα εντύπωση, ότι δηλαδή η φο-

ροδιαφυγή είναι φαινόμενο ανεκτό, και να εδραιωθεί στους πολίτες η συνείδηση ότι συνιστά βαρύ αδίκημα και τιμωρείται ανάλογα.

Ακούστηκε, επίσης, ότι κάποια μέτρα ενισχύουν κυρίως τους ισχυρούς, το κεφάλαιο και ότι η μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων από 24% σε 20% είναι ένα συντριπτικό παράδειγμα.

Να πω την αλήθεια, εδώ κάπου μπερδεύτηκε, διότι υπήρχαν πτέρυγες οι οποίες έλεγαν ότι πραγματικά αυτό δεν είναι προώθηση της επιχειρηματικότητας και υπήρχαν άλλες πτέρυγες, οι οποίες έλεγαν ότι ξαφνικά βοηθάμε και ευνοούμε το κεφάλαιο.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν στερεότυπα, κυρίως μεταπολιτευτικά, στην ελληνική πραγματικότητα, που συχνά συνδέουν άκριτα τον όρο «επιχείρηση» με αυτόν του ισχυρού κεφαλαίου. Η μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων είναι ένα μέτρο που μπορεί να δώσει αποφασιστική ώθηση στην ανάπτυξη και να συμβάλει στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Όπως είπα και στην εισήγησή μου, όταν έχουμε ένα φορολογικό σύστημα το οποίο δεν είναι αποτελεσματικό, είναι σαθρό και δεν λειτουργεί, τότε συνήθως έχουμε υψηλότερους συντελεστές φορολογίας. Όταν αρχίζουμε και φτιάχνουμε και διορθώνουμε αυτό το φορολογικό σύστημα, έχουμε τη δυνατότητα να μειώσουμε αυτούς τους συντελεστές.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τι σημαίνει υγιής επιχειρηματικότητα. Ο επιχειρηματίας είναι ένας άνθρωπος, ο οποίος εργάζεται έντιμα και δημιουργικά, πληρώνει τους φόρους του –όταν δεν τους πληρώνει, πρέπει να τιμωρείται– και τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτό δεν αντιστρατεύεται το γενικό συμφέρον. Αντιθέτως, είναι αυτό που θέλουμε, για να υπάρξει ανάπτυξη.

Εν τω μεταξύ, υπήρχε μια κριτική για το γεγονός ότι ξαφνικά υπάρχει ένας υπέρτατος έλεγχος που πηγαίνει στο Υπουργείο Οικονομικών. Συνήθως, διεθνώς, όταν έχουμε κυρίως μια τέτοια κρίση, ο έλεγχος και ο συντονισμός των οικονομικών μεταρρυθμίσεων γίνεται, κυρίως, από το Υπουργείο Οικονομικών. Δεν μπορούμε να τον δώσουμε σε άλλα Υπουργεία. Σε ποιο να τον δώσουμε; Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος –ας πούμε– να δώσουμε τη διατηρία αυτή τη στιγμή; Σε ποιο Υπουργείο να τη δώσουμε ή να το κάνουμε τελειώς ανεξάρτητη αρχή, ούτως ώστε να υπάρχει μια τελειώς διαφορετική, πολύ μεγάλη και δύσκολη γραφειοκρατία;

Θα κλείσω, επαναλαμβάνοντας αυτό που είπα και στην εισήγησή μου, ότι δηλαδή σκοπός μας είναι η σημαντική μείωση της φοροδιαφυγής. Δεν έχουμε πλέον την πολυτέλεια να χάνουμε 12-15 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό που θέλουμε είναι να έχουμε συνέχεια την ανεξαρτησία της οικονομίας μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ την κ. Παναρήτη.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσης έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά, επίσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αφιερώσαμε αρκετές ώρες γι' αυτό το τόσο σημαντικό και επίμαχο φορολογικό νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση. Δυστυχώς, στην ολοκλήρωση της συζήτησης των πρώτων 12 άρθρων βγαίνει ένα συμπέρασμα: Η Κυβέρνηση παραμένει σε εμμονές και σε ιδεοληψίες μιας αντίληψης, που κάθε άλλο παρά είναι αυτή που χρειάζεται τη χάραξη μιας φορολογικής πολιτικής με αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Φαίνεται ότι δεν βλέπει πού οδεύει η οικονομία και, κυρίως, δεν βλέπει και δεν κατανοεί ότι το πρώτο δίλημο –το είδαμε, γιατί τα αποτελέσματα βγήκαν– είχαμε κατάρρευση των εσόδων.

Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση επιμένει σε ένα νομοσχέδιο με άρθρα, όπως αυτά που συζητήσαμε τώρα, τα οποία παραμένουν σε μία αντίληψη που αντί να δημιουργούν ανάπτυξη έρχονται να ποινικοποιήσουν και να ενοχοποιήσουν την επιχειρηματικότητα. Αντί να κάνουν διάκριση μεταξύ εκείνου ο οποίος στη ζωή του πάλεψε, δούλεψε, είχε μία θετική φορολογική συμπεριφορά, αλλά κάποια στιγμή απέτυχε –είναι και αυτό μέσα στην επιχειρηματικότητα– έρχεται και τον εξισώνει το ίδιο με εκείνον που είναι κατά σύστημα φοροφυγός.

Πώς να συμφωνήσουμε σε αυτήν την πολιτική, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία, δυστυχώς, δείχνει ότι η Κυβέρνηση κι-

νείται ανάποδα; Πώς να συμφωνήσουμε, όταν σε αυτά τα πρώτα άρθρα που κουβεντιάζουμε αναδεικνύεται ένα ζήτημα, το ζήτημα της διαπόμπευσης και του κανιβαλισμού; Δηλαδή όταν κάποιος χρωστάει στο δημόσιο, πέρα από ένα χρόνο, κύριε Υπουργέ, 150 χιλιάδες ευρώ, κρεμάτε την αξιοπρέπειά του, την οικογένειά του στα «μανταλάκια» του διαδικτύου του Υπουργείου Οικονομικών και τον εξισώνετε –ή μάλλον δεν τον εξισώνετε, γιατί δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό ποινικά– με κάποιον ο οποίος πήγε και έκλεψε με όπλο, δεν συνελήφθη, στη συνέχεια πιάστηκε, αλλά είναι στο απυρόβλητο; Τέτοιο φορολογικό σύστημα θέλετε να φτιάξουμε και πιστεύετε ότι με αυτήν τη φορολογική πολιτική μπορούμε να φέρουμε ανάπτυξη στον τόπο μας;

Κινείστε ανάποδα στη φορολογική πολιτική σας, κύριε Υπουργέ, και εσείς και η Κυβέρνηση. Γι' αυτό εμείς κάναμε ό,τι μπορούσαμε. Αφιερώσαμε ώρες, σας κάναμε προτάσεις και το ευτύχημα είναι ότι μαζί με εμάς και άλλες πτέρυγες της Βουλής και από άλλα κόμματα και δικό σας Βουλευτές είχαν ένσταση στο άρθρο 3, που αφορά την ποινικοποίηση. Δεν οδηγεί πουθενά. Είναι αναποτελεσματικό. Εσείς, όμως, με εμμονές και ιδεοληψίες αναχρονιστικές παραμένετε εκεί.

Τι έρχεστε να κάνετε; Έρχεστε να ρίξετε τις ευθύνες της μείωσης των εσόδων στο φοροεισπρακτικό μηχανισμό. Έρχεστε με μία επικοινωνιακή τακτική, με μια επικεφαλίδα στο νομοσχέδιο και λέτε «Ανασύσταση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού».

Στην ουσία εισάγετε ένα άρθρο, το οποίο, χωρίς κριτήρια, με αδιαφανή διαδικασία, έρχεται να ανασυστήσει το φοροεισπρακτικό μηχανισμό στην κρίσιμη περίοδο των φορολογικών δηλώσεων.

Όπως σας είπα και το πρωί, κάνετε πειραματισμούς επικίνδυνους αυτή τη στιγμή στο Υπουργείο Οικονομικών, γνωρίζοντας ότι θα επέλθει μια τέτοια διαδικασία, η οποία δεν είναι αξιοκρατική και δεν έχει στοιχεία διαφάνειας. Έχει δημιουργηθεί μεγάλη αναστάτωση αυτήν την κρίσιμη στιγμή.

Γι' αυτό, λοιπόν, παράκληση: Σταματήστε να πειραματίζεστε και με το Υπουργείο Οικονομικών και με την οικονομία γενικότερα! Δυστυχώς, οι επιδόσεις σας πάνε από το κακό στο χειρότερο. Η οικονομία –το βλέπουν και το αισθάνονται όλοι– τα λουκέτα, οι άνεργοι, ο πληθωρισμός, το χρέος που μεγαλώνει, όλοι οι οικονομικοί δείκτες πάνε από το κακό στο χειρότερο.

Αυτό πραγματικά μας κάνει να ανησυχούμε όλους. Έχουμε την ίδια αγωνία, κύριε Υπουργέ, μαζί με την Κυβέρνηση, γιατί πρέπει να πετύχουμε. Όμως, δυστυχώς, νομοθετείτε και πρόχειρα και βιαστικά και πειραματίζεστε. Φαίνεται να απουσιάζει από τη νομοθετική σας σκέψη ο ρεαλισμός, γιατί μέσα στο ρεαλισμό πρέπει να υπάρχει και αποτελεσματικότητα.

Επιτρέψτε μου να κάνω και μια παρατήρηση, για να ολοκληρώσω τη σκέψη μου. Δεν μπορεί ο Υπουργός να έρχεται πριν από λίγο εδώ και να λέει ότι στο φορολογικό σύστημα της πατρίδας μας, της Ελλάδας είμαστε περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι επτά όσον αφορά τους φορολογικούς συντελεστές. Λάθος! Πρέπει να γίνει μία συνεκτίμηση και να δείτε ότι ο ΦΠΑ έχει φθάσει στο 23%, ότι οι φόροι στις επιχειρήσεις είναι στο 45%. Πρέπει κάποιος να προσθέσει τις δύο έκτακτες εισφορές και να συνεκτιμήσει φόρο στα καύσιμα, φόρο στα ποτά, φόρο στον καπνό.

Όλα αυτά μαζί μας κάνουν από τις υψηλότερες σε φορολογία χώρες στην Ευρώπη. Δυστυχώς, αυτά φέρνουν τα αποτελέσματα που έχουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πλέον φανερό. Δεν χρειάζονται άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Στο όνομα της πάταξης της φοροδιαφυγής θα ξεκινήσετε μια ανελέητη φοροεπιδρομή απέναντι στα λαϊκά στρώματα και τα οποία έσοδα θα εισπράξετε απ' αυτήν τη διαδικασία αποτελούν μια ακόμη επιβεβαίωση των ψευδών εικασιών που κάνετε,

για να ελαφρυνθούν τα λαϊκά στρώματα.

Αυτός ο ισχυρισμός σε μια σειρά από αντεργατικές, αντιλαϊκές επιλογές από μια σειρά κυβερνήσεων –όχι μόνο από τη δική σας ή από προηγούμενες– το ίδιο έλεγε: «Θα πουλήσουμε την Ολυμπιακή, για να φτιάξουμε σχολεία και νοσοκομεία». Τα είδατε πουθενά; Θα μειώσετε τη φοροδιαφυγή, για να αυξήσετε τις συντάξεις, αφού λέτε ότι σε επίπεδο τριακονταπενταετίας ή τεσσαρακονταετίας –δεν ξέρω πόσο είναι μέχρι το 2060– ως κράτος, εγγυάστε 356 ευρώ με σημερινές τιμές; Άρα, όποια έσοδα θα έχετε από το κυνηγητό της φοροδιαφυγής θα κατευθυνθούν στη χρηματοδότηση του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Από αυτή την άποψη, κύριε Υπουργέ, εδώ πέρα και η Κυβέρνηση κωφεύει στη διαδικασία και στη λογική ότι την ίδια στιγμή που ξεκινάτε αυτή την επιδρομή, ταυτόχρονα με δεκάδες τρόπους προωθείτε τις απαλλαγές προς το μεγάλο κεφάλαιο και τη φορολογική ασυλία και ότι η φοροδιαφυγή πάει νύχι-κρέας με τη φορολογική ασυλία που έχει το μεγάλο κεφάλαιο. Πολύ περισσότερο –που δεν αποτελεί ελληνικό φαινόμενο σας το είπαμε και πριν– η απελευθέρωση της αγοράς, της κίνησης κεφαλαίων, οι φορολογικοί παράδεισοι, οι offshore εταιρείες, δημιουργούν ένα κατάλληλο περιβάλλον στην πλουτοκρατία, να μπορεί να καλύπτει τον πλουτισμό της και να μην πληρώνει δεκάρα τσακιστή φορολογία. Αυτό το ανέχeste, το επιτρέπετε, υπάρχει διάταξη που απαλλάσσετε τις offshore εταιρείες των ναυτιλιακών να πληρώσουν το ειδικό τέλος ακινήτων.

Δεύτερο στοιχείο: Φορολογικός ανταγωνισμός. Δεν διαβάζετε σήμερα εφημερίδες; Δεν βλέπετε εδώ πέρα ότι υπάρχει πρόταση για κοινό σύστημα φορολογίας επιχειρήσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί υπάρχει αυτή η διαπάλη; Γιατί υπάρχουν τεράστια ανταγωνιστικά συμφέροντα. Το αποτέλεσμα ποιο θα είναι, όπως λένε και δημοσιεύματα των αστικών εφημερίδων; Ότι 3 δισεκατομμύρια ευρώ από αυτό το συνολικό κοινό σύστημα φορολογίας επιχειρήσεων θα εξοικονομήσουν από τη φορολογία οι πολυεθνικοί μονοπωλιακοί όμιλοι που δραστηριοποιούνται σε επίπεδο ευρωζώνωσης. Δεν σας κάνει τίποτα αυτό; Δεν σας λέει τίποτα για το πού οδηγούμαστε; Οδηγούμαστε, λοιπόν, στην πλήρη φορολογική απαλλαγή του μεγάλου κεφαλαίου και στην επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων.

Η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνετε, καταφεύγει σε σοφιστείες, σε κενολογίες, σε αντιεπιστημονικότητες. Τι μας είπε εδώ πέρα; Μας είπε ότι αυτοί που έχουν υψηλό συντελεστή φορολογίας, έχουν σαθρό φορολογικό σύστημα. Δηλαδή η Γερμανία που έχει 29% και η Γαλλία που έχει 34% έχουν σαθρό φορολογικό σύστημα και η Βουλγαρία έχει καλό φορολογικό σύστημα με 10%; Τότε να στείλουμε Βούλγαρους συμβούλους στην Ελλάδα, στη Γερμανία και στη Ρουμανία να αναμορφώσουν το φορολογικό τους σύστημα. Έως εδώ! Υπάρχουν και ορισμένα όρια στις σοφιστείες και στην προσπάθεια εξαπάτησης του λαού, την οποία κάνετε.

Τρίτο ζήτημα. Δημιουργείτε ένα δρακόντειο νομικό και ποινικό πλαίσιο, για να μπορείτε ακριβώς αμείλικτα να χτυπάτε τους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους, τους μικρούς εμπόρους και ταυτόχρονα για να έχετε τα χέρια σας λυτά. Γιατί λυτά τα είχατε τα χέρια σας. Οι Κυβερνήσεις έχουν ευθύνη στη διόγκωση της φοροδιαφυγής, γιατί την επέβαλαν για να έχουν συγκεκριμένα συμφέροντα. Δημιουργείτε και νέους κλάδους και νέα όργανα για να υπάρχει αλληλοεπικάλυψη και μάλιστα υποβαθμίζετε κλάδους που θα μπορούσαν να είχαν αποτέλεσμα στο κυνηγητό της φοροδιαφυγής, όπως στον κλάδο των οικονομικών επιθεωρητών, για να δημιουργήσετε την Υπηρεσία Εσωτερικών Ελέγχων που διακρίνεται από την αδιαφάνεια και τη στεγανότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω δύο ερωτήσεις.

Γιατί δεν υποβαθμίζει τον κλάδο των οικονομικών επιθεωρητών; Δώστε μας μια πειστική απάντηση.

Δεύτερον, ισχύει και τώρα, κύριε Υπουργέ, μία συγκεκριμένη δέσμευση που μου είχατε δώσει στην επιτροπή; Γιατί πολύ φο-

βάμαι ότι δεν συμπεριλαμβάνεται στο νέο νομοσχέδιο και την Τρίτη θα μπουν πολύ περισσότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μια κουβέντα μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέλετε να απαντήσετε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Δεν απαντάτε εν συνόλω, παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, αργότερα για να ολοκληρωθεί ο κύκλος των ειδικών αγορητών;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν αξίες τις οποίες το ελληνικό Κοινο-

βούλιο οφείλει να υπερασπίζεται. Και υπάρχουν αξίες μέσα στο δικαϊκό μας σύστημα, τις οποίες όλοι μας οφείλουμε να τιμούμε.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι όταν εν ονόματι κάποιου δίδεν αγαθού σκοπού, εν προκειμένω δίδεν για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, αρχίζουν να υπονομεύονται αξίες του δικαϊκού μας συστήματος, όπως είναι η αναλογική μεταχείριση, όπως είναι ο σεβασμός στην αξία του ανθρώπου, όπως είναι η εξάντληση πρώτα της προσφυγής σε ηπιότερα μέσα, όπως είναι η κατάχρηση του ποινικού δικαίου, το οποίο πρέπει πάντοτε στη νομοθεσία να αποτελεί ύστατο καταφύγιο, τότε η νομοθεσία δεν είναι απλώς άστοχη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι η συγκεκριμένη, η οποία θα είναι αναποτελεσματική. Η νομοθεσία είναι ηθικά κακή. Εκφράζει το κακό στον κόσμο αυτό. Θρυμματίζει το δικαϊκό μας σύστημα. Και αυτό είναι αυτό που κάνετε τώρα.

Γιατί βέβαια, άμα πρέπει να έλθουμε εδώ να εξηγήσουμε στον Υπουργό Οικονομικών, κύριε Πρόεδρε, ότι άλλο είναι η οφειλή έστω και παρακρατούμενου φόρου και άλλο είναι η υπεξαίρεση, όπου κάποιος αφαιρεί κυριότητα, ότι άλλο είναι η κλοπή που κάποιος αφαιρεί την κυριότητα πραγμάτων και άλλο είναι η αδυναμία καταβολής φόρου, γιατί δεν τα ξέρει, τότε να ξαναγυρίσει στο νηπιαγωγείο για να τα μάθει. Γιατί αυτά είναι του νηπιαγωγείου. Κι άμα έχει συμβούλους που δεν ξέρουν να του τα εξηγήσουν, τότε να πάνε να ξαναδιαβάσουν τα βασικά πράγματα.

Δεν μπορεί εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο να παριστάνουμε ότι δεν ξέρουμε τη διαφορά της απαξίας ανάμεσα στον κλέφτη, τον πλαστογράφο, τον υπεξαϊρέτη και σ' αυτόν που δεν μπόρεσε να καταβάλει φόρο. Δεν μπορεί να παριστάνουμε ότι δεν το καταλάβαμε αυτό. Δεν μπορεί να επιφυλάσσουμε στο Κοινοβούλιο δυσμενέστερη μεταχείριση σε αυτόν που δεν μπόρεσε να πληρώσει το φόρο του και στον εκ συστήματος κλέφτη επεικέστερη μεταχείριση. Αυτός που έκλεψε μια φορά, θα κάνει έφεση και θα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και στη δεύτερη και στην τρίτη και στην πέμπτη κλοπή, το ίδιο και ο κατά σύστημα πλαστογράφος, αλλά όχι αυτός που οφείλει φόρο. Αυτόν θα τον κλείνουμε φυλακή.

Δεν μπορεί να ερχόμαστε εδώ στο ν. 1608/50 –παρεμπιπτόντως ο ν. 1608/50 είναι ψηφισμένος το 1950 και κακώς διατηρείται, αλλά αφήστε το αυτό– ο οποίος είναι για τους καταχρατές του δημοσίου σε μια ιδιαίτερη χρονική ιστορική στιγμή και να λέμε ότι ο ν. 1608/50 τιμωρεί την απάτη κατά του δημοσίου, την πλαστογραφία κατά του δημοσίου, την υπεξαίρεση κατά του δημοσίου με ισόβια. Και να το λέμε και να μην ντρεπόμαστε ότι κάνουμε την αναλογία αυτή. Λες και αυτός που οφείλει φόρο διαπράττει ίδιου τύπου απαξίας, αδίκημα με αντίστοιχη απαξία με αυτά. Δεν ντρεπόμαστε λίγο; Δεν ντρέπεται και ο Υπουργός να έρχεται να προβάλλει τέτοιους είδους επιχειρήματα μέσα στο Κοινοβούλιο; Με αυτό το δικαϊκό πρότυπο θα προχωρήσουμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή δηλαδή ο εισπρακτικός μηχανισμός είναι ανίκανος, επειδή έχει παραλύσει η διοικητική δικαιοσύνη αυτό σημαίνει ότι θα οδηγούμε ανθρώπους στη φυλακή που δεν κατόρθωσαν να πληρώσουν τους φόρους τους, χωρίς καν να εξετάσουμε το αν μπορούν, αν δεν μπορούν, τις δυνατότητές τους; Δεν θα εξετά-

ζουμε το αν έμειναν απλήρωτες επιταγές; Δεν θα εξετάζουμε το αν χρησιμοποιήθηκαν αυτοί οι φόροι γιατί έπρεπε να κρατηθεί η θέση εργασίας, γιατί έπρεπε να πληρωθεί ο προμηθευτής; Δεν θα εξετάζουμε τίποτα από όλα αυτά, αλλά θα του λέμε «όχι, στη φυλακή!»; Αυτό είναι για να επιτύχουμε την επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα, την ανάπτυξη της και για να φτιάξουμε θέσεις εργασίας;

Διαλύετε το δικαϊκό μας σύστημα με τερατουργήματα του τύπου διαρκές έγκλημα με παραγραφή στο 1/3. Αστεία πράγματα. Διαλύετε την έννοια της παραγραφής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι έτσι απλά όλα στη ζωή. Επειδή κάποιος θέλει να πιάσει τη φοροδιαφυγή, δεν σημαίνει ότι θα ρίχνει είκοσι χρόνια φυλακή στον κόσμο. Επειδή κάποιος θέλει να πιάσει τη φοροδιαφυγή, δεν σημαίνει ότι κάποιον θα τον οδηγούμε στη φυλακή, χωρίς δικαίωμα μετατροπής στους έξι μήνες, γιατί δεν μπόρεσε δυο φορές να πληρώσει το φόρο του. Πού συμβαίνουν αυτά, γιατί κραδαίνουν και μια δήθεν ευρωπαϊκή νομοθεσία; Σε ποιο πολιτισμένο κράτος συμβαίνουν αυτά; Να μας τη φέρετε την περίφημη ευρωπαϊκή νομοθεσία, την οποία δήθεν επικαλείσθε. Γιατί είναι ανύπαρκτη. Την επικαλείστε και δεν υφίσταται. Τη λέτε και τη λέτε για να δημιουργείτε εντυπώσεις.

Σας έχω προκαλέσει τρεις φορές: για φέρτε μας να δούμε τους ευρωπαϊκούς νόμους που επικαλείστε, πού πηγαίνει ο κόσμος φυλακή γιατί δεν έχει πληρώσει 20 χιλιάδες ευρώ φόρο.

Είναι ντροπιαστικό, ανήθικο και βαθιά κακό αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Βορίδη.

Ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδής έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα επικαλεστώ τον ποιητή που λέει ότι όποιος φωνάζει, δεν σημαίνει ότι έχει και το δικό με το μέρος του. Γιατί νομίζω ότι η ώρα είναι περασμένη και τα επιχειρήματα έχουν κατατεθεί και έχουν ενθην. Ούτε θα σχολιάσω την πρόταση Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας που στο παραπάνω ήρθε να κάνει υπόδειξη στην Κυβέρνηση να υιοθετήσει τη μείωση του ΦΠΑ σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας μας. Με την ίδια λογική και εγώ θα μπορούσα να επικαλεστώ ορεινούς όγκους, περιοχές προβληματικές κ.λπ. Νομίζω ότι εκλείπουν τα επιχειρήματα τουλάχιστον από την Αξιωματική Αντιπολίτευση όσον αφορά το νομοσχέδιο.

Κατά την εκτίμησή μου επιβεβαιώθηκε και στη συζήτηση αυτή ότι η φοροδιαφυγή αποτελεί όντως τη μεγαλύτερη κοινωνική αδικία και ότι η περιστολή της συμβάλλει τα μέγιστα στην απονομή φορολογικής και γενικότερα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Από αυτό που είναι παραδεκτό απ' όλους, τι διαπιστώνουμε σήμερα; Διαπιστώνουμε κάποιους να εμμένουν σε μια αντίληψη αδράνειας, αδιαφορίας και ολιγωρίας, έτσι όπως έκαναν χρόνια τώρα, όπως όταν είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας.

Απέναντι σ' αυτήν τη λογική της αδράνειας, της αδιαφορίας και της ολιγωρίας, που «οι καιροί ου μενεοί», επιβάλλεται σ' αυτούς που έχουν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία να επιταχύνουν το βήμα. Κι αυτό κάνουμε σήμερα. Κι αυτό γίνεται από τη μεριά της Κυβέρνησης με πρόγραμμα, με σχέδιο, με αποδεδειγμένη πολιτική βούληση. Και είμαστε βέβαιοι ότι θα έχει και αποτέλεσμα.

Τι γίνεται με το νομοσχέδιο; Λαμβάνονται άμεσα, ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα. Μέτρα, όμως, που στοχεύουν στην αποτελεσματικότητα μέσα από την ανασυγκρότηση του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού, όπως από πολλούς περιγράφηκε, αλλά και με αυστηρά μέτρα και διοικητικά και ποινικά.

Και δεν είδα να υπάρχουν διαφωνίες όταν μέσα στο νομοσχέδιο και μετά από διαβούλευση που έγινε, θεσμοθετούνται μέτρα αυστηρά για τους επίορκους υπαλλήλους. Βλέπω, όμως, έντονη τη δυσφορία και την αγανάκτηση κάποιων όταν παίρνονται μέτρα για τους φοροφυγάδες. Ενώ για τους επίορκους υπαλλήλους υιοθετούν τα μέτρα, για τους φοροφυγάδες τι κάνουν; Ποια μέτρα προτείνουν; Τίποτα: «Μην αγγίζετε, μην αλλάξετε, όλα καλώς έχουν».

Και διερωνύμαι: Αφού όλα καλώς έχουν, πώς φθάσαμε σήμερα, το 2011, τα ανείσπρακτα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο να είναι της τάξεως των 35 δισεκατομμυρίων ευρώ;

Και διερωνύμαι: Ποια είναι η πρόταση της Αντιπολίτευσης και από τα δεξιά και από τα αριστερά; Να συνεχίσουμε να αυξάνουμε τους φορολογικούς συντελεστές; Να συνεχίσουμε να επιβάλουμε νέους φόρους; Να συνεχίσουμε να κάνουμε κρατήσεις στους μισθωτούς και συνταξιούχους; Προφανώς, όχι.

Άρα δεν θα πρέπει να παρθούν μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής; Δεν θα πρέπει να παρθούν μέτρα για να εισπραχτούν αυτά τα ληξιπρόθεσμα χρέη, τα 35 δισεκατομμύρια ευρώ;

Ξέρετε γιατί μιλάμε; Για ένα κολοσσιαίο ποσό, ένα υπέρογκο ποσό. Και ξέρετε ποιοι το χρωστάνε; Δεν το χρωστάνε οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Δεν το χρωστάνε οι μικρομεσαίοι. Το χρωστάνε οι συνήθεις ύποπτοι: οι φοροφυγάδες και αυτοί που έχουν τη δυνατότητα, εξαντλώντας όλα τα νομικά και οικονομικά μέσα, να μην πληρώνουν το δημόσιο. Ε, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Και γι' αυτό μέσα από το νομοσχέδιο έρχονται συγκεκριμένα μέτρα, αποτελεσματικά.

Κι αν κάποιος συνάδελφος έχουν την ένστασή τους για το ποσό των 150 χιλιάδων ευρώ, που κάποιος οφείλουν και να μη δημοσιοποιούνται τα ονόματά τους γιατί είναι διαπόμευση, να μας πουν ποιο πρέπει να είναι το ύψος. Ή δεν θα πρέπει αυτός που χρωστάει εκατομμύρια και δεκάδες εκατομμύρια στο δημόσιο, να μην υφίσταται την παραμικρή ποινή; Θα πρέπει να απαντήσουμε σ' αυτό, ναι ή όχι; Είναι αμελίκτα ερωτήματα. Και γι' αυτό, κυρίες και κύριοι, όχι μόνο γι' αυτούς, αλλά και γι' αυτούς που εκδίδουν πλαστά και εικονικά τιμολόγια, υπάρχουν συγκεκριμένες ποινές.

Και πρέπει επιτέλους να κοιταχτούμε στον καθρέφτη και να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Γιατί δεν μπορεί να έχουμε και «την πίτα ολάκερη και το σκύλο χορτάτο». Γιατί κανείς δεν μπορούσε μέχρι σήμερα να μας αποδείξει ότι έγινε ο τετραγωνισμός του κύκλου, δηλαδή ούτε μέτρα ούτε περιστολή της φοροδιαφυγής, ούτε και έσοδα στο δημόσιο.

Ευχαριστώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να δημοσιεύονται τα ονόματα των παιδεραστών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ! Θέλετε να σχολιάζετε τα πάντα.

Ας ηρεμήσουμε για να ακούσουμε τον Υφυπουργό Οικονομικών, τον κ. Δημήτριο Κουσελά, με την παρέμβαση του οποίου θα κλείσει η σημερινή συζήτηση.

Ορίστε, κύριε Κουσελά, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν θα υπερβώ το χρόνο μου, γιατί είμαστε όλοι κουρασμένοι μετά από αυτό το διήμερο.

Θέλω να πω στον αγαπητό συνάδελφο κ. Βορίδη το εξής. Δεν ξέρω αν ο κ. Παπακωνσταντίνου ξέρει καλά νομικά ή δεν ξέρει ή αν θα έπρεπε λόγω της θέσης του αυτής να ξέρει. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου ως Υπουργός Οικονομικών ξέρει πάρα πολύ καλά ότι το υφιστάμενο, διάτρητο θεσμικό πλαίσιο έχει οδηγήσει το ελληνικό κράτος να χάνει πάνω από 14 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο από τη φοροδιαφυγή, που μπορούμε να μετρήσουμε, πέρα από τη φοροδιαφυγή της παραοικονομίας που ανέρχεται, όπως πολύ σωστά είπαν αρκετοί συνάδελφοι εδώ, στο 30% του ΑΕΠ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και ξέρει ότι δεν μπορούμε να διατηρήσουμε, σε καμμία περίπτωση, αυτό το διάτρητο θεσμικό πλαίσιο.

Δεν άκουσα, όμως, από την πλευρά σας, ενώ επιζητείτε σε πολλά θέματα λύσεις, εναλλακτικές προτάσεις και λύσεις. Αυτό που κάνατε σε ό,τι αφορά στην αυστηροποίηση των ποινών, ήταν να λέτε ότι επιχειρούμε να ποινικοποιήσουμε την επιχειρηματικότητα και μια σειρά από άλλα τέτοια ζητήματα, που νομίζω ότι τουλάχιστον από την πλευρά του Υπουργού και από την πλευρά τη δική μου, έχουν εξαντλητικά απαντηθεί.

Σε ό,τι αφορά στα ζητήματα που θέσατε για την αρχή της αναλογικότητας, θα μπω στον πειρασμό, αν και δεν είμαι νομικός, να πω κάποια πράγματα. Έχω πάει στη Νομική μέχρι το 4^ο έτος και δεν την έχω τελειώσει.

Ξέρω πάρα πολύ καλά ότι η κλοπή, η υπεξαίρεση, η απάτη σε

βάρος του δημοσίου όταν το αντικείμενο του εγκλήματος υπερβαίνει τις 73 χιλιάδες ευρώ, τιμωρείται μέχρι είκοσι χρόνια φυλακή. Αν το αδίκημα δε διαπράχθηκε σε ιδιαιτέρως επαχθείς συνθήκες, ήταν δηλαδή καθ' υποτροπή όπως λέτε εσείς οι νομικοί, προβλέπεται, ακόμη και ισόβια κάθειρξη. Μάλιστα, αυτά απ' ό,τι γνωρίζω ισχύουν από το 1950 -το 1955 γεννήθηκαν εγώ- δηλαδή εδώ και εξήντα χρόνια.

Με ποιο αδίκημα, λοιπόν, προσομοιάζει το έγκλημα της απόκρυψης εισοδήματος, όταν ο φόρος που αναλογεί υπερβαίνει τις 150 χιλιάδες ευρώ; Δηλαδή όταν το εισόδημα που αποκρύφτηκε σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, υπερβαίνει τις 300 χιλιάδες ευρώ;

Με ποιο αδίκημα προσομοιάζει το έγκλημα της μη απόδοσης παρακρατηθέντος ΦΠΑ πάνω από 73 χιλιάδες ευρώ; Με ποιο αδίκημα προσομοιάζει η έκδοση πλαστών ή εικονικών τιμολογίων ή η λήψη εν γνώσει της πλαστότητας, τέτοιου τιμολογίου πάνω από 150 χιλιάδες ευρώ, τα οποία χρησιμοποιούνται για να δικαιολογήσουν ανύπαρκτες δαπάνες ή για να ξεπλύνουν μαύρο χρήμα;

Εγώ δεν είμαι νομικός. Σ' αυτά τα ζητήματα θα ήθελα μια απάντηση από εκείνους που μίλησαν σχετικά με την αρχή της αναλογικότητας, την οποία δήθεν παραβιάζουμε.

Σε ό,τι αφορά στα ζητήματα που έθεσε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Βρούτσης, να πω το εξής: Με επικοινωνιακά τρικ, κ. Βρούτση, δεν συγκεντρώνεις έσοδα και το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά. Με επικοινωνιακά τρικ μπορείς να κρύβεις την ένδεια συγκεκριμένων θέσεων και απόψεων για να αυξήσεις τα έσοδα ή να μειώσεις τις δαπάνες. Κι αυτό νομίζω ότι είναι κάτι που κάνετε εσείς, σαν Νέα Δημοκρατία.

Ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου μιλώντας πριν εδώ και αναφερόμενος στους φόρους, δεν είπε ότι βρισκόμαστε, σε ό,τι αφορά τη φορολογία, στο μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο. Αναφέρθηκε στην άμεση φορολογία και ξεκαθάρισε ότι η έμμεση φορολογία είναι υψηλότερη από των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είπε κάτι τέτοιο.

Κλείνω με δύο ερωτήσεις που τέθηκαν από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σχετικά με τον κλάδο των επιθεωρητών. Όπως σας είπαμε και είναι διατυπωμένο στο σχέδιο νόμου, ο κλάδος αυτός είναι εκείνος που θα στελεχωθεί αποκλειστικά το Σώμα της Εσωτερικής Επιθεώρησης, των «Αδιάφθορων», όπως λέμε, κύριε Καραθανασόπουλε. Και είναι ένας κλάδος που θα αξιοποιηθεί. Είναι ένας ιδιαίτερος κλάδος. Είναι όλοι οι ΠΕ στο Υπουργείο Οικονομικών και ο ρόλος τους θα είναι πάρα πολύ σημαντικός, θα είναι νευραλγικός.

Σε ό,τι αφορά στην αύξηση των ειστηρίων στα καζίνο είναι ζήτημα, που όπως ακούσατε πριν, ανακοινώθηκε στην κατάθεση του νομοσχεδίου που αφορά στα τυχερά παίγνια και θα είναι σε αυτό το νομοσχέδιο, αυτό το θέμα για τα καζίνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ φοβάμαι ότι δεν θα γίνει ποτέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι. Θα γίνει και θα είναι στο επόμενο νομοσχέδιο.

Θέλω να κάνω μία παρατήρηση προς την πλευρά τη δική σας. Σέβομαι και τιμώ τους αγώνες του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, πιστεύω, όμως, ότι κάνετε λάθος στην εκτίμησή σας γι' αυτό το νομοσχέδιο. Κι είναι ένα ιστορικό λάθος, που διαπράχθηκε και άλλες φορές, όταν μεγάλες θεσμικές τομές συζητήθηκαν εδώ στο Κοινοβούλιο. Τότε το ΚΚΕ δεν τις εκτίμησε έτσι, εκ των υστέρων, όμως, έσπευσε να τις στηρίξει, όπως την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Εύχομαι να μην επαναληφθεί αυτό το λάθος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ τον κύριο Υφυπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και το 11 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Για το άρθρο 3 έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές του ΛΑΟΣ.

Η ψηφοφορία του άρθρου αυτού θα διεξαχθεί την Τετάρτη, δεδομένου ότι ως αναμένεται την Τρίτη, όπου θα συζητηθεί η δεύτερη ενότητα των άρθρων και οι τροπολογίες πιθανότατα θα έχουμε και άλλη, όπως ανακοινώθηκε, πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μετά βεβαιότητας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μετά βεβαιότητας, όπως λέει ο κ. Βορίδης. Ως εκ τούτου θα έχουμε την ονομαστική ψηφοφορία για όλα τα άρθρα επί των οποίων και θα υποβληθούν ονομαστικές ψηφοφορίες.

Άρα, λοιπόν, η ονομαστική ψηφοφορία και επί του άρθρου 3 και όσων άλλων άρθρων υποβληθούν, θα γίνει ενιαίως την Τετάρτη γύρω στις δώδεκα προ μεσημβρίας.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΙΩΤΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΙΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΙΩΤΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.18' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 18 Μαρτίου 2011 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερώτησης προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, σχετικά με την πολιτική της Κυβέρνησης στους μικρομεσαίους αγρότες και κτηνοτρόφους, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ